

OTTEITA
PUHEENJOHTAJA
MAO TSE-TUNGIN
TEOKSISTA

**KAIKKIEN MAIDEN
PROLETAARIT,
LIITYKÄÄ YHTEEN!**

**OTTEITA
PUHEENJOHTAJA
MAO TSE-TUNGIN
TEOKSISTA**

法
毛
之
席
的
话
照
毛
之
席
的
指
示
办
事

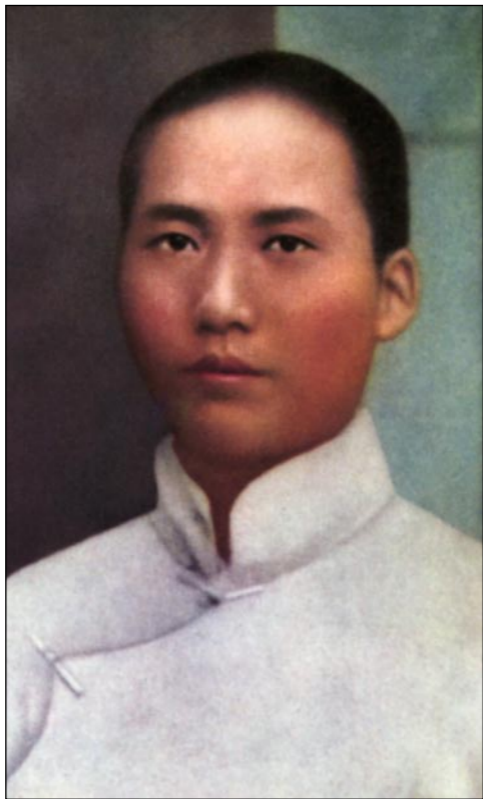
Opiskelkaa puheenjohtaja Maon teoksia, seuratkaa hänen opetuksiaan ja toimikaa hänen ohjeittensa mukaan

Lin Piao

SUOMENKIELISEN INTERNET-JULKAISUN LUKIJALLE

Kiinan kansanvallankumouksen keulakuva, Mao Tse-tung on yksi viime vuosisadan suuria ikoneja. Hänen ajatuksistaan koottu kokoelma, parhaiten tunnettu nimellä Maon punainen kirja, tai Pieni punainen kirja julkaistiin alunperin suomeksi jo 1967. Kirja on yksi maailman laajalevikkisimpiä julkaisuja ja Suomesakin muutamat sen sitaatit kuten ”antaa kaikkien kukkien kukkia” (s.315) tai ”valta kasvaa kiväärin piipusta” (s.78) ovat enemmän tai vähemmän tarkkoina vakiintuneet kielenkäyttöön, ilman että siteeraaja välttämättä edes tietää alkuperäistä lähdettä. Toisaalta julkisuudessa esiintyy myös ”lainauksia” joita alkuperäistekstistä ei lainkaan löydy.

Maon yhteiskunnallinen toiminta Kiinassa alkoi 1910-luvulla, jolloin feodalismin jäänteet tuntuivat vielä selvästi ja

imperialismi saneli Kiinalle tarjouksia, joista ei voinut kieltäytyä.

Maon kuollessa 1976 häämötti jo se suuri tulevaisuus, jota Mao visioi puheessaan Sun Jat-senin muistoksi marraskuussa 1956 (s.193). Kuinka tahansa suhtaudummekin Maon ajatuksiin, lie nee syytä toivoa että hänen tuolloin antamansa ohje sitä tilannetta varten, jossa Kiina on noussut mittansa mukaiseen asemaan maailmassa, muistettaisiin: ”Meidän olisi aina oltava vaatimattomia. Kansainvälisissä suhteissamme meidän kiinalaisten olisi päästävä suurvalta-chauvinismista päättäväisesti, perinpohjin, kokonaan ja täydellisesti.”

Tämä Internet-julkaisu on tuotettu 1967 suomenkielisen ja 1966 englanninkielisen laitoksen perusteella. Se on kaikkien käytettävissä ei-kaupallisiin tarkoituksiin.

TOISEN PAINOKSEN ESIPUHE

Toveri Mao Tse-tung on aikakautemme suurin marxilais-leniniläinen. Hän on perinyt marxismi-leninisin sekä puolustanut ja kehittänyt sitä nerokkaasti, luovalla tavalla ja kaikinpuolisesti sekä saattanut sen entistä korkeampaan ja täysin uuteen vaiheeseen.

Mao Tse-tungin ajatukset ovat marxismileninismiä aikakaudella, jolloin imperialismi on kulkemassa kohti täydellistä romahdusta ja sosialismi on etenemässä maailmanlaajuiseen voittoon. Ne ovat voimakas ideologinen ase imperialismiin vastustamiseksi sekä revisionismin ja dogmatismiin vastustamiseksi. Mao Tse-tungin ajatukset ovat puolueen, armeijan ja maan kaiken työn johtava periaate.

Sen vuoksi perimmäisenä tehtävänä puolueemme poliittisessa ja ideologisessa työssä onkin kaikkina aikoina pitää

Mao Tse-tungin ajatusten suuri punainen lippu korkealla, varustaa niillä koko kansan mielet sekä jatkaa hellittämättä niiden käyttämistä johtamaan jokaista toimialaa. Työläisten, talonpoikien ja sotilaiden laajojen joukkojen sekä vallankumouksellisten kaadereitten ja sivistyneistöön kuuluvien laajojen rivien olisi todella omaksuttava Mao Tse-tungin ajatukset; heidän kaikkien olisi opiskeltava puheenjohtaja Maon teoksia, seurattava hänen opetuksiaan, toimittava hänen ohjeittensa mukaan ja oltava hänen hyviä taistelijoitaan.

Puheenjohtaja Maon teoksia opiskelevan olisi pidettävä mielessään erityisongelmia, opiskeltava ja sovellettava hänen teoksiaan luovana tavalla, yhdistettävä opiskelu soveltamiseen, opiskeltava ensin sellaista, mitä on kiireellisesti sovellettava nopeiden tulosten saamiseksi, sekä pyrittävä utterasti soveltamaan opiskelemaansa käytännössä. Jotta Mao Tse-tungin ajatukset todella omaksuttaisiin, on välttämätöntä opiskella monia puheenjohtaja Maon peruskäsitteitä yhä uudelleen ja uudelleen, ja parasta on painaa

muistiinsa tärkeitä lausuntoja sekä opiskella ja soveltaa niitä toistuvasti. Sanomalehtien olisi julkaistava säännöllisesti ajankohtaisiin kysymyksiin liittyviä otteita puheenjohtaja Maon teoksista lukijain opiskeltaviksi ja sovellettaviksi. Kansan laajojen joukkojen kokemus muutaman viime vuoden aikana harjoittamassaan puheenjohtaja Maon teosten opiskelussa ja soveltamisessa luovana tavalla on todistanut, että puheenjohtaja Maon teoksista valittujen otteitten opiskeleminen erityisongelmia mielessä pitäen on hyvä tapa oppia Mao Tse-tungin ajatukset, nopeisiin tuloksiin johtava menetelmä.

Olemme koonneet »Otteita puheenjohtaja Mao Tse-tungin teoksista» auttaaksemme laajoja joukkoja oppimaan Mao Tse-tungin ajatukset entistä tehokkaammin. Opiskeluaan järjestäessään yksiköiden olisi valittava kohtia, jotka liittyvät tilanteeseen, niiden tehtäviin, niiden henkilöstön nykyiseen ajatteluun ja niiden työssä vallitsevaan tilaan.

Suuressa synnyinmaassamme on syntymässä uusi aikakausi, jolloin työläiset, talonpojat ja sotilaat ovat omaksumassa

marxismi-leninisin, Mao Tse-tungin ajatukset. Laajojen joukkojen omaksuttua Mao Tse-tungin ajatukset niistä tulee ehtymätön voimanlähde ja äärettömän voimakas henkinen atomipommi. Kirjan »Otteita puheenjohtaja Mao Tse-tungin teoksista» laajamittainen julkaiseminen on ensiarvoisen tärkeä toimenpide, jonka ansiosta laajat joukot voivat omaksua Mao Tse-tungin ajatukset ja joka edistää kansamme ajattelun vallankumouksellistumista. Toivomme, että kaikki toverit opiskelevat vakavasti ja ahkerasti, saavat aikaan uuden valtakunnallisen nousukauden puheenjohtaja Maon teosten luovana tavalla tapahtuvassa opiskelussa ja soveltamisessa ja pyrkivät Mao Tse-tungin ajatusten suuren punaisen lipun alla rakentamaan maamme suureksi sosialistiseksi valtioksi, jolla on nykyaikainen maatalous, nykyaikainen teollisuus, nykyaikainen tiede ja kulttuuri sekä nykyaikainen maanpuolustuslaitos!

Joulukuun 16 päivänä 1966

Lin Piao

SISÄLLYS

I – Kommunistinen puolue.	19
II – Luokat ja luokkataistelu.	26
III – Sosialismi ja kommunismi	40
IV – Kansan keskuudessa esiintyvien ristiriitojen oikea käsittely	62
V – Sota ja rauha	75
VI – Imperialismi ja kaikki taantumukselliset ovat paperitiikereitä	89
VII – Uskaltakaa taistella ja uskaltakaa voittaa	99
VIII – Kansansota	105
IX – Kansanarmeija	117
X – Puoluekomiteoiden johtava osuus	121
XI – Joukkolinja	135
XII – Poliittinen työ	151
XIII – Upseerien ja sotamiesten väliset suhteet	165

XIV – Armeijan ja kansan väliset suhteet	170
XV – Demokratia kolmella pääalalla	174
XVI – Kasvatus ja sotilaiden koulutus	181
XVII – Kansan palveleminen	185
XVIII – Isänmaallisuus ja kan- sainvälisyys	189
XIX – Vallankumouksellinen sankarillisuus	195
XX – Maamme rakentaminen ahkeruuden ja säästäväisyyden avulla	200
XXI – Omiin voimiin nojautu- minen ja tarmokas taistelevinen	208
XXII – Ajattelumenetelmiä ja työmenetelmiä	216
XXIII – Tutkimus	243
XXIV – Virheellisten ajatusten oikaiseminen	250
XXV – Yhtenäisyys	264

XXVI – Kuri	267
XXVII – Kritiikki ja itsekritiikki . .	271
XXVIII – Kommunistit	281
XXIX – Kaaderit.	288
XXX – Nuoriso.	300
XXXI – Naiset.	306
XXXII – Kulttuuri ja taide	311
XXXIII – Opiskelu.	317

Ellei toisin ole mainittu, otteen lähteenä ilmoitettu sivunumero viittaa Foreign Languages Pressin Pekingissä julkaiseman kirjan tai kirjasen ensimmäiseen englanninkieliseen painokseen.

Niissä tapauksissa, jolloin edeltävään tekstiin liittyvä sana tai ilmaisu on jätetty pois otteen ensimmäisestä lauseesta lähdeviitteen jälkeen on merkitty *. Näin on tehty myös eräissä kohdissa, joissa käännöksen sanamuoto on jouduttu muuttamaan lauseyhteyden selventämiseksi.

Lähdeviitteissä mainittujen englanninkielisten teosten nimet ovat suomeksi kirjan lopussa.

Kääntäjä

I - KOMMUNISTINEN PUOLUE

Asiaamme eteenpäin johtavan voiman ydin on Kiinan kommunistinen puolue.

Ajatuksiamme opastava teoreettinen perusta on marxismi-leninismi.

Avajaispuhe Kiinan Kansantasa-
vallan I kansallisen kansankong-
ressin ensimmäisessä istunnossa.
(15.9.1954).

Jos halutaan vallankumousta, täytyy olla vallankumouksellinen puolue. Ilman vallankumouksellista puoluetta, ilman marxilais-leniniläisen vallankumouksellisen teorian pohjalle ja marxilais-leniniläiseen vallankumoukselliseen tyyliin rakennettua puoluetta on mahdotonta johtaa työväenluokkaa ja kansan laajoja joukkoja voittoon imperialismista ja sen apureista.

”Maailman vallankumoukselliset voimat, liittykää yhteen, taistelkaa imperialistista aggressiota vastaan!” (marraskuu 1948), *Selected Works*. IV osa, s. 284.*

Ilman Kiinan kommunistisen puolueen ponnistuksia, ilman Kiinan kansan tukipylväänä olevia kiinalaisia kommunisteja Kiina ei voi milloinkaan saavuttaa itsenäisyyttä ja vapautusta tai teollistumista ja maataloutensa nykyaikaistumista.

”Kokoomushallituksesta” (24. 4. 1945), *Selected Works*, III osa, s. 318.*

Kiinan kommunistinen puolue on koko Kiinan kansan johdon ydin. Ilman tätä ydintä sosialismin asia ei voi olla voitollinen.

Puhe Kiinan uusdemokraattisen nuorisoliiton III valtakunnallisen edustajakokouksen valtuutetuille pidetyllä yleisellä vastaanotolla (25. 5. 1957).

Marxismi-leninisin teorialla varustautunut kurinalainen puolue, joka käyttää itsekritiikin menetelmää ja on yhdistynyt kansanjoukkoihin; tällaisen puolueen johtama armeija; kaikkien vallankumouksellisten luokkien ja kaikkien vallankumouksellisten ryhmien yhteisrintama tällaisen puolueen johdolla – nämä ovat ne kolme pääasetta, jolla olemme voittaneet vihollisen.

”Kansan demokraattisesta diktatu-

rista” (30. 6. 1949), *Selected Works*,
IV osa, s. 422.

Meidän on luotettava kansanjoukkoihin ja meidän on luotettava puolueeseen. Nämä ovat kaksi pääperiaatetta. Jos epäilemme näitä periaatteita, emme saa aikaan mitään.

On the Question of Agricultural Co-operation (31. 7. 1955), 3. painos, s. 7.*

Marxilais-leniniläisellä teoriolla ja ideologialla varustautunut Kiinan kommunistinen puolue on tuonut uuden työtyylin Kiinan kansalle, työtyylin, jonka olennaisia piirteitä ovat teorian yhdentäminen käytäntöön, läheisten yhteyksien takominen kansanjoukkoihin ja itsekritiikin harjoittaminen.

”Kokoomushallituksesta” (24. 4. 1945), *Selected Works*, III osa, s. 314.*

Poliittinen puolue ei voi mitenkään johtaa suurta vahankumousliikettä voittoon, ellei sillä ole vallankumouksellista teoriaa ja historian tuntemusta ja ellei se syvällisesti käsitä käytännöllistä liikettä.

”Kiinan kommunistisen puolueen

esittämä osa kansallisessa sodassa
(lokakuu 1938), *Selected Works*,
II osa, s. 208.

Kuten tapanamme oli sanoa oikaisuliike on »laajaa marxilaista kasvatusliikettä». Oikaisu merkitsee sitä, että koko puolue opiskelee marxismia kritiikin ja itsekritiikin kautta. Voimme varmasti oppia enemmän marxismista oikaisuliikkeen kuluessa.

*Speech at the Chinese Communist
Party's National Conference on
Propaganda Work (12. 3. 1957),
1. taskupainos, s. 14.*

Paremmän elämän turvaaminen Kiinan monisatamiljoonaiselle kansalle ja taloudeltaan ja kulttuuriltaan takapajuisen maamme rakentaminen vauraaksi ja voimakkaaksi maaksi, jolla on korkea kulttuuritaso, on vaativa tehtävä. Ja nimenomaan voidaksemme ottaa suorittaaksemme tämän tehtävän entistä pätevämmiin ja työskennelläksemme entistä paremmin kaikkien niiden puolueeseen kuulumattomien ihmisten kanssa, joita korkeat ihanteet kannustavat ja jotka

ovat päättäneet toimeenpanna reformeja, meidän on harjoitettava oikaisuliikettä sekä nyt että vastaisuudessa ja alituisesti pyrittävä eroon kaikesta virheellisestä.

Sama. s. 15–16.*

Politiikka on vallankumouksellisen puolueen kaiken käytännön toiminnan lähtökohta ja ilmenee sanotun puolueen toiminnan kuluessa ja lopputuloksessa. Vallankumouksellinen puolue toteuttaa politiikkaa aina kun se ryhtyy johonkin toimintaan. Ellei se toteuta oikeata politiikkaa, se toteuttaa virheellistä politiikkaa; ellei se toteuta tiettyä politiikkaa tietoisesti, se tekee sen sokeasti. Se mitä nimitämme kokemukseksi, on politiikan toteuttamisen kulku ja lopputulos. Vain kansan käytännön kautta, so. kokemusten kautta, voimme todentaa, onko politiikka oikeata vai virheellistä, ja määrittää, missä määrin se on oikeata tai virheellistä. Mutta ihmisten käytäntö, varsinkaan vallankumouksellisen puolueen ja vallankumouksellisten kansanjoukkojen käytäntö, ei voi olla liittymättä yhteen tai toiseen politiikkaan. Niinpä

ennen kuin mihinkään toimintaan ryhtytään, meidän on selitettävä tiettyjen olosuhteiden valossa formuloimamme politiikka puolueen jäsenille ja kansanjoukoille. Muussa tapauksessa puolueen jäsenet ja kansanjoukot tulevat poikkeamaan politiikkamme opastuksesta, toimimaan sokeasti ja toteuttamaan virheellistä politiikkaa.

”Teollisuutta ja kauppaa koskevasta politiikasta” (27.2.1948), *Selected Works*, IV osa, s. 204–205.*

Puolueemme on määritellyt Kiinan vallankumouksen päälinjan ja yleispolitiikan samoin kuin erilaisia konkreettisia työlinjoja ja menettelytapoja. Mutta samalla kun monet toverit muistavat puolueemme konkreettisen työlinjat ja menettelytavat, he unohtavat sen päälinjan ja yleispolitiikan. Jos me todellakin unohdamme puolueen päälinjan ja yleispolitiikan, silloin olemme sokeita, puolikuntoisia, sameajärkisiä vallankumouksellisia, ja kun toteutamme jotakin konkreettista työlinjaa ja menettelytapaa, me kadotamme suuntamme ja horjumme

milloin vasempaan ja milloin oikeaan, ja työ tulee kärsimään.

”Puhe kaadereitten konferenssissa Shansin ja Suijuanin vapautetulla alueella” (1.4.1948), *Selected Works*, IV osa, s. 238.*

Politiikka ja taktiikka ovat puolueen elämä; johtavien tovereiden kaikilla tasoilla on kiinnitettävä niihin täysin huomionsa eivätkä he saa missään olosuhteissa olla niiden suhteen leväperäisiä.

”Kiertokirje tilanteesta” (20.3.1948), *Selected Works*. IV osa, s. 220.

II – LUOKAT JA LUOKKATAISTELU

Luokat taistelevat, jotkut luokat voitavat, toiset eliminoidaan. Tällaista on historia, tällaista on sivistyksen historia vuosituhansien ajalta. Historian tulkitseminen tältä näkökannalta on historiallista materialismia; tälle näkökannalle vastakkainen kanta on historiallista idealismia.

”Hylätkää illuusiot, valmistukaa taisteluun” (14.8.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 428.

Luokkayhteiskunnassa jokainen elää jonkin tietyn luokan jäsenenä, ja luokka-leima on painunut poikkeuksetta jokaiseen ajattelutapaan.

”Käytännöstä” (heinäkuu 1937), *Selected Works*. I osa, s. 296.

Yhteiskunnassa tapahtuvat muutokset johtuvat pääasiassa yhteiskunnassa esiintyvien sisäisten ristiriitojen kehityksestä, ts. tuotantovoimien ja tuotan-

tosuhteitten välisen ristiriidan, luokkien välisen ristiriidan sekä vanhan ja uuden välisen ristiriidan kehityksestä; näiden ristiriitojen kehitys vie yhteiskuntaa eteenpäin ja antaa yllykkeen vanhan yhteiskunnan korvaamiselle uudella.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937), *Selected Works*. 1 osa, s. 314.

Tilanherraluokan harjoittama talonpoikien säälimätön taloudellinen riisto ja poliittinen sorto pakotti nämä lukuisiin kapinoihin sen valtaa vastaan... Talonpoikien luokkataistelut, talonpoikaiskapinat ja talonpoikaissodat ovatkin muodostaneet Kiinan feodaalisessa yhteiskunnassa historiallisen kehityksen todellisen liikkeellepanevan voiman.

”Kiinan vallankumous ja Kiinan kommunistinen puolue” (joulukuu 1939), *Selected Works*, II osa, s. 308.*

Loppuun asti eriteltynä kansallinen taistelu on luokkataistelua. Yhdysvalloissa valkoihoisten keskuudessa vain taantumukselliset hallitsevat piirit sortavat mustaihoisia. Ne eivät suinkaan voi edustaa työläisiä, maanviljelijöitä,

vallankumouksellista sivistyneistöä ja muita valistuneita henkilöitä, jotka käsittelevät valkoihoisten valtaenemmistön.

”Lausunto amerikkalaisten neekerien tueksi heidän oikeutetussa taistelussaan USA:n imperialismin harjoittamaa rotusyrjintää vastaan” (8.8. 1963) *People of the World, Unite and Defeat the U.S. Aggressors and Their Lackeys*. 2. painos, s. 3–4.*

Meidän tehtävänäme on organisoida kansa. Mitä Kiinassa oleviin taantumuksellisiin tulee, meidän tehtävänäme on organisoida kansa kukistamaan heidät. Kaikki taantumuksellisuus on samanlaista; ellei sitä iske, se ei kaadu. Tämä on myös kuin lattian lakaisemista; yleensä sieltä, minne luuta ei yllä, pöly ei häviä itsestään.

”Tilanne ja politiikkamme vastarintasodassa Japania vastaan saadun voiton jälkeen” (13.8.1945), *Selected Works*, IV osa, s. 19.

Vihollinen ei tuhoutu itsestään. Kiinalaiset taantumukselliset enempää kuin USA:n imperialismin Kiinassa olevat

hyökkäysvoimatkaan eivät tule astumaan alas historian näyttämöltä omasta halustaan.

”Viekää vallankumous loppuun saakka” (30.12.1948), *Selected Works*, IV osa, s. 301.

Vallankumous ei ole päivälliskutsuilla oloa eikä esseen kirjoittamista, taulun maalaamista tai korusompelua; se ei voi olla niin kovin hienostunutta, niin verukkaista ja hienovaraista, niin maltillista, ystävällistä, kohteliasta, hillittyä ja ylevämielistä. Vallankumous on kapinaa, väkivaltaista toimintaa, jolla yksi luokka kukistaa toisen.

”Selostus talonpoikaisliikkeen tutkimuksesta Hunanissa” (maaliskuu 1927), *Selected Works*. I osa, s. 28.*

Tshiang Kai-shek yrittää aina kiristää itselleen jokaisen murenen valtaa ja jokaisen murenen hyötyä kansalta. Entä me? Meidän politiikkanamme on maksaa hänelle samalla mitalla ja taistella jokaisesta tuumasta maata. Toimimme hänen tapaansa. Hän yrittää aina pakottaa kansan sotaan, yksi miekka vasemmassa

ja toinen oikeassa kädessään. Mekin tartumme miekkaan hänen esimerkkiään seuraten... Koska Tshiang Kai-shek on nyt teroittamassa miekkojaan, meidänkin on teroitettava omat miekkamme.

”Tilanne ja politiikkamme vastarintasodassa Japania vastaan saadun voiton jälkeen” (13.8.1945), *Selected Works*. IV osa, s. 14–15.

Ketkä ovat vihollisiamme? Ketkä ovat ystäviämme? Tämä on ensisijaisen tärkeä kysymys vallankumouksen kannalta. Perussyynä siihen, miksi kaikki aikaisemmat vallankumoustaistelut Kiinassa saivat niin vähän aikaan, oli se että niissä ei liitetty yhteen todellisia ystäviä hyökkäyksen tekemiseksi todellisia vihollisia vastaan. Vallankumouksellinen puolue on kansanjoukkojen opas, eikä mikään vallankumous onnistu silloin kun vallankumouksellinen puolue johtaa ne harhaan. Varmistuaksemme siitä, että tulemme ehdottomasti saavuttamaan menestystä vallankumouksessamme emmekä johda kansanjoukkoja harhaan, meidän on kiinnitettävä huomio yhteen liittymiseen

todellisten ystäviemme kanssa hyökkäyksen tekemiseksi todellisia vihollisiamme vastaan. Osataksemme erottaa todelliset ystävät todellisista vihollisista meidän on suoritettava yleinen erittely kiinalaisen yhteiskunnan eri luokkien taloudellisesta asemasta ja niiden vastaavasta asennoitumisesta vallankumoukseen.

”Erittely kiinalaisen yhteiskunnan luokista” (maaliskuu 1926), *Selected Works*, I osa, s. 13.

Vihollisiamme ovat kaikki imperialismin kanssa liitossa olevat – sotaherrat, byrokraatit, compradoriluokka, suurtilanheraluokka ja heihin liittynyt sivistyneistön taantumuksellinen osa. Teollisuusproletariaatti on vallankumouksemme johtava voima, Koko puoliproletariaatti ja pikkuporvaristo ovat lähimpiä ystäviämme. Mitä horjuvaan keskiporvaristoon tulee, sen oikeistosiivestä voi tulla vihollisemme ja sen vasemmistosiivestä voi tulla ystävämme – mutta meidän on oltava alati varuillamme eikä annettava sen aiheuttaa epäjärjestystä riveissämme.

Sama, s. 19.*

Jokainen joka asettuu vallankumouksellisen kansan puolelle, on vallankumouksellinen. Jokainen joka asettuu imperialismin, feodalismin ja byrokraattikapitalismin puolelle, on vastavallankumouksellinen. Jokainen joka asettuu vallankumouksellisen kansan puolelle vain sanoissa, mutta toimii toisin, on vallankumouksellinen vain sanoissaan. Jokainen joka asettuu vallankumouksellisen kansan puolelle niin teoissa kuin sanoissakin, on vallankumouksellinen sanan täydessä merkityksessä.

Päättäjäispuhe Kiinan kansan poliittisen neuvoo-antavan konferenssin I kansallisen komitean toisessa istunnossa (23.6.1950).

Mitä meihin tulee, mielestäni on paha, jos joku henkilö, poliittinen puolue, armeija tai koulu ei ole vihollisen hyökkäilyjen kohteena, sillä siinä tapauksessa asia olisi epäilemättä niin, että olemme vajonneet vihollisen tasolle. On hyvä, jos me olemme vihollisen hyökkäilyjen kohteena, koska se todistaa, että olemme tehneet selvän rajan vihollisen ja itsemme välille. Vie-

läkin parempi on, jos vihollinen hyökkäilee meitä vastaan hillittömästi ja maalaa meidät täysin mustiksi ja sanoo meidän olevan vailla ainoatakaan hyvettä, koska se osoittaa, että emme ole ainoastaan tehneet selvää rajaa vihollisen ja itsemme välille, vaan myös saavuttaneet varsin paljon työssämme.

To Be Attacked by the Enemy Is Not a Bad Thing but a Good Thing
(26.5. 1939), 1. taskupainos, s. 2,*

Meidän on kannatettava kaikkea mitä vihollinen vastustaa ja vastustettava kaikkea mitä vihollinen kannattaa.

”Keskusuutistoimiston, Sao Tang Paon ja Hsin Min Paon kolmelle kirjeenvaihtajalle annettu haastattelu” (16.9. 1939), *Selected Works*, II osa, s. 272.

Kantamme on proletariaatin ja kansanjoukkojen kanta. Kommunistisen Puolueen jäsenelle tämä merkitsee pitäytymistä puolueen kannassa, pitäytymistä puolueen hengessä ja puolueen politiikassa.

Puheet kirjallisuuden ja taiteen kysymyksiä käsitelleessä Jenanin neuvottelukokouksessa” (toukokuu 1942), *Selected Works*. III osa, s. 70.

Sen jälkeen kun aseelliset viholliset on tuhottu, tulee vielä olemaan aseettomia vihollisia; he tulevat varmasti taistelemaan epätoivoisesti meitä vastaan, ja näihin vihollisiin emme saa koskaan suhtautua kevyesti. Ellemme nyt ota esiin ja ymmärrä ongelmaa tällä tavalla, teemme mitä vakavimpia virheitä.

”Selostus Kiinan kommunistisen puolueen VII keskuskomitean toiselle täysistunnolle” (5.3.1949) *Selected Works*, IV osa, s. 364.*

Imperialistit ja kotimaiset taantumukselliset eivät suinkaan alistu tappioonsa vastustelematta, ja he tulevatkin taistelemaan viimeiseen saakka. Sen jälkeen kun rauha ja järjestys on saatu koko maahan, he tulevat yhä harjoittamaan sabotaašia ja aiheuttamaan häiriöitä eri tavoin ja yrittämään joka päivä ja joka minuutti paluuta näyttämölle. Tämä on väistämätöntä ja täysin varmaa, emmekä saa missään tapauksessa päästää valppauttamme herpaantumaan.

Avajaispuhe Kiinan kansan poliittisen neuvoa-antavan konferenssin ensimmäisessä täysistunnossa (21.9.1949).

Vaikka sosialistinen muutos onkin omistusjärjestelmän osalta saatettu Kiinassa suurin piirtein loppuun ja vaikka aikaisemmille vallankumouskausille luonteenomaiset kansanjoukkojen laajamittaiset ja melskeiset luokkataistelut ovat suurimmaksi osaksi päättyneet, kukistettujen tilanherra- ja compradorluokkien jäännöksiä on yhä olemassa, porvaristoa on yhä olemassa, ja pikkuporvariston muovautuminen uudelleen on vasta alkanut. Luokkataistelu ei suinkaan ole päättynyt. Proletariaatin ja porvariston välinen luokkataistelu, eri poliittisten voimien välinen luokkataistelu sekä ideologisella alalla käytävä luokkataistelu proletariaatin ja porvariston välillä jatkuvat vielä pitkään ja mutkittelevalla ja aika ajoin varsin jyrkäksikin muuttuen. Proletariaatti pyrkii muuttamaan maailman oman maailmankatsomuksensa mukaiseksi, ja niin tekee porvaristokin. Tässä suhteessa kysymystä siitä, kumpi on voittava, sosialismi vai kapitalismi, ei ole vielä todellakaan ratkaistu.

On the Correct Handling of Contradic-

tions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 51–52.

Kuluu melko kauan aikaa ennen kuin sosialismin ja kapitalismin väliseen ideologiseen taisteluun liittyvä kysymys saadaan ratkaistuksi maassamme. Se johtuu siitä, että porvariston ja vanhasta yhteiskunnasta peräisin olevan sivistyneistön vaikutus tulee säilymään maassamme vielä pitkän aikaa, ja samoin on niiden luokkaideologian laita. Ellei tätä ymmärretä riittävästi tai ellei sitä ymmärretä lainkaan, silloin tehdään mitä vakavampia virheitä eikä ideologian alalla käytävän taistelun välttämättömyyttä oteta lainkaan huomioon.

Sama, s. 52–53.

Porvarillista ja pikkuporvarillista ideologiaa, antimarxilaista ideologiaa tulee esiintymään maassamme vielä kauan aikaa. Sosialistinen järjestelmä on pohjimmiltaan vakiinnutettu maassamme. Olemme saavuttaneet perusvoiton tuotantovälineiden omistuksen muuttamisessa, mutta emme ole vielä saavuttaneet

täydellistä voittoa poliittisella ja ideologisella rintamalla. Kysymystä siitä, kuka on voittava ideologisella alalla proletariaatin ja porvariston välisessä taistelussa, ei ole vielä todellakaan ratkaistu. Meidän on yhä käytävä pitkällistä taistelua porvarillista ja pikkuporvarillista ideologiaa vastaan. On väärin olla ymmärtämättä tätä ja luopua ideologisesta taistelusta. Kaikkia virheellisiä ajatuksia, kaikkia myrkyllisiä rikkaruohoja, kaikenlaisia kummituksia ja hirviöitä on arvosteltava; niiden ei saa antaa levitä esteettömästi missään olosuhteissa. Mutta arvostelun tulisi olla täysin järkisyin perusteltua, erittelevää ja vakuuttavaa eikä karkeata, byrokraattista, metafyyssistä tai dogmaattista.

*Speech at the Chinese Communist
Party's National Conference on
Propaganda Work (12.3.1957)*
1. taskupainos, s. 26–27.*

Sekä dogmatismi että revisionismi ovat marxismille vastakkaisia. Marxisin on tietenkin mentävä eteenpäin; sen on kehitettävä käytännön kehittymisen myötä

eikä se voi pysyä paikallaan. Se muuttuisi hengettömäksi, jos se pysyisi paikallaan ja kaavamaisella. Mutta marxismin peruseriaatteita ei saa koskaan rikkoa, tai muutoin tehdään virheitä. Marxismiin suhtautuminen metafyyysiseltä kannalta ja sen pitäminen jäykän muuttumattomana on dogmatismia. Marxismin peruseriaatteiden ja sen yleispätevän totuuden kieltäminen on revisionismia. Revisionismi on eräs porvarillisen ideologian muoto. Revisionistit kiistävät sosialismin ja kapitalismin sekä proletariaatin diktatuurin ja porvariston diktatuurin eroavuudet. Tosiasiassa he eivät aja sosialistista linjaa, vaan kapitalistista linjaa. Nykyisissä oloissa revisionismi on turmiollisempaa kuin dogmatismi. Yksi nykyisiä tärkeitä tehtäviämme ideologisella rintamalla on revisionismin arvoskelun kehittäminen.

Sama, s. 27–28.

Revisionismi eli oikeisto-opportunismi on porvarillinen ajatussuunta, joka on dogmatismiakin vaarallisempi. Revisionistit, oikeisto-opportunistit, teeskente-

levät kannattavansa marxilaisuutta; hekin hyökkäävät »dogmatismia» vastaan. Mutta heidän hyökkäyksensä todellisena kohteena on marxilaisuuden olennainen ydin. He vastustavat tai vääristelevät materialismia ja dialektiikkaa, vastustavat tai yrittävät heikentää kansan demokraattista diktatuuria ja kommunistisen puolueen johtavaa osuutta sekä vastustavat tai yrittävät heikentää sosialistista muutosta ja sosialistista rakennustyötä. Sosialistisen vallankumouksen perusvoiton jälkeen maassamme on yhä joukko ihmisiä, jotka turhaan toivovat kapitalistisen järjestelmän palautumista ja taistelevat työväenluokkaa vastaan kaikilla rintamilla, myös ideologisella. Ja heidän oikeana kätenään tässä taistelussa ovat revisionistit.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 56–57.

III – SOSIALISMI JA KOMMUNISMI

Kommunismi on proletaarisen ideologian täydellinen järjestelmä ja samalla uusi yhteiskuntajärjestelmä, Se eroaa kaikista muista ideologisista järjestelmistä ja yhteiskuntajärjestelmistä, ja se on kaikkein täydellisin, edistyksellisin, vallankumouksellisin ja järkiperäisin järjestelmä ihmiskunnan historiassa. Feodalismin ideologisella ja yhteiskunnallisella järjestelmällä on paikkansa vain historian museossa. Kapitalismin ideologinen ja yhteiskunnallinen järjestelmä on myös jo muuttunut museokappaleeksi yhdessä osassa maailmaa (Neuvostoliitossa), kun taas muissa maissa se muistuttaa »kuolevaa, jonka loppu lähenee nopeasti kuin laskeva aurinko läntisiä kukkuloita», ja pian se tulee siirretyksi museoon. Vain kommunistinen ideologinen ja yhteiskunnallinen järjestelmä on täynnä nuoruutta

ja elinvoimaa ja leviää yli maailman lumivyöryyn vauhdilla ja salaman voimalla.

”Uudesta demokratiasta” (tammi-kuu 1940), *Selected Works*, II osa, s. 360–361.*

Sosialistinen järjestelmä tulee lopulta astumaan kapitalistisen järjestelmän sijalle; tämä on ihmisen tahdosta riippumaton objektiivinen laki. Miten kovasti tahansa taantumukselliset yrittävätkään pidätellä historian pyörää, vallankumous on ennemmin tai myöhemmin tapahtuva ja väistämättömästi voittava.

”Puhe SNTL:n korkeimman neuvoston Lokakuun suuren sosialistisen vallankumouksen 40-vuotisjuhla-kokouksessa” (6.11.1957).

Me kommunistit emme koskaan salaa poliittisia tarkoituksiamme. Varmasti ja ilman mitään epäilyä tulevaisuuden ohjelmanamme eli enimmäisohjelmanamme on viedä Kiinaa eteenpäin kohden sosialismia ja kommunismia. Sekä puolueemme nimi että marxilainen maailmankatsomuksemme viittaavat tähän tulevaisuuden ihanteeseen, verrattoman

valoisan ja loistavan tulevaisuuden korkeimpaan ihanteeseen.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 282.*

Kommunistisen puolueen johtama Kiinan vallankumouksellinen liike käsittää kokonaisuutena ottaen kaksi vaihetta, ts. demokraattisen vallankumouksen ja sosialistisen vallankumouksen, jotka ovat kaksi olennaisesti erilaista vallankumousprosessia, ja toinen prosessi voidaan suorittaa vasta sitten kun ensimmäinen on saatettu päätökseen. Demokraattinen vallankumous on sosialistisen vallankumouksen välttämätöntä valmistamista, ja sosialistinen vallankumous on demokraattisen vallankumouksen väistämätön jatko. Lopullinen päämäärä, johon kaikki kommunistit pyrkivät, on sosialistisen ja kommunistisen yhteiskunnan aikaansaaminen.

”Kiinan vallankumous ja Kiinan kommunistinen puolue” (joulukuu 1939),
Selected Works, II osa, s. 330–331.*

Sosialistinen vallankumous tähtää tuotantovoimien vapauttamiseen. Siirty-

minen yksityisestä omistuksesta sosialistiseen, kollektiiviseen omistukseen maatalouden ja käsityön alalla sekä kapitalistisesta omistuksesta sosialistiseen omistukseen yksityisen teollisuuden ja kaupan alalla saa varmasti aikaan valtavan suuren tuotantovoimien vapautumisen. Siten luodaan yhteiskunnalliset edellytykset teollisuus- ja maataloustuotannon valtavalle laajenemiselle.

Puhe valtion korkeimmassa
konferenssissa (25.1.1956).

Suoritamme nyt vallankumousta ei ainoastaan yhteiskuntajärjestelmässä, muutosta yksityisomistuksesta yhteisomistukseen, vaan myös teknologiassa, muutosta käsityöstä suurimittaiseen nykyaikaiseen koneelliseen tuotantoon, ja nämä molemmat vallankumoukset liittyvät toisiinsa. Meidän maassamme vallitsevassa olosuhteissa maatalouden osuustoiminnan tulee edeltää suurten koneitten käyttöä (kapitalistisissa maissa maatalous kehittyy kapitalistiseen tapaan). Sen vuoksi emme saakaan millään muotoa pitää teollisuutta ja maata-

loutta, sosialistista teollistamista ja maatalouden sosialistista muutosta kahtena erillisenä ja eristettynä asiana emmekä millään muotoa saa korostaa yhtä ja lyödä laimin toista.

*On the Question of Agricultural
Co-operation* (31.7.1955), 3, painos,
s. 19–20.

Uusi yhteiskuntajärjestelmä on vasta äsken perustettu ja sen lujittuminen vaatii aikaa. Ei pidä otaksua, että uusi järjestelmä saadaan täydellisesti lujitetuksi heti kun se on perustettu, sillä se on mahdotonta. Sitä on lujitettava askel askelelta. Sen lopullisen lujittumisen saavuttamiseksi on välttämätöntä ei ainoastaan saada aikaan maan sosialistinen teollistuminen ja jatkaa hellittämättä sosialistista vallankumousta taloudellisella rintamalla, vaan myös harjoittaa lakkaamattomia ja vaativia sosialistisia vallankumoustaisteluja ja sosialistista kasvatusta poliittisella ja ideologisella rintamalla. Lisäksi tarvitaan erilaisia omalta osaltaan vaikuttavia kansainvälisiä tekijöitä.

Speech at the Chinese Communist

*Party's National Conference on
Propaganda Work (12.3.1957),
1.taskupainos, s. 2.**

Taistelu sosialistisen järjestelmän lujittamiseksi, taistelu sen ratkaisemiseksi, pääseekö sosialismi vai kapitalismi voitolle, vie Kiinassa vielä pitkän historiallisen ajanjakson. Mutta meidän kaikkien on tajuttava, että uusi sosialistinen järjestelmä tulee kiistattomasti lujitetuksi. Pystymme varmasti rakentamaan sosialistisen valtion, jolla on nykyaikainen teollisuus, nykyaikainen maatalous sekä nykyaikainen tiede ja kulttuuri.

Sama, s. 2–3.

Valtiollemme vihamielisten sivistyneistön jäsenten lukumäärä on hyvin pieni. He eivät pidä valtiostamme, siis proletariaatin diktatuurista, ja kaipaavat vanhaa yhteiskuntaa. Aina tilaisuuden tarjoutuessa he aiheuttavat häiriötä ja yrittävät kukistaa kommunistisen puolueen ja palauttaa vanhan Kiinan. Kun on kysymys valinnasta proletaarisen ja porvarillisen tien välillä, sosialistisen ja kapitalistisen tien välillä, nämä ihmiset

seuraavat itsepintaisesti jälkimmäistä. Tosiasiassa tämä tie on mahdoton ja tosiasiassa he näin ollen ovatkin valmiit antautumaan imperialismille, feodalismille ja byrokraattiselle kapitalismille. Tällaisia ihmisiä tapaa poliittisissa piireissä sekä teollisuuden ja kaupan, kulttuurin ja opetustoimen, tieteen ja teknologian alalla sekä uskonnollisissa piireissä, ja he ovat äärimmäisen taantumuksellisia.

Sama, s. 3–4.

Talonpojiston kasvattaminen on vakava ongelma. Talonpoikaistalous on hajallaan, ja Neuvostoliiton kokemuksesta päätellen maatalouden sosialisointi tulee vaatimaan kauan aikaa ja uutteraa työtä. Ilman maatalouden sosialisointia ei voi olla täydellistä, lujittunutta sosialismia.

”Kansan demokraattisesta diktatuurista” (30.6.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 419.

Meidän on luotettava ensinnäkin siihen, että talonpoikaisjoukot ovat valmiit etenemään askel askeleita sosialistisella tiellä puolueen johdolla, ja toiseksi siihen, että puolue kykenee johtamaan ta-

lonpoikia tällä tiellä. Nämä kaksi kohtaa ovat asian ydin, yleinen suunta.

*On the Question of Agricultural
Co-operation* (31.7.1955),
3. painos, s. 18.*

Osuuskuntien johtoelinten on vakiinnutettava köyhien talonpoikien ja uusien alemman keskitason talonpoikien valta-asema näissä elimissä entisten alemman keskitason talonpoikien ja ylemmän keskitason talonpoikien – niin entisten kuin uusienkin – ollessa niitä täydentävänä voimana. Vain siten voidaan päästä köyhien ja keskitason talonpoikien yhtenäisyyteen, vain siten voidaan lujittaa osuuskuntia, laajentaa tuotantoa ja toteuttaa oikealla tavalla koko maaseudun sosialistinen muutos puolueen politiikan mukaisesti. Muussa tapauksessa ei voida päästä yhtenäisyyteen keskitason ja köyhien talonpoikien välillä, osuuskuntia ei voida lujittaa, tuotantoa ei voida laajentaa eikä koko maaseudun sosialistista muutosta voida saavuttaa.

Johdettava huomautus kirjoitukseen
”Miten Wutangin osuuskunnan val-

vonta siirtyi keskitason talonpojilta köyhille talonpojille” (1955), *Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla, kiinankielinen painos*, II osa.

On välttämätöntä liittyä yhteen keskitason talonpoikien kanssa, ja on virhe olla tekemättä näin. Mutta keihin työväenluokan ja kommunistisen puolueen on nojaututtava maaseudulla liittyäkseen yhteen keskitason talonpoikien kanssa ja toteuttaakseen koko maaseudun sosialistisen muutoksen? Varmastikaan ei muihin kuin köyhiin talonpoikiin. Niin oli asia silloin kun käytiin taistelua tilanherroja vastaan ja kun maareformia toteutettiin, ja niin on asia tänään käytäessä taistelua rikkaita talonpoikia ja muita kapitalistisia aineksia vastaan maatalouden sosialistisen muutoksen saavuttamiseksi. Näiden molempien vallankumouskausien aikana keskitason talonpojat epäröivät alkuvaiheissa, Vasta nähtyään selvästi tapahtumain yleisen suunnan ja vallankumouksen lähestymässä olevan voiton keskitason talonpojat tulevat vallankumouksen puolelle. Köyhien talonpoikien on vaikutettava keskitason talonpoikiin

ja voitettava heidät puolelleen, jotta val-
lankumous tulee laajenemaan päivästä
päivään aina lopulliseen voittoon saakka.

Johdattava huomautus kirjoitukseen
”Keskitason talonpoikien osuus-
kunnan” ja ”Köyhien talonpoikien
osuuskunnan antama opetus Fuanin
piirikunnassa” (1955), *Sosialistinen
nousukausi Kiinan maaseudulla*,
kiinankielinen painos, II osa.

Varakkaiden talonpoikien keskuudessa
esiintyy vakavaa taipumusta kapitalis-
miin. Tämä taipumus pääsee valloilleen,
jos me hiemankin laiminlyömme poliittis-
ta työtä talonpoikien keskuudessa osuus-
toimintaliikkeen aikana ja vielä pitkän
aikaa sen jälkeenkin.

Johdattava huomautus kirjoitukseen
”Päättäväistä taistelua on käytävä
kapitalistista taipumusta vastaan”
(1955), *Sosialistinen nousukausi
Kiinan maaseudulta*, kiinankielinen
painos, I osa.

Maataloudellinen osuustoimintaliike on
ollut ankaraa ideologista ja poliittista
taistelua aivan alusta lähtien. Mitään
osuuskuntaa ei voida perustaa käymättä

läpi tällaista taistelua. Ennen kuin täysin uusi yhteiskuntajärjestelmä voidaan rakentaa vanhan paikalle, paikka on laikaistava puhtaaksi. Vanhaa järjestelmää heijastavien vanhojen ajatusten jäännöksiä säilyy säännöllisesti pitkän aikaa ihmisten mielissä, eivätkä ne lähde sieltä helposti pois. Sen jälkeen kun osuuskunta on perustettu, sen on läpikäytävä vielä monia taisteluja ennen kuin se voi lujittua. Sittenkin se saattaa luhistua heti kun se hellittää ponnistuksissaan.

Johdattava huomautus kirjoitukseen
"Vakava opetus" (1955), *Sosialistinen
nousukausi Kiinan maaseudulla*,
kiinankielinen painos, I osa.

Kapitalismin spontaaniset voimat ovat jatkuvasti kasvaneet maaseudulla viime vuosina, jolloin uusia rikkaita talonpoikia on noussut esiin kaikkialla ja monet varakkaat keskitason talonpojat ovat pyrkineet rikkaiksi talonpojiksi. Toisaalta monet köyhät talonpojat elävät yhä köyhydessä riittävien tuotantovälineiden puuttumisen vuoksi, eräät velkaantuneina ja toiset myyden tai vuokraten maataan. Jos tämä suuntaus jatkuu esteettömästi, polarisaa-

tio tulee väistämättömästi pahentumaan maaseudulla päivä päivältä. Ne talonpojat, jotka menettävät maansa, ja ne, jotka pysyvät köyhinä, tulevat valittamaan, että me emme tee mitään pelastaaksemme heidät perikadolta tai auttaaksemme heitä selviytymään vaikeuksistaan. Eivät myöskään varakkaat keskitason talonpojat, jotka ovat kulkemassa kapitalistiseen suuntaan, tule olemaan meihin tyytyväisiä, sillä emme koskaan pysty tyydyttämään heidän vaatimuksiaan, ellemme aio astua kapitalistiselle tielle. Voiko työläisten ja talonpoikien liitto pysyä jatkuvasti lujana näissä olosuhteissa? Ilmeisesti ei. Tätä ongelmaa ei voida ratkaista muuten kuin uudella pohjalla. Ja tämä merkitsee sitä, että toteutetaan askel askelelta koko maatalouden sosialistinen muutos, samalla kun toteutetaan asteittain sosialistinen teollistaminen ja käsityön sekä kapitalistisen teollisuuden ja kaupan sosialistinen muutos; toisin sanoen, se merkitsee osuustoiminnan toteuttamista ja rikkaiden talonpoikien talouden ja yksityisen talouden eliminoimista maaseudulla, niin että koko maaseutuväestö tulee vauras-

tumaan yhdessä. Mielestämme tämä on ainoa tapa lujittaa työläisten ja talonpoikien liittoa.

*On the Question of Agricultural
Co-operation* (31.7.1955), 3. painos,
s. 26–27.*

Kokonaissuunnittelulla tarkoitamme suunnittelua, joka ottaa huomioon maamme 600-miljoonaisen kansan edut. Suunnitelmia laadittaessa, asioita käsiteltäessä tai ongelmia harkittaessa meidän on lähdettävä siitä, että Kiinalla on 600-miljoonainen väestö, ja tätä tosiasiaa emme saa koskaan unohtaa.

*On the Correct Handling of
Contradictions Among the People*
(27.2.1957), 1. taskupainos, s. 47.

Puolueen johdon lisäksi ratkaisevana tekijänä on 600-miljoonainen väestömme. Mitä enemmän ihmisiä, sitä enemmän mielipiteitä, innostusta ja tarmoa, Koskaan ennen kansanjoukot eivät ole olleet niin innoittuneita, niin taisteluhenkisiä ja niin rohkeita kuin nykyisin.

”Osuuskunnan esitteleminen”
(15.4. 1958).

Muiden ominaispiirteittensä lisäksi silmänpistäväintä Kiinan 600-miljoonaisesa kansassa on sen »köyhyys ja tyhjiys». Tämä saattaa näyttää pahalta asialta, mutta todellisuudessa se on hyvä. Köyhyys synnyttää halun muutokseen, halun toimintaan ja halun vallankumoukseen. Vailla minkäänlaista merkintää olevalle tyhjälle paperille voidaan kirjoittaa kaikkein uusimmat ja kauneimmat kirjoitusmerkit, sille voidaan maalata uusimmat ja kauneimmat kuvat.

Sama.

Kiinan vallankumouksen saavutettua voiton koko maassa ja maaongelman tultua ratkaistuksi Kiinassa tulee yhä esiintymään kaksi perusristiriitaa. Ensimmäinen on sisäinen, so. ristiriita työväenluokan ja porvariston välillä. Toinen on ulkoinen, so. ristiriita Kiinan ja imperialististen maitten välillä. Näin ollen kansan demokraattisen vallankumouksen voiton jälkeen työväenluokan johtama kansantasavallan valtiovaltaa ei saa heikentää, vaan sitä on vahvistettava.

”Selostus Kiinan kommunistisen

puolueen VII keskuskomitean toiselle täysistunnolle” (5.3.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 369.

»Ettekö halua lakkauttaa valtiovaltaa?»
Haluamme kyllä, mutta emme nyt heti; emme voi tehdä sitä vielä. Miksi? Koska imperialismi on yhä olemassa, koska kotimainen taantumus on yhä olemassa ja koska luokkia on yhä olemassa maassamme. Nykyisenä tehtävänäme on vahvistaa kansan valtiokoneistoa – pääasiassa kansanarmeijaa, kansanpoliisia ja kansanoikeusistuimia – lujittaaksemme maanpuolustusta ja suojellaksemme kansan etuja.

”Kansan demokraattisesta diktatuurista” (30.6.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 418.

Valtiomme on kansan demokraattista diktatuuria, jota johtaa työväenluokka ja joka perustuu työväen ja talonpoikien liittoon. Mikä on tämän diktatuurin tarkoituksena? Sen ensimmäisenä tehtävänä on tukahduttaa maassamme taantumukselliset luokat ja ainekset ja ne riistäjät, jotka vastustavat sosialistis-

ta vallankumousta, tukahduttaa ne, jotka yrittävät tehdä tyhjäksi sosialistisen rakennustyömme, eli toisin sanoen, ratkaista itsemme ja vihollisen väliset sisäiset ristiriidat. Esimerkiksi eräiden vastavallankumouksellisten pidättäminen, saattaminen oikeuteen ja tuomitseminen sekä äänestysoikeuden ja sananvapauden riistäminen tilanherroilta ja byrookraattisilta kapitalisteilta määräytyksi ajaksi – kaikki tämä kuuluu diktatuurimme piiriin. Yleisen järjestyksen säilyttämiseksi ja kansan etujen suojelemiseksi on samoin välttämätöntä harjoittaa diktatuuria rahojen kavaltajiin, huijareihin, tuhopolttajiin, murhamiehiin, rikollisjoukkioihin ja muihin roistoihin, jotka vakavasti häiritsevät yleistä järjestystä. Tämän diktatuurin toisena tehtävänä on suojella maattamme ulkoisten vihollisten kumoukselliselta toiminnalta ja mahdolliselta hyökkäykseltä. Siinä tapauksessa tämän diktatuurin tehtävänä on ratkaista itsemme ja vihollisen välinen ulkoinen ristiriita. Tämän diktatuurin päämääränä on suojella koko kansaamme niin että

se voi omistautua rauhanomaiselle työlle ja rakentaa Kiinan sosialistiseksi maaksi, jolla on nykyaikainen teollisuus, maatalous, tiede ja kulttuuri.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 6–7.

Kansan demokraattinen diktatuuri tarvitsee työväenluokan johtoa. Sillä vain työväenluokka on kaukokatseisin, epäitsekkäin ja perusteellisimmin vallankumouksellinen luokka, Koko vallankumoushistoria todistaa, että ilman työväenluokan johtoa vallankumous epäonnistuu ja että työväenluokan johdolla vallankumous voittaa.

”Kansan demokraattisesta diktatuurista” (30.6.1949), *Selected Works*,
IV osa, s. 421,

Kansan demokraattinen diktatuuri perustuu työväenluokan, talonpojiston ja kaupunkien pikkuporvariston liittoon ja pääasiassa työläisten ja talonpoikien liittoon, koska nämä kaksi luokkaa käsittävät 80–90 pros. Kiinan väestöstä. Nämä kaksi luokkaa ovat päävoimana imperi-

alismien ja kuomintangin taantumuksellisten kukistamisessa. Myös siirtyminen uudesta demokratiasta sosialismiin riippuu pääasiassa niiden liitosta.

Sama.

Luokkataistelu, tuotannon hyväksi käytävä kamppailu ja tieteellinen kokeilu ovat kolme suurta vallankumouksellista liikettä mahtavan sosialistisen maan rakentamiseksi. Nämä liikkeet ovat varmana takeena siitä, että kommunistit ovat vapaita byrokraatiasta ja immuuneja revisionismille ja dogmatismille ja pysyvät alati voittamattomana. Ne ovat luotettavana takeena siitä, että proletariaatti kykenee yhdistymään laajojen työtätekevien joukkojen kanssa ja toteuttamaan demokraattista diktatuuria. Jos näiden liikkeiden puuttuessa tilanherrojen, rikkaitten talonpoikien, vastavallankumouksellisten, huonojen aineiden ja kaikenlaisten kummitusten sallittaisiin ryömiä esiin samalla kun kaaderimme sulkisivat silmänsä tältä kaikelta ja monissa tapauksissa olisivat jopa tekemättä eroa vihollisen ja itsemme välillä ja toi-

misivat yhteistyössä vihollisen kanssa ja joutuisivat sen lahjomiksi, hajottamiksi ja turmelemiksi, jos kaaderimme tulisivat siten vedetyiksi ulos tai vihollinen pystyisi livahtamaan sisään ja jos monet työläisistämme, talonpojistamme ja sivistyneistöstämme jäisivät suojattomiksi niin vihollisen pehmeätä kuin kovaakin taktiikkaa vastaan, silloin ei kestäisi kauan, kenties vain muutamia vuosia tai vuosikymmenen tai enintään muutamia vuosikymmeniä, ennen kuin vastavallankumouksellinen palautuminen tapahtuisi väistämättömästi valtakunnallisessa mitassa, marxilais-leniniläinen puolue muuttuisi epäilemättä revisionistiseksi puolueeksi tai fascistiseksi puolueeksi ja koko Kiina muuttaisi väriään.

Huomautus ”Tshekiangin maakunnan seitsemästä hyvin kirjoitetusta asiakirjasta, jotka koskevat kaadereitten osallistumista ruumiilliseen työhön” (9. 5, 1963), esitetty lainauksena kirjoituksessa *On Khrushchov's Phoney Communism and Its Historical Lessons for the World* (14.7.1964), s. 71–72.*

Kansan demokraattinen diktatuuri käyttää kahta menetelmää, Vihollisia kohtaan se käyttää diktatorista menetelmää, toisin sanoen, niin kauan aikaa kuin on tarpeellista se ei anna heidän osallistua poliittiseen toimintaan ja pakottaa heidät noudattamaan kansanhallituksen lakia ja tekemään ruumiillista työtä ja muuttamaan työn kautta uusiksi ihmisiksi. Kansaa kohtaan se ei sitä vastoin käytä pakotusta, vaan demokraattista menetelmää, toisin sanoen, sen on välttämättä annettava kansan osallistua poliittiseen toimintaan eikä se pakota sitä tekemään tätä tai tuota, vaan käyttää demokraattista menetelmää sen kasvattamisessa ja vakuuttamisessa.

Päättäjäispuhe Kiinan kansan poliittisen neuvoo-antavan konferenssin I kansallisen komitean toisessa istunnossa (23. 6, 1950).

Kommunistisen puolueen johdolla Kiinan kansa on harjoittamassa tarmokasta oikeisuliikettä saadakseen aikaan sosialismin ripeän kehittymisen Kiinassa entistä lujemmalla pohjalla. Liikkeen tarkoituk-

sena on harjoittaa valtakunnallista väittelyä, joka on sekä ohjattua että vapaata, väittelyä kaupungeissa ja maaseudulla sen tapaisista kysymyksistä kuin sosialistinen tie asetettuna kapitalistista tietä vasten, valtion perusjärjestelmä ja sen päämenetelmät, puolueen ja valtion toimihenkilöiden työtyyli sekä kansan hyvinvointia koskeva kysymys, väittelyä, jota käydään esittämällä tosiasioita ja perustelemalla asioita järkisyin, jotta saataisiin oikealla tavalla ratkaistuksi ne kansan keskuudessa esiintyvät tosiasialliset ristiriidat, jotka vaativat pikaista ratkaisua. Tämä on kansan itsekasvatukseen ja itsensä uudelleen muovaamiseen tähtäävä sosialistinen liike.

”Puhe SNTL:n korkeimman neuvoston Lokakuun suuren sosialistisen vallankumouksen 40-vuotisjuhla-kokouksessa” (6.11.1957).

Erittäin vaativia tehtäviä on edessämme suuressa rakennustyössä. Vaikka puolueessamme on yli 10 miljoonaa jäsentä, he muodostavat kuitenkin varsin pienen vähemmistön maan väestöstä. Valtion-

hallinnon aloilla ja julkisissa laitoksissa ja yrityksissä tulee varsin paljon työtä puolueeseen kuulumattomien tehtäväksi. Tätä työtä on mahdotonta saada tehdyksi hyvin, ellemme kykene hyvin nojautumaan kansanjoukkoihin ja olemaan yhteistyössä puolueeseen kuulumattomien kanssa. Samalla kun jatkamme koko puolueen yhtenäisyyden lujittamista meidän on myös jatkuvasti lujitettava kaikkien kansallisuksiemme, demokraattisten luokkiemme, demokraattisten puolueittemme ja kansalaisjärjestöjemme yhtenäisyyttä sekä lujitettava ja laajennettava kansandemokraattista yhteisrintamaa, ja meidän on tunnontarkasti pyrittävä vapautumaan työmme joka renkaassa kaikista epäterveistä ilmiöistä, joista on vahinkoa puolueen ja kansan väliselle yhtenäisyydelle.

”Avajaispuhe Kiinan kommunistisen puolueen VIII valtakunnallisessa edustajakokouksessa” (15.9.1956).

IV - KANSAN KESKUUDESSA ESIINTYVIEN RISTIRIITOJEN OIKEA KÄSITTELY

Edessämme on kahdenlaisia yhteiskunnallisia ristiriitoja – itsemme ja vihollisen välisiä ristiriitoja sekä kansan keskuudessa esiintyviä ristiriitoja. Nämä kaksi lajia ovat luonteeltaan täysin erilaisia.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 2.

Saadaksemme oikean käsityksen näistä kahdesta erilaisesta ristiriitojen lajista, meidän on ensin selvitettävä, mitä tarkoitetaan »kansalla» ja mitä tarkoitetaan »vihollisella»... Nykyisessä vaiheessa, sosialismin rakennuskautena, kaikki ne luokat, yhteiskuntakerrokset ja -ryhmät, jotka suhtautuvat suopeasti sosialistiseen rakennustyöhön, tukevat sitä ja työskentelevät sen hyväksi, luetaan kansaan kuuluviksi, kun taas ne yhteiskunnalliset voimat ja ryhmät, jotka vastustavat sosialistista vallankumousta ja

suhtautuvat vihamielisesti sosialistiseen rakennustyöhön tai sabotoivat sitä, ovat kaikki kansan vihollisia.

Sama, s. 2–3.

Kiinan nykyisissä oloissa kansan keskuudessa esiintyviin ristiriitoihin sisältyvät ristiriidat työväenluokan keskuudessa, ristiriidat talonpojiston keskuudessa, ristiriidat sivistyneistön keskuudessa, työväenluokan ja talonpojiston väliset ristiriidat, toisaalta työläisten ja talonpoikien ja toisaalta sivistyneistön väliset ristiriidat, toisaalta työväenluokan ja työtätekevien muiden ryhmien ja toisaalta kansallisen porvariston väliset ristiriidat, ristiriidat kansallisen porvariston keskuudessa jne. Kansanhallituksemme on hallitus, joka todella edustaa kansan etuja, se on hallitus, joka palvelee kansaa, Siitä huolimatta hallituksen ja kansan välillä on kuitenkin tiettyjä ristiriitoja. Näihin kuuluvat ristiriidat valtion etujen, kollektiivin etujen ja yksilön etujen kesken, demokratian ja sentralismin väliset ristiriidat, johdon ja johdettavien väliset ristiriidat sekä ristiriidat, jotka

johtuvat eräiden valtion työntekijäin byrokraattisesta työtyylistä suhteissaan kansanjoukkoihin. Kaikki nämäkin ovat kansan keskuudessa esiintyviä ristiriitoja. Yleisesti sanoen kansan keskuudessa esiintyvät ristiriidat ovat kansan samojen perusetujen perusteella esiintyviä ristiriitoja.

Sama, s. 3–4,

Itsemme ja vihollisen väliset ristiriidat ovat antagonistisia ristiriitoja. Kansan riveissä työtätekevien keskuudessa esiintyvät ristiriidat ovat ei-antagonistisia, kun taas riistettyjen ja riistävien luokkien välisillä ristiriidoilla on antagonistisen puolen lisäksi ei-antagonistinen puolensa.

Sama, s. 3.

Miten kansamme poliittisen elämän alalla oikea olisi erotettava väärästä sanoisamme ja teoissamme? Perustuslakimme periaatteiden, kansamme valtaenemmistön tahdon ja poliittisten puolueittemme ja ryhmiemme monissa eri tilaisuuksissa julistamien yhteisten poliittisten kan-

nanottojen pohjalla kriteerien tulisi meidän mielestämme yleisesti puhuen olla seuraavat:

1) Sanojen ja tekojen tulisi auttaa kansaamme, johon kuuluu eri kansallisuuksia, yhdistymään eikä hajaantumaa.

2) Niiden tulisi olla hyödyksi eikä vahingoksi sosialistiselle muutokselle ja sosialistiselle rakennustyölle.

3) Niiden tulisi auttaa lujittamaan eikä horjuttamaan tai heikentämään kansan demokraattista diktatuuria.

4) Niiden tulisi auttaa lujittamaan eikä horjuttamaan tai heikentämään demokraattista sentralismia.

5) Niiden tulisi auttaa vahvistamaan eikä hylkäämään tai heikentämään kommunistisen puolueen johtoasemaa.

6) Niiden tulisi olla hyödyksi eikä vahingoksi kansainväliselle sosialistiselle yhtenäisyydelle ja maailman rauhaarakastavien kansojen yhtenäisyydelle. Näistä kuudesta kriteeristä sosialistinen tie ja puolueen johtoasema ovat tärkeimmät.

Sama, s. 57–58.

Kysymyksessä vastavallankumouksellisten eliminoimisesta on kysymys itsemme ja vihollisen välisestä taistelusta, itsemme ja vihollisen välisestä ristiriidasta. Kansan keskuudessa on eräitä, jotka näkevät tämän kysymyksen jonkin verran erilaisessa valossa. Kahdenlaisilla ihmisillä on meidän käsityksistämme eroavia käsityksiä. Oikeistolaisesti ajattelevat eivät tee eroa meidän ja vihollisen välillä ja pitävät vihollista omana väkenämme. He pitävät ystävinä juuri niitä henkilöitä, joita laajat joukot pitävät vihollisina. »Vasemmistolaisesti» ajattelevat suurentelevat itsemme ja vihollisen välisiä ristiriitoja siinä määrin, että he pitävät eräitä kansan keskuudessa esiintyviä ristiriitoja ristiriitoina vihollisen kanssa ja pitävät vastavallankumouksellisina henkilöitä, jotka eivät todellisuudessa ole vastavallankumouksellisia. Nämä molemmat käsitykset ovat vääriä. Kumpikaan niistä ei voi johtaa vastavallankumouksellisten eliminoimista koskevan kysymyksen oikeaan käsittelymiseen tai tämän työn oikeaan arviointiin.

Sama, s. 25.

Laadullisesti erilaiset ristiriidat voidaan ratkaista vain laadullisesti erilaisin menetelmin. Esimerkiksi proletariaatin ja porvariston välinen ristiriita ratkaistaan sosialistisen vallankumouksen menetelmällä; kansan laajojen joukkojen ja feodaalisen järjestelmän välinen ristiriita ratkaistaan demokraattisen vallankumouksen menetelmällä; siirtomaiden ja imperialismien välinen ristiriita ratkaistaan kansallisen vallankumoussodan menetelmällä; työväenluokan ja talonpoikaoluokan välinen ristiriita sosialistisessa yhteiskunnassa ratkaistaan maatalouden kollektivisoinnin ja koneellistamisen menetelmällä; ristiriita kommunistisen puolueen piirissä ratkaistaan kritiikin ja itsekritiikin menetelmällä; yhteiskunnan ja luonnon välinen ristiriita ratkaistaan tuotantovoimien kehittämisen menetelmällä... Erilaisten menetelmien käyttäminen erilaisten ristiriitojen ratkaisemiseksi on periaate, jota marxilais-leninläisten on tinkimättä noudatettava.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937),
Selected Works, 1 osa, s. 321–322.

Koska itsemme ja vihollisen väliset ristiriidat ja kansan keskuudessa esiintyvät ristiriidat ovat luonteeltaan erilaisia, ne on ratkaistava erilaisin menetelmin. Lyhyesti sanoen, edellisissä on kysymys selvän eron tekemisestä itsemme ja vihollisen välillä ja jälkimmäisissä on kysymys selvän eron tekemisestä oikean ja väärän välillä. On tietenkin totta, että eron tekemisessä itsemme ja vihollisen välillä on myös kysymys oikeasta ja väärästä. Esim. kysymys siitä, kuka on oikeassa, me vai kotimaiset ja ulkomaiset taantumukselliset, imperialistit, feodalistit ja byrokraattiset kapitalistit, on myös oikeaa ja väärää koskeva kysymys, mutta se kuuluu eri luokkaan kuin kysymykset oikeasta ja väärästä kansan keskuudessa.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27. 2. 1957),
1. taskupainos, s. 5–6.

Ainoa tapa ratkaista luonteeltaan ideologisia tai kansan keskuudessa esiintyviä riidanalaista kysymyksiä on demokraattisen menetelmän käyttäminen, keskustelun, arvostelun, vakuuttelun ja kasva-

tuksen menetelmän eikä pakko- tai painostuskeinojen käyttäminen.

Sama, s. 11.

Voidakseen harjoittaa tuotantoa ja opiskelua tehokkaasti ja järjestää elämänsä asianmukaisesti kansa haluaa hallituksensa ja tuotannosta sekä kulttuuri- ja opetuslaitoksista vastaavien henkilöiden antavan asiaan kuuluvia luonteeltaan velvoittavaa käskyjä. Terve järki sanoo, että yleisen järjestyksen säilyttäminen olisi mahdotonta ilman hallinnollisia säädöksiä. Hallinnolliset käskyt sekä vakuuttamis- ja kasvatuseräilymenetelmä täydentävät toisiaan ratkaistaessa kansan keskuudessa esiintyviä ristiriitoja. Yleisen järjestyksen säilyttämiseksi annettuihin hallinnollisiin säädöksiinkin on liityttävä vakuuttamista ja kasvatusta, sillä monissa tapauksissa säädökset yksin eivät tehoa.

Sama, s. 11–12.

Porvaristo ja pikkuporvaristo tuovat väistämättömästi esille omat ideologiansa. On väistämätöntä, että ne ilmaisevat

itsepintaisesta ajatuksensa poliittisista ja ideologisista kysymyksistä kaikin mahdollisin keinoin. Niiden ei voi odottaakaan tekevän toisin. Meidän ei tulisi käyttää painostuskeinoja ja estää niitä ilmaisemasta ajatuksiaan, vaan sallittava niiden tehdä näin ja samalla väiteltävä niiden kanssa ja kohdistettava niihin asianmukaista arvostelua, Meidän on epäilemättä arvosteltava kaikenlaisia vääriä ajatuksia. Ei tietenkään olisi oikein pidättyä arvostelusta, katsella syrjästä sillä aikaa kun väärät ajatukset leviävät esteettömästi ja antaa niiden monopolisoida alan. Virheitä on arvosteltava ja myrkyllisiä rikkaruohoja vastaan on taisteltava kaikkialla missä tahansa niitä esiintyy. Mutta tällainen arvostelu ei saisi olla kaavamaista eikä metafyyristä metodia saisi käyttää, vaan meidän olisi pyrittävä soveltamaan dialektista metodia. Tieteellinen erittely ja vakuuttava perusteleminen ovat tarpeen.

Sama, s. 55–56.

Kansan puutteellisuuden arvosteleminen on välttämätöntä... mutta näin

lehdessämme meidän on todella asetuttava kansan kannalle ja ilmaistava varaukseton intomme suojella ja kasvattaa sitä. Tovereiden kohtelevinen vihollisena merkitsee siirtymistä vihollisen kannalle.

”Puheet kirjallisuuden ja taiteen kysymyksiä käsitelleessä Jenanin neuvottelukokouksessa” (toukokuu 1942), *Selected Works*, III osa, s. 92.

Ristiriita ja taistelu ovat yleisiä ja absoluuttisia, mutta ristiriitojen ratkaisemisten menetelmät, so. taistelun muodot poikkeavat toisistaan ristiriitojen luonteessa olevien eroavuuksien mukaan. Avoin antagonismi on toisille ristiriidoille luonteenomaista, toisille ei. Asioiden konkreettisen kehityksen mukaisesti eräät alkujaan ei-antagonistiset ristiriidat kehittyvät antagonistisiksi, kun taas toiset alkujaan antagonistiset ristiriidat kehittyvät ei-antagonistisiksi.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937), *Selected Works*, I osa, s. 344.

Tavallisissa oloissa kansan keskuudessa esiintyvät ristiriidat eivät ole antagonis-

tisia. Mutta jos niitä ei käsitellä asianmu-
kaisesti tai jos annamme valppautemme
herpaantua ja olemme vähemmän varuil-
lamme, antagonismia saattaa esiintyä.
Sosialistisessa maassa tämänlaatuinen
kehitys on tavallisesti vain paikallinen ja
tilapäinen ilmiö. Syynä on se, että ihmi-
sen toiseen ihmiseen kohdistaman riiston
järjestelmä on lopetettu ja kansan edut
ovat pohjimmiltaan samat.

*On the Correct Handling of Contradic-
tions Among the People* (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 14.

Meidän maassamme työväenluokan ja
kansallisen porvariston välinen ristiriita
kuuluu kansan keskuudessa esiintyvien
ristiriitojen ryhmään. Näiden kahden vä-
linen luokkataistelu on kokonaisuutena
ottaen kansan riveissä tapahtuvaa luok-
kataistelua, koska Kiinan kansallisel-
la porvaristolla on kaksinainen luonne.
Porvarillis-demokraattisen vallankumo-
uksen kaudella sen luonteeseen kuului
sekä vallankumouksellinen puoli että
sovitteleva puoli. Sosialistisen vallanku-
mouksen kaudella työväenluokan riistä-

minen hyötymismielessä on kansallisen porvariston luonteen yhtenä puolena, kun taas sen osoittama perustuslain kannattaminen ja halu hyväksyä sosialistinen muutos on toisena puolena. Kansallinen porvaristo eroaa luonteeltaan imperialisteista, tilanherroista ja byrokraattisista kapitalisteista. Kansallisen porvariston ja työväenluokan välinen ristiriita on riistäjän ja riistettyjen välinen ristiriita ja luonteeltaan antagonistinen. Mutta Kiinan konkreettisissa olosuhteissa tämä antagonistinen luokkaristiriita voidaan asianmukaisesti käsiteltynä muuttaa ei-antagonistiseksi ristiriidaksi ja ratkaista rauhanomaisin keinoin. Mutta siitä tulee itsemme ja vihollisen välinen ristiriita, jos emme käsittele sitä asianmukaisesti emmekä seuraa kansalliseen porvaristoon kohdistettavaa yhdistämisen, arvostelemisen ja kasvattamisen politiikkaa tai jos kansallinen porvaristo ei hyväksy tätä politiikkaamme.

Sama, s. 4–5.

Siinä tapauksessa (vastavallankumouksellisessa kapinassa Unkarissa v. 1956)

oli kysymys sosialistisessa maassa olevista taantumuksellisista, jotka imperiaalisteihin liittyneinä yrittivät saavuttaa vehkeilyjensä päämäärät käyttämällä hyväkseen kansan keskuudessa esiintyviä ristiriitoja lietsoakseen erimielisyyttä ja synnyttääkseen epäjärjestyttä. Tämä Unkarin tapahtumien opetus ansaitsee huomiota.

Sama, s. 15.

V – SOTA JA RAUHA

Sota, jota on ollut aina yksityisomaisuuden ja luokkien syntymisestä lähtien, on ristiriitojen ratkaisemiseksi käytävän taistelun korkein muoto silloin kun ne ovat kehittyneet tiettyyn vaiheeseen luokkien, kansakuntien, valtioiden tai poliittisten ryhmien välillä.

”Strategian ongelmia Kiinan vallankumouksellisessa sodassa” (joulukuu 1936), *Selected Works*, I osa, s. 180.

»Sota on politiikan jatkoa.» Tässä mielessä sota on politiikkaa ja sota sinänsä on poliittista toimintaa; muinaisista ajoista lähtien ei ole ollut sotaa, joka ei olisi ollut luonteeltaan poliittista...

Mutta sodalla on omat erityispiirteensä ja tässä mielessä sitä ei voida pitää samanarvoisena kuin politiikkaa yleensä. »Sota on politiikan jatkoa toisin... keinoin.» Kun politiikka kehittyy tiettyyn vaiheeseen, josta se ei enää voi edetä tavallisin keinoin, syttyy sota esteiden raivaamiseksi tieltä... Kun este on poistettu ja poliittinen päämäärämme saavu-

tettu, sota päättyy. Mutta ellei estettä ole kokonaan raivattu pois, sodan on jatkuttava siksi kunnes päämäärä on täysin toteutettu... Niinpä voidaankin sanoa, että politiikka on sotaa ilman verenvuodatus- ta, kun taas sota on verenvuodatuksella harjoitettavaa politiikkaa.

”Pitkällisestä sodasta” (toukokuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 152–153.*

Historia osoittaa, että sodat jakautuvat kahteen lajiin, oikeutettuihin ja epäoikeutettuihin. Kaikki edistykselliset sodat ovat oikeutettuja ja kaikki edistystä ehkäisevät sodat ovat epäoikeutettuja. Me kommunistit vastustamme kaikkia edistystä ehkäiseviä epäoikeutettuja sotia, mutta emme vastusta edistyksellisiä, oikeutettuja sotia. Me kommunistit emme ainoastaan ole vastustamatta oikeutettuja sotia, vaan osallistummekin niihin aktiivisesti. Mitä epäoikeutettuihin sotiin tulee, niistä esimerkkinä on ensimmäinen maailmansota, jossa kumpikin puoli taisteli imperialististen etujen puolesta; sen vuoksi koko maailman kommunistit

vastustivat tuota sotaa päättäväisesti. Tämänlaatuista sotaa vastustetaan teke-
mällä kaikki mahdollinen sen ehkäisemi-
seksi ennen kuin se syttyy, ja sen syttyttyä
vastustamalla sotaa sodalla, vastusta-
malla epäoikeutettua sotaa oikeutetulla
sodalla aina kun se on mahdollista.

Sama, s. 150.

Vallankumoukset ja vallankumouksel-
liset sodat ovat luokkayhteiskunnassa
väistämättömiä, ja ilman niitä on mah-
dotonta saada aikaan mitään harppaus-
ta yhteiskunnallisessa kehityksessä ja
kukistaa taantumuksellisia hallitsevia
luokkia ja näin ollen kansan on mahdo-
tonta saada poliittista valtaa käsiinsä.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937),
Selected Works, 1 osa, s. 344.*

Vallankumouksellinen sota on vasta-
myrkky, joka ei ainoastaan eliminoi vi-
hollisen myrkkyä, vaan myös puhdistaa
meidät omasta liastamme. Jokaisella
oikeutetulla, vallankumouksellisella so-
dalla on valtavan suuri voima ja se voi
muuttaa monia asioita tai raivata tietä

niiden muuttumiselle. Kiinan ja Japanin välinen sota tulee muuttamaan sekä Kiinaa että Japania; mikäli Kiina hellitämättömästi jatkaa vastarintasotaa ja pitää kiinni yhteisrintamasta, vanha Japani tulee varmasti muuttumaan uudeksi Japaniksi ja vanha Kiina uudeksi Kiinaksi, ja ihmiset ja kaikki muukin sekä Kiinassa että Japanissa tulevat muuttumaan sodan aikana sekä sen jälkeen.

”Pitkällisestä sodasta” (toukokuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 131.*

Jokaisen kommunistin on tajuttava totuus: »Poliittinen valta kasvaa kiväärin piipusta.»

”Sodan ja strategian ongelmia” (6.11. 1938), *Selected Works*, II osa, s. 244.

Vallan ottaminen asevoimin, kysymyksen ratkaiseminen sodalla, on vallankumouksen keskeinen tehtävä ja korkein muoto. Tämä marxilais-leniniläinen vallankumousperiaate pitää paikkansa yleismaailmallisesti, niin Kiinan kuin kaikkien muidenkin maiden osalta.

Sama, s. 219.

Ilman aseellista taistelua ei proletariaatilla eikä kansalla eikä kommunistisella puolueella olisi minkäänlaista asemaa Kiinassa, ja vallankumouksen olisi mahdotonta saavuttaa voittoa. Näinä vuosina (puolueen perustamisesta kuluneen 18 vuoden aikana) puolueemme kehittyminen, lujittuminen ja bolševisoituminen ovat jatkuneet vallankumouksellisten sotien keskellä; ilman aseellista taistelua kommunistinen puolue ei varmaankaan olisi sellainen kuin se on tänään. Toverit koko puolueessa eivät saa koskaan unohdtaa tätä kokemusta, josta olemme maksaneet verellä,

”'Kommunistin' esittely” (4.10.1939),
Selected Works, II osa, s. 292.*

Marxilaisen valtioteorian mukaan armeija on valtiovallan tärkein osa. Sillä, joka haluaa ottaa ja säilyttää valtiovallan, täytyy olla voimakas armeija. Eräät ihmiset pilkkaavat meitä »sodan kaikkivallan» puoltajiksi. Niin, me olemmekin vallankumouksellisen sodan kaikkivallan puoltajia; se on hyvä, eikä paha, se on marxilaista. Venäjän kommunistisen puolueen

kiväärin loivat sosialismin. Me tulemme luomaan demokraattisen tasavallan. Imperialismin kaudella luokkataistelussa saatu kokemus opettaa meille, että vain kiväärin voimalla työväenluokka ja työtätekevät joukot voivat voittaa aseellisen porvariston ja tilanherrat; tässä mielessä voimme sanoa, että koko maailma voidaan muuttaa vain kiväärein.

”Sodan ja strategian ongelmia” (6.11. 1938), *Selected Works*, II osa, s. 225.

Me olemme sodan poistamisen puoltajia, me emme halua sotaa; mutta sota voidaan poistaa vain sodan kautta, ja jotta kivääreistä päästäisiin eroon on välttämätöntä tarttua kivääriin.

Sama.

Sota, tämä ihmisten keskinäisen tappamisen hirviö, tulee lopulta eliminoiduksi ihmisyyhteiskunnan edistymisen myötä, eikä se tapahdu kovinkaan etäisessä tulevaisuudessa. Mutta on vain yksi tapa eliminoida se, nimittäin sodan vastustaminen sodalla, vastavallankumouksellisen sodan vastustaminen vallankumoukselli-

sella sodalla, kansallisen vastavallankumouksellisen sodan vastustaminen kansallisella vallankumouksellisella sodalla ja vastavallankumouksellisen luokkasodan vastustaminen vallankumouksellisella luokkasodalla... Kun ihmisyyhteiskunta edistyy vaiheeseen, missä luokat ja valtiot eliminoituvat, silloin ei ole enää sotia, ei vastavallankumouksellisia eikä vallankumouksellisia, ei epäoikeutettuja eikä oikeutettujakaan; se merkitsee ikuisen rauhan aikakautta ihmiskunnalle. Vallankumouksellisen sodan lakien tutkimisemme saa alkunsa halusta eliminoida kaikki sodat; tässä on ero meidän kommunistien ja kaikkien riistävien luokkien välillä.

”Strategian ongelmia Kiinan vallankumouksellisessa sodassa” (joulukuu 1936), *Selected Works*, 1 osa, s. 182–183.

Meidän maamme ja kaikki muut sosialistiset maat haluavat rauhaa; sitä haluavat myös maailman kaikkien maiden kansat. Ainoat, jotka kaipaavat sotaa eivätkä halua rauhaa, ovat muutamien imperialis-

tisten maitten eräät monopolikapitalistiset ryhmät, jotka pyrkivät rikastumaan aggression avulla.

”Avajaispuhe Kiinan kommunistisen puolueen VIII valtakunnallisessa edustajakokouksessa” (15. 9. 1956).

Pysyvän maailmanrauhan saavuttamiseksi meidän on edelleen kehitettävä ystävyyttämme ja yhteistyötämme sosialistiseen leiriin kuuluvien veljesmaitten kanssa sekä lujitettava solidaarisuuttamme kaikkien rauhaarakastavien maitten kanssa. Meidän on pyrittävä solmimaan normaalit diplomaattiset suhteet alueellisen koskemattomuuden ja suvereenisuuden keskinäisen kunnioittamisen ja tasa-arvoisuuden ja keskinäisen hyödyn pohjalla kaikkiin maihin, jotka haluavat elää kanssamme rauhassa. Meidän on annettava aktiivista tukea Aasian, Afrikan ja latinalaisen Amerikan maiden kansalliselle itsenäisyys- ja vapautusliikkeelle samoin kuin rauhanliikkeelle ja oikeutetuille taisteluille maailman kaikissa maissa.

Sama

Mitä tulee imperialistisiin maihin, meidän tulisi liittyä yhteen niiden kansojen kanssa ja pyrkiä elämään näiden maiden kanssa rauhassa rinnakkain, käymään kauppaa niiden kanssa ja estämään kaikki mahdolliset sodat, mutta missään tapauksessa meillä ei saisi olla mielesämme minkäänlaisia epärealistisia käsitteitä näistä maista.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 75.

Me toivomme rauhaa. Mutta jos imperialismi välttämättä haluaa käydä sotaa, meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin tehdä luja päätös taistella loppuun saakka ennen kuin jatkamme rakennustyötämme. Jos sotaa pelätään päivästä toiseen, mitä sitten tehdään, jos sota lopulta tulee? Ensiksi sanoin, että itätuuli vie voiton länsituulesta ja sota ei syty, ja nyt olen lisännyt nämä selitykset tilanteesta siinä tapauksessa, että sota syttyisi. Molemmat mahdollisuudet on siten otettu huomioon.

Puhe kommunististen ja työväenpuo-

lueitten Moskovan kokouksessa
(18. 11.1957), esitetty lainauksena
”Kiinan hallituksen edustajan
lausunnossa” (1.9.1963).*

Kaikkialla maailmassa keskustellaan nyt siitä, syttyykö kolmas maailmansota vai ei. Tähänkin kysymykseen meidän on valmistauduttava henkisesti ja eriteltävä sitä. Olemme päättäväisesti rauhan kannalla ja sotaa vastaan, Mutta jos imperialistit välttämättä haluavat aloittaa uuden sodan, meidän ei pidä pelätä sitä. Asenteemme tähän kysymykseen on sama kuin asenteemme mihin tahansa epäjärjestykseen: ensiksikin olemme sitä vastaan ja toiseksi emme pelkää sitä. Ensimmäistä maailmansotaa seurasi 200 miljoonaa asukasta käsittävän Neuvostoliiton syntyminen. Toista maailmansotaa seurasi yhteensä 900 miljoonaa asukasta käsittävän sosialistisen leirin syntyminen. Jos imperialistit välttämättä haluavat aloittaa kolmannen maailmansodan, silloin sosialismiin siirtyisi varmasti lisää useita satoja miljoonia ihmisiä eikä maailmaan jäisi paljoakaan tilaa imperialisteille; todennäköisesti myös impe-

rialismin koko rakennelma tulisi tyystin luhistumaan.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),

1. taskupainos, s. 67–68.

Aiheuttaa häiriöitä, epäonnistua, aiheuttaa taas häiriöitä, epäonnistua taas... tuhoonsa saakka; se on imperialistien ja kaikkien taantumuksellisten logiikka kautta maailman ollessaan tekemisissä kansan asian kanssa, eivätkä he koskaan toimi vastoin tätä logiikkaa. Tämä on marxilainen laki. Kun me sanomme, että »imperialismi on julma», me tarkoitamme, että sen luonne ei tule muuttumaan, että imperialistit eivät tule laskemaan teuras-tajanveitsiään, että he eivät muutu Buddhiksi ennen tuhoa. Taistella, epäonnistua, taistella taas, epäonnistua taas... voittoonsa saakka; se on kansan logiikka, eikä kansakaan koskaan toimi vastoin tätä logiikkaa, Tämä on toinen marxilainen laki. Venäjän kansanvallankumous noudatti tätä lakia, ja Kiinan kansanval-lankumous on noudattanut sitä.

”Hylätkää illuusiot, valmistautukaa

taisteluun” (14.8.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 428.

Juuri siksi, että olemme saavuttaneet voiton, emme saa antaa valppautemme herpaantua imperialistien ja heidän apureittensa raivokkaisiin kostojuonitteluihin nähden. Jokainen, joka antaa valppautensa herpaantua, on riisuva itsensä aseista poliittisesti ja joutuva passiiviseen asemaan.

”Puhe uuden poliittisen neuvoo-
antavan konferenssin valmistavalle
komitealle” (15.6.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 407.

Imperialistit ja heidän apurinsa, kiinalaiset taantumukselliset, eivät tule alistumaan tappioonsa tässä Kiinan maassa, He tulevat jatkuvasti liittoutumaan Kiinan kansaa vastaan kaikin mahdollisin tavoin. He tulevat esimerkiksi salakuljettamaan asiamiehiään Kiinaan kylvämään erimielisyyttä ja aiheuttamaan häiriötä. Se on varmaa; he eivät koskaan laiminlyö tätä toimintaa. Toisena esimerkkinä voidaan mainita, että imperialistit tulevat yllyttämään

kiinalaisia taantumuksellisia ja lisäksi panemaan peliin omia voimiaan Kiinan satamien saartamiseksi. Tätä he tulevat tekemään niin kauan kuin se on mahdollista. Edelleen, mikäli he yhä kiihkeästi haluavat seikkailuja, he tulevat lähettämään joitakin joukkojaan tunkeutumaan ja aiheuttamaan häiriöitä Kiinan rajoille – tämäkään ei ole mahdotonta. Tämä kaikki meidän on otettava täydellisesti huomioon.

Sama.*

Maailma on edistymässä, tulevaisuus on valoisa, eikä kukaan voi muuttaa tätä historian yleistä kehityssuuntaa. Meidän olisi tehtävä kansan keskuudessa jatkuvaa valistustyötä maailman edistymistä koskevista seikoista ja edessä olevasta valoisasta tulevaisuudesta, jotta kansa vahvistaisi luottamustaan voittoon.

”Tshungkingin neuvotteluista” (17.10. 1945), *Selected Works*, IV osa, s. 59.

Ketkään Kiinan kansan vapautusarmeijan päälliköt ja sotilaat eivät ehdottomasti saa antaa taistelutahtonsa herpaantua

vähimmässäkään määrin; kaikki taistelutahtoa herpaannuttava ja vihollista väheksyvä ajattelu on virheellistä.

”Selonteko Kiinan kommunistisen puolueen VII keskuskomitean toiselle täysistunnolle” (5.3.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 361.

VI – IMPERIALISMI JA KAIKKI TAANTUMUKSELLISET OVAT PAPERITIIKEREITÄ

Kaikki taantumukselliset ovat paperitii-
kereitä. Näennäisesti taantumukselliset
ovat kauhistavia, mutta todellisuudes-
sa he eivät ole niinkään voimakkaita.
Pitkällä tähtäimellä katsottuna todella
voimakas on kansa, eivät taantumuksel-
liset.

”Keskustelu amerikkalaisen kirjeen-
vaihtajan Anna Louise Strongin
kanssa” (elokuu 1946), *Selected
Works*, IV osa, s. 100.

Aivan kuten maailmassa ei ole ainoata-
kaan asiaa ilman kaksinaista luonnetta
(tämä on vastakohtien ykseyden laki),
niin imperialismilla ja kaikilla taantu-
muksellisillakin on kaksinainen luonne –
he ovat samalla kertaa todellisia tiikerei-
tä ja paperitiikereitä. Menneen historian
aikana, ennen kuin ne saivat valtiovallan
haltuunsa ja jonkin aikaa sen jälkeen,
orjanomistajaluokka, feodaalitilanherra-

luokka ja porvaristo olivat ponnekkaita, vallankumouksellisia ja edistyksellisiä; ne olivat todellisia tiikereitä. Mutta koska niiden vastakohtat – orjaluokka, talonpoikaisluokka ja proletariaatti – aikaa myöten vahvistuivat askel askelelta, taistelivat niitä vastaan yhä kiivaammin, nämä hallitsevat luokat muuttuivat askel askeleita päinvastaisiksi, muuttuivat taantumukselliseksi, muuttuivat takapajuisiksi, muuttuivat paperitiikereiksi. Ja lopulta ne tulivat kukistetuiksi tai tulevat kukistetuiksi kansan toimesta. Taantumukselliset, takapajuiset, rappeutuvat luokat säilyttivät tämän kaksinaisen luonteen vieläpä viimeisissä elämästä ja kuolemasta käydyissä taisteluissaan kansaa vastaan. Toisaalta ne olivat todellisia tiikereitä; ne ahmivat ihmisiä, ahmivat miljoonia ja kymmeniä miljoonia ihmisiä. Kansan taistelun asia koki vaikeuksien ja vastoinkäymisten kauden ja tiellä oli monia mutkia ja käänteitä. Imperialismin, feodalismin ja byrokraattisen kapitalismin vallan hävittäminen Kiinassa vei Kiinan kansalta

yli sata vuotta ja maksoi sille kymmenien miljoonien hengen ennen voittoa v. 1949. Katsokaa! Eivätkö nämä olleetkin eläviä tiikereitä, rautatiikereitä, oikeita tiikereitä? Mutta lopulta ne muuttuivat paperitiikereiksi, kuolleiksi tiikereiksi, papuvanukastiikereiksi. Nämä ovat historiallisia tosiasioita. Eivätkö ihmiset ole nähneet näitä tosiasioita tai kuulleet niistä? Niitä on tosiaankin ollut tuhansia ja kymmeniä tuhansia! Tuhansia ja kymmeniä tuhansia! Tämän vuoksi imperialismi ja kaikki taantumukselliset on sisimmältä olemukseltaan, pitkällä tähtäimellä, strategiselta kannalta katsottuna, nähtävä sellaisina kuin ne ovat – paperitiikereinä. Tälle meidän olisi rakennettava strateginen ajattelumme. Toisaalta ne ovat myös eläviä tiikereitä, rautatiikereitä, oikeita tiikereitä, jotka voivat ahmia ihmisiä. Tälle meidän olisi rakennettava taktinen ajattelumme.

Puhe Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean poliittisen toimiston Wutshangin kokouksessa (1. 12. 1958), esitetty lainauksena selittävässä huomautuksessa ”Keskus-

teluun amerikkalaisen kirjeenvaihtajan Anna Louise Strongin kanssa”, *Selected Works*, IV osa, s. 98–99.*

Olen sanonut, että kaikki voimakkaaksi otaksutut taantumukselliset ovat pelkästään paperitiikereitä. Syynä on se, että he ovat eronneet kansasta. Katsokaa! Eikö Hitler ollut paperitiikeri? Eikö Hitleriä kukistettu? Sanoin lisäksi, että Venäjän tsaari, Kiinan keisari ja japanilainen imperialismi olivat kaikki paperitiikereitä. Kuten tiedämme, kaikki nämä kukistettiin. USA:n imperialismia ei ole vielä kukistettu, ja sillä on atomipommi. Uskon, että sekin tullaan kukistamaan. Sekin on paperitiikeri.

Puhe kommunististen ja työväenpuolueiden Moskovon kokouksessa
(18.11.1957).

»Nostaa kiven vain pudottaakseen sen omille jaloilleen» on kiinalainen kansanomainen sanonta kuvattaessa erinäisten houkkioiden käytöstä. Taantumukselliset kaikissa maissa ovat tällaisia houkkioita, Viime kädessä heidän harjoittamansa vallankumouksellisen kansan vainoami-

nen on vain omiaan kiihdyttämään kansanvallankumouksia laajemmin ja intensiivisemmin. Eikö vallankumouksellisen kansan vainoaminen Venäjän tsaarin tai Tshiang Kai-shekin toimesta esittänytkin tätä osaa suurissa Venäjän ja Kiinan vallankumouksissa?

”Puhe SNTL:n korkeimman neuvoston Lokakuun suuren sosialistisen vallankumouksen 40-vuotisjuhla-kokouksessa” (6.11.1957).

USA:n imperialismi on hyökännyt Kiinan alueelle Taiwaniin ja pitänyt sitä miehityksessään kuluneen yhdeksän vuoden ajan. Vähän aikaa sitten se lähetti asevoimansa hyökkäämään Libanoniin ja miehittämään sen. Yhdysvallat on perustanut satoja sotilastukikohtia moniin maihin kaikkialle maailmaan. Kiinan Taiwanin alue, Libanon ja kaikki Yhdysvaltain sotilastukikohdat vieraalla maaperällä merkitsevät yhtä monta hirttosilmukkaa USA:n imperialismiin kaulassa. Hirttosilmukat ovat amerikkalaisten itsensä eikä kenenkään muun muodostamia ja he itse ovat panneet nämä silmu-

kat kaulaansa ja ojentaneet köysien päät Kiinan kansalle, arabimaiden kansoille ja kaikille niille maailman kansoille, jotka rakastavat rauhaa ja vastustavat aggressiota, Mitä kauemmin amerikkalaiset hyökkääjät pysyvät noissa paikoissa, sitä enemmän hirttosilmukat heidän kaulassaan kiristyvät.

Puhe valtion korkeimmassa konferenssissa (8.9.1958).

Imperialismi ei tule kestäämään kauan, koska se tekee aina kaikkea mahdollista pahaa. Se hoitaa ja tukee itsepintaisesti kaikissa maissa taantumuksellisia, jotka ovat kansaa vastaan, se on voimakeinoin anastanut itselleen monia siirtomaita ja puolisiirtomaita ja monia sotilastukikohtia ja se uhkaa rauhaa atomisodalla. Siten imperialismin pakottamana yli 90 prosenttia maailman kansoista on nousemassa tai tulee nousemaan taisteluun sitä vastaan. Imperialismi on kuitenkin yhä elossa ja raivoaa yhä hurjana Aasiassa, Afrikassa ja latinalaisessa Amerikassa. Lännessä imperialismi sortaa yhä kotimaan kansaa. Tämän tilanteen on

muututtava. Koko maailman kansojen tehtävänä on lopettaa imperialismin ja pääasiassa USA:n imperialismin harjoittama aggressio ja sorto.

Haastattelu Hsinhuan uutistoimiston kirjeenvaihtajalle (29.9.1958).

Kaikkialla häikäilemättömästi toimien USA:n imperialismi on saattanut itsensä maailman kansojen viholliseksi ja yhä enemmän eristäytyneeksi. Amerikkalaisten imperialistien käsissä olevat atomipommit ja vetypommit eivät suinkaan pelota niitä, jotka kieltäytyvät joutumasta orjuuteen. Maailman kansojen raivoissa hyökyaalto amerikkalaisia hyökkääjiä vastaan on vastustamaton. Niiden taistelu USA:n imperialismia ja sen lakeijoita vastaan on varmasti saavuttava yhä suurempia voittoja.

”Panaman kansan oikeutettua isänmaallista taistelua USA:n imperialismia vastaan tukeva lausunto” (12.1. 1964), *People of the World, Unite and Defeat the U.S. Aggressors and All Their Lackeys*, 2. painos, s. 9–10.

Jos USA:n monopolikapitalistiset ryh-

mät edelleenkin itsepintaisesti ajavat hyökkäys- ja sotapolitiikkaansa, se päivä on varmasti koittava, jolloin ne hirtetään koko maailman kansojen toimesta. Sama kohtalo odottaa Yhdysvaltain rikoskumppaneita.

Puhe valtion korkeimmassa konferenssissa (8.9.1958).

Pitkän ajan kuluessa olemme kehitelleet tämän käsitteen taistelusta vihollista vastaan: strategisesti meidän olisi halveksittava kaikkia vihollisiamme, mutta taktillisesti meidän olisi suhtauduttava heihin kaikkiin vakavasti. Tämä merkitsee myöskin sitä, että meidän on halveksittava vihollista kokonaisuutena ottaen, mutta suhtauduttava siihen vakavasti kunkin ja jokaisen konkreettisen kysymyksen suhteen. Ellemme halveksi vihollista kokonaisuutena ottaen, syyllistymme opportunistin virheeseen. Marx ja Engels olivat vain kaksi yksilöä, ja kuitenkin jo tuona varhaisena aikana he julistivat, että kapitalismi tulisi kukistetuksi kaikkialla maailmassa. Mutta oltaessa tekemisissä konkreettisten

ongelmien ja nimenomaisten vihollisten kanssa me syyllistymme seikkailukantaa osoittavaan virheeseen, ellemme suhtaudu niihin vakavasti. Sodassa taisteluja voidaan käydä vain yksitellen ja vihollisvoimat voidaan tuhota vain yksitellen. Tehtaita voidaan rakentaa vain yksitellen. Talonpojat voivat kyntää maata vain sarka saralta. Sama pitää paikkansa myös aterian syömiseen nähden. Strategisesti suhtaudumme aterian syömiseen kevyesti – tiedämme saavamme sen päätökseen. Mutta tosiasiallisesti syömme sen suupala suupalalta. Koko juhla-aterian ahmaaminen yhdellä nielauksella on mahdotonta. Tämä tunnetaan pala palalta tapahtuvana ratkaisuna. Sotilaskielessä sitä nimitetään vihollisen tuhoamiseksi yksitellen.

Puhe kommunististen ja työväenpuolueiden Moskovan kokouksessa (18. 11.1957).

Mielestäni kansainvälinen tilanne on nyt tullut uuteen käännekohtaan. Tämän päivän maailmassa on kaksi tuulta, itätuuli ja länsituuli. Eräs kiinalainen sa-

nonta kuuluu: »Joko itätuuli vie voiton länsituulesta tai länsituuli vie voiton itätuulesta.» Uskon, että tämän päivän tilanteelle luonteenomaisena piirteenä itätuuli on viemässä voiton länsituulesta. Toisin sanoen, sosialismin voimat ovat saaneet ylivoimaisen voiton imperialismin voimista.

Sama.

VII – USKALTAKAA TAISTELLA JA USKALTAKAA VOITTA

Maailman kansat, liittykää yhteen ja lyökää amerikkalaiset hyökkääjät ja heidän apurinsa! Maailman kansat, olkaa rohkeita, uskaltakaa taistella, uhmata vaikeuksia ja edetä aalto aallolta. Silloin koko maailma on kuuluva kansalle. Kaikenlaiset hirviöt tulevat hävitetyiksi.

”Kongon (Leopoldville) kansaa tukeva lausunto USA:n hyökkäystä vastaan” (28.11.1964), *People of the World, Unite and Defeat the U.S. Aggressors and All Their Lackeys*, 2. painos, s. 14.

Tehtyään selkeän arvioinnin kansainvälisestä ja kotimaisesta tilanteesta marxismi-leninisin tieteen pohjalla Kiinan kommunistinen puolue totesi, että kaikki kotimaisten ja ulkomaisten taantumuksellisten tekemät hyökkäykset oli lyötävä ja voitaisiin lyödä. Synkkien pilvien ilmaantuessa taivaalle me huomautimme, että ne olivat vain tila-

päisiä, että pimeys olisi pian ohi ja aurinko tulisi esiin.

”Nykyinen tilanne ja tehtävämme” (25.12.1947), *Selected Military Writings*, 2. painos, s. 347.

Historiallisesti katsoen kaikki tuhon partaalla olevat taantumukselliset voimat käyvät säännöllisesti viimeistä epätoivoista taistelua vallankumouksellisia voimia vastaan, ja tämä ulkoista voimaa mutta sisäistä heikkoutta osoittava ilmiö vie helposti joksikin aikaa harhaan joidakin vallankumouksellisia, jotka eivät tajua sitä olennaista tosiasiaa, että vihollinen on lähestymässä tuhoaan, kun taas he itse ovat lähestymässä voittoa,

”Käännekohta toisessa maailmansodassa” (12.10.1942), *Selected Works*, III osa, s. 103.

Jos he (kuomintang) taistelevat, me tulemme tuhoamaan heidät täydellisesti. Asiat ovat näin: jos he hyökkäävät ja me tuhoamme heidät, he saavat sen tyydytyksen; tuhoamme jonkin verran, jonkin verran tyydytystä; tuhoamme enemmän, enemmän tyydytystä; tuhoamme koko joukon,

täydellinen tyydytys, Kiinan ongelmat ovat monimutkaisia, ja aivojemmekin täytyy olla hieman monimutkaiset. Jos he alkavat taistella, mekin taistelemme, taistelemme rauhan saavuttamiseksi.

”Tshungkingin neuvotteluista” (17.10. 1945), *Selected Works*, IV osa, s. 56.

Jos joku hyökkää kimppuumme ja jos olosuhteet ovat taistelulle suotuisat, tulemme varmasti toimimaan itsepuolustukseksi tuhotaksemme hyökkääjän päätäväisesti, perusteellisesti, kokonaan ja täydellisesti (me emme iske harkitsemattomasti, mutta kun iskemme, meidän on voitettava). Emme saa koskaan pelätä taantumuksellisten rehentelyä.

”Rauhanneuvotteluista kuomintangin kanssa – Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean kiertokirje” (26. 8.1945), *Selected Works*, IV osa, s. 49.*

Mitä omaan toiveeseemme tulee, me emme halua taistella enää edes päiväkään. Mutta jos olosuhteet pakottavat meidät taistelemaan, me pystymme taistelemaan loppuun saakka.

”Keskustelu amerikkalaisen kir-

jeenvaihtajan Anna Louise Strongin kanssa” (elokuva 1946), *Selected Works*, JV osa, s. 97.

Me olemme rauhan kannalla. Mutta niin kauan kuin USA:n imperialismi kieltäytyy luopumasta röyhkeistä ja kohtuuttomista vaatimuksistaan ja hyökkäyksen laajentamiseen tähtäävistä juonistaan, Kiinan kansan ainoana tienä on jatkaa edelleen päättäväisesti taistelua rintarinnan Korean kansan kanssa. Ei siksi, että olisimme sotaisia. Olemme halukkaita lopettamaan sodan heti ja jättämään jäljellä olevat kysymykset ratkaistaviksi myöhemmin. Mutta USA:n imperialismi ei ole halukas tekemään samoin, No hyvä, annettakoon taistelun jatkoa. Halusipa USA:n imperialismi taistella miten monta vuotta tahansa, me olemme valmiit taistelemaan aina siihen hetkeen saakka, jolloin se on halukas lopettamaan, aina siihen hetkeen saakka, jolloin Kiinan ja Korean kansat saavat täydellisen voiton.

Puhe Kiinan kansan poliittisen neuvoo-antavan konferenssin I kansallisen komitean neljännessä istunnossa (7.2.1953).

Meidän olisi vapautettava rivimme kaikista kykenemättömyyden ajatuksista. Kaikki käsitykset, jotka yliarvioivat vihollisen voimaa ja aliarvioivat kansan voimaa, ovat virheellisiä.

”Nykyinen tilanne ja tehtävämme,,
(25.12.1947), *Selected Works*, IV osa,
s. 173.

Sorretut kansat ja kansakunnat eivät saa asettaa vapautumistoiवेitaan imperialismin ja sen lakeijoiden »järkevyyden» varaan. Ne tulevat voittamaan vain vahvistamalla yhtenäisyyttään ja jatkamalla hellittämättömästi taisteluaan.

”USA:n ja Ngo Dinh Diemin ryhmäkunnan Etelä-Vietnamia vastaan tekemää hyökkäystä ja sen kansan teurastusta vastustava lausunto” (29. 8. 1963), *People of the World, Unite and Defeat the U.S. Aggressors and All Their Lackeys*, 2, painos, s. 6.

Syttyipä tämä koko maan käsittävä kansalaissota milloin tahansa, meidän on oltava hyvin valmistautuneita. Jos se tulee aikaisin, sanokaamme esim. huomisaamuna, meidän tulisi myös olla valmiina.

Se on ensimmäinen kohta. Nykyisessä kansainvälisessä ja kotimaisessa tilanteessa on mahdollista, että kansalaissota saatetaan jonkin aikaa pitää mitaltaan rajoitettuna ja paikallisella. Se on toinen kohta. Ensimmäinen kohta on se, johon meidän olisi valmistauduttava, toinen kohta on se, joka on ollut jo kauan aikaa olemassa. Lyhyesti sanoen, meidän on oltava valmiina. Valmiina ollessamme pysymme käsittelemään asianmukaisesti kaikenlaisia monimutkaisia tilanteita.

”Tilanne ja politiikkamme Japania vastaan käydyssä vastarintasodassa saadun voiton jälkeen” (13.8.1945), *Selected Works*, IV osa, s. 22.

VIII – KANSANSOTA

Vallankumouksellinen sota on kansanjoukkojen sotaa; sitä voidaan käydä vain mobilisoimalla kansanjoukot ja nojautumalla niihin.

”Huolehtikaa kansan hyvinvoinnista, kiinnittäkää huomiota työmenetelmiin” (27.1.1934), *Selected Works*, I osa, s. 147.*

Mikä on todellinen raudanluja linnoitus? Sen muodostavat kansanjoukot, ne monet miljoonat ihmiset, jotka aidosti ja vilpittömästi tukevat vallankumousta. Se on oikea raudanluja linnoitus, mitä mikään voima maan päällä ei kerta kaikkiaan pysty milloinkaan murskaamaan. Vastavallankumous ei pysty meitä murskaamaan, päinvastoin me murskaamme sen. Kokoamalla monimiljoonaiset kansanjoukot vallankumoushallituksen ympärille ja laajentamalla vallankumouksellista sotaamme tulemme tekemään tyhjäksi koko vastavallankumouksen ja ottamaan koko Kiinan haltuumme.

Sama, s. 150.*

Kansanjoukoissa on runsaan voimanlähde sodan käymiseen. Japani uskaltaa tyrannisoida meitä pääasiassa siksi, että Kiinan kansanjoukot ovat järjestäytymättömiä. Kun tämä epäkohta on korjattu, silloin japanilainen hyökkääjä joutuu suorana seisovan monisatamiljoonaisen kansamme saartamaksi kuin liekkien kehään törmäävä suunniltaan joutunut härkä, joka pelkästään sen äänen kuullessaan joutuu kauhun valtaan ja palaa kuoliaaksi.

”Pitkällisestä sodasta” (toukokuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 186.

Imperialistit tyrannisoivat meitä sellaisella tavalla, että meidän on käsiteltävä heitä vakavasti. Meillä täytyy olla voimakas vakinainen armeija ja lisäksi meidän on myös organisoitava kansanmiliisin osastoja suuressa mitassa. Tämä tekee imperialisteille vaikeaksi päästä liikkumaan tuumaakaan maassamme mahdollisen hyökkäyksen tapahtuessa.

Haastattelu Hsinhuan uutistoimiston kirjeenvaihtajalle (29. 9. 1958).

Vallankumouksellista sotaa kokonaisuudessaan ajatellen kansan sissien

operaatiot ja Puna-armeijan päävoimien operaatiot täydentävät toisiaan kuin ihmisen oikea käsivarsi ja vasen käsivarsi, ja jos meillä olisi ainoastaan Puna-armeijan päävoimat ilman kansan sissejä, olisimme kuin soturi, jolla on vain yksi käsivarsi. Konkreettisesti mielessä ja erityisesti sotilaallisten operaatioiden suhteen me tarkoitamme, että meillä on aseistautunut kansa, kun puhumme kansasta eräänä tekijänä tukialueella. Se on pääasiallisena syynä siihen, miksi vihollinen pelkää lähestyä tukialuetta.

”Strategian ongelmia Kiinan vallankumouksellisessa sodassa” (joulukuu 1936), *Selected Works*, 1 osa, s. 238.

On kiistatonta, että voiton tai tappion sodassa ratkaisevat pääasiassa molemmin puolin vallitsevat sotilaalliset, poliittiset, taloudelliset ja luontaiset olosuhteet. Mutta eivät nämä yksin. Sen ratkaisee myös kummankin puolen subjektiivinen kyky ohjata sotaa. Pyrkiessään sodan voittamiseen sotilasstrategi ei voi ylittää aineellisten olosuhteiden asettamia rajoituksia, mutta näiden rajoitusten

puitteissa hän voi ja hänen täytyy pyrkiä voittoon. Sotilasstrategian toiminnan näyttämö rakentuu objektiivisille aineellisille olosuhteille, mutta tuolla näyttämöllä hän voi ohjata monen soinnukkaan ja värikkään, voimakkaan ja suurenmoisen näytelmän esityksen.

Sama, s. 190–191.*

Sodan tavoitteena on nimenomaan »itsensä suojeleminen ja vihollisen tuhoaminen» (vihollisen tuhoamisella tarkoitetaan sen riisumista aseista eli »sen vastustuskyvyn riistämistä» eikä sillä tarkoiteta jokaisen vihollisvoimiin kuuluvan fyysistä tuhoamista). Muinaisajan sodankäynnissä käytettiin keihästä ja kilpeä, keihästä hyökkäykseen ja vihollisen tuhoamiseen ja kilpeä puolustukseen ja itsensä suojelemiseen. Nykypäivään saakka kaikki aseet ovat vieläkin eräänlaista keihään ja kilven jatkokehitystä. Pommikone, konekivääri, kaukokantoinen tykki ja myrkykaasu ovat keihästä jatkunutta kehitystä, kun taas pommisuoja, teräskypärä, betonilinnake ja kaasunaamari ovat kilvestä jatkunutta kehitystä. Tank-

ki on uusi ase, joka yhdistää sekä keihään että kilven tehtävät. Hyökkäys on pääkeino vihollisen tuhoamiseksi, mutta ilman puolustustakaan ei voida olla. Hyökkäyksessä välittömänä tavoitteena on vihollisen tuhoaminen, mutta samalla se on itsesuojelua, koska ellei vihollista tuhota, joutuu itse tuhotuksi. Puolustuksessa välittömänä tavoitteena on itsensä suojeleminen, mutta samalla puolustus on keino täydentää hyökkäystä tai valmistautua siirtymään hyökkäykseen. Peräytyminen kuuluu puolustuksen luokkaan ja on puolustuksen jatkoa, kun taas takaa-ajo on hyökkäyksen jatkoa. On huomautettava, että vihollisen tuhoaminen on sodan ensisijainen tavoite ja itsesuojelu toissijainen tavoite, koska itseä voidaan suojella tehokkaasti vain tuhoamalla suurin joukoin vihollisia. Sen vuoksi hyökkäys, vihollisen tuhoamisen pääkeino, on ensisijaista, kun taas puolustus vihollisen tuhoamista täydentävä keino ja itsesuojelukeino, on toissijaista. Tosiasiallisessa sodankäynnissä pääosaa esittää puolustus suuren osan ajasta ja

hyökkäys lopun ajasta, mutta jos sotaa tarkastellaan kokonaisuutena, hyökkäys pysyy ensisijaisena.

”Pitkällisestä sodasta” (toukokuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 156.

Kaikki sotilaallisten operaatioiden johtavat periaatteet kehittyvät yhdestä peruseriaatteesta: pyrkimyksestä suojella kaikin keinoin omaa voimaa ja tuhota vihollisen voimaa... Miten sitten perustelemme sankarillisen uhrautumisen rohkaisemisen sodassa? Jokainen sota vaatii hintansa, toisinaan erittäin korkean hinnan, Eikö tämä ole ristiriidassa »itsensä suojelemisen» kanssa? Tosiasiaa siinä ei ole mitään ristiriitaisuutta; täsmällisemmin sanoen, uhraus ja itse-suojaus ovat sekä toisilleen vastakkaisia että toisiaan täydentäviä. Sillä tällainen uhraus on välttämätöntä ei ainoastaan vihollisen tuhoamisen, vaan myös itsensä suojelemisen kannalta – osittainen ja tilapäinen »Suojelemattomuus» (uhraus eli hinnan maksaminen) on välttämätöntä yleisen ja pysyvän suojelemisen vuoksi. Tästä peruseriaatteesta on lähtöisin

sarja sotilaallisia operaatioita ohjaavia periaatteita, jotka kaikki – ampumisen periaatteista (suojautumisen itsensä suojelemiseksi ja tulivoiman täydellinen käyttäminen vihollisen tuhoamiseksi) strategian periaatteisiin saakka – ovat tämän perusperiaatteen hengen läpikulkemista. Kaikki tekniset periaatteet ja kaikki taktiikkaa, sotaretkiä ja strategiaa koskevat periaatteet edustavat tämän perusperiaatteen sovellutuksia. Itsensä suojelemiseen ja vihollisen tuhoamiseen periaate on kaikkien sotilaallisten periaatteiden perusta.

”Strategian ongelmia sissisodassa Japania vastaan” (toukokuu 1938),
Selected Works, II osa, s. 81-82.*

Operaatioperiaatteemme ovat:

1) Hyökätkää ensiksi hajallaan olevia, eristettyjä vihollisjoukkoja vastaan; hyökätkää keskitettyjä, voimakkaita vihollisjoukkoja vastaan myöhemmin,

2) Vallatkaa ensiksi pienet ja keskisuuret kaupungit ja laajat maaseutualueet; vallatkaa suuret kaupungit myöhemmin.

3) Pitäkää vihollisen palveluskelpoisten joukkojen miesluvun tuhoamista päätavoitteenamme; älkää pitkö jonkin kaupungin tai paikkakunnan hallussapitoa tai valtaamista päätavoitteenamme. Jonkin kaupungin tai paikkakunnan hallussapito tai valtaaminen on lopputulos vihollisen palveluskelpoisten joukkojen miesluvun tuhoamisesta, ja kaupunki tai paikkakunta voidaan useinkin pitää hallussa tai vallata lopullisesti vasta sitten kun se on lukuisia kertoja vaihtanut omistajaa.

4) Keskittäkää jokaisessa taistelussa ehdoton ylivoima (kaksi, kolme, neljä ja joskus jopa viisi tai kuusikin kertaa vihollisen mieslukua suurempi), saartakaa vihollisjoukot täydellisesti, pyrkikää tuhoamaan ne perusteellisesti älkääkä antako kenenkään päästä pakenemaan verkosta. Erityisissä olosuhteissa käytäkää menetelmänä murskaavien iskujen antamista viholliselle, ts. keskittäkää kaikki voimamme rintamahyökkäykseen sekä hyökkäämiseen vihollisen yhdeltä tai kummaltakin sivustalta päämääränä

yhden osan tuhoaminen ja toisen hajottaminen ja ajaminen pakoon, niin että armeijamme voi nopeasti siirtää joukkojaan murskaamaan muita vihollisvoimia. Pyrkikää välttämään näännytystaisteluja, joissa menetämme enemmän kuin hyödyimme tai päädyimme vain tasatulokseen. Tällä tavalla, vaikka olemmekin kokonaisuutena heikompia (lukumääräisesti ottaen), olemme ehdottomasti ylivoimaisia jokaisessa osassa ja jokaisessa erityisessä sotaretkessä, ja tämä takaa koko sotaretken voiton. Ajan mittaan meistä tulee ylivoimaisia kokonaisuudessaan ja lopulta saamme kaikki viholliset tuhotuiksi.

5) Älkää käykö yhtään taistelua valmistautumattomina, älkää käykö yhtään taistelua, jonka voittamisesta ette ole varma; ponnistelkaa kaikin tavoin ollaksenne hyvin valmistautuneita jokaiseen taisteluun, ponnistelkaa kaikin tavoin varmistaaksenne voiton vihollisen ja itsemme välillä kulloinkin vallitsevissa olosuhteissa.

6) Saattakaa taistelutyylimme täysin vaikuttamaan – rohkeana taistelussa,

uhrauksia pelkäämättä, väsymystä pelkäämättä ja yhtäjaksoisesti taistellen (ts. käyden perättäistä taistelua lyhyessä ajassa levähtämättä).

7) Pyrkikää tuhoamaan vihollisen sen ollessa liikkeellä. Kiinnittäkää samalla huomiota asemahyökkäyksen taktiikkaan ja vallatkaa vihollisen linnoituspaikkoja ja kaupunkeja.

8) Mitä tulee kaupunkeihin tehtäviin hyökkäyksiin, vallatkaa päättäväisesti kaikki heikosti puolustetut vihollisen linnoituspaikat ja kaupungit. Otollisilla hetkillä vallatkaa kaikki kohtalaisella miesluvulla puolustetut vihollisen linnoituspaikat ja kaupungit, mikäli olosuhteet sen sallivat. Mitä tulee kaikkiin vahvasti puolustettuihin vihollisen linnoituspaikoihin ja kaupunkeihin, odottakaa siksi kunnes olosuhteet ovat kypsyneet ja vallatkaa ne sitten.

9) Täydentäkää voimamme kaikilla viholliselta siepatuilla aseilla ja useimmilla vihollisjoukoista vangeiksi otetuilla. Armeijamme miesvoiman ja materiaalin päälähteet ovat rintamalla.

10) Käyttäkää sotaretkien väliaikoja hyväksi joukkojemme lepoon, kouluttamiseen ja vahvistamiseen. Lepo-, koulutus- ja vahvistusjaksojen ei yleensä tulisi olla kovin pitkiä eikä viholliselle tulisi suoda lainkaan hengähdystaukoa, mikäli mahdollista.

Nämä ovat ne päämenetelmät, joita kansan vapautusarmeija on käyttänyt Tshiang Kai-shekin lyömisessä. Ne ovat tulos kansan vapautusarmeijan karais- tumisesta kotimaisia ja ulkomaisia vihollisia vastaan käydyn taistelun pitkinä vuosina ja sopivat täydellisesti nykyiseen tilanteeseemme... strategiamme ja tak- tiikkamme pohjautuvat kansansotaan; mikään kansaa vastustava armeija ei voi käyttää strategiaamme ja taktiikkaam- me.

”Nykyinen tilanne ja tehtävämme”
(25. 12. 1947), *Selected Military Writings*, 2. painos, s. 349-350.*

Ylivoima ilman valmiutta ei ole todellista ylivoimaa, eikä silloin voi olla aloitetta- kaan. Tämän seikan ymmärrettyään voi vastustajaansa heikompi, mutta varus-

tautunut joukko useinkin yllätyshyökkäyksellä voittaa ylivoimaisen vihollisen.

”Pitkällisestä sodasta”
(toukokuu 1938), Selected Works,
II osa, s. 165-166.

IX – KANSANARMEIJA

Ilman kansanarmeijaa kansalla ei ole mitään.

”Kokoomushallituksesta”
(24, 4. 1945), *Selected Works*,
III osa, s. 296-297.

Tämä armeija on voimakas, koska kaikkien jäsenet ovat tietoisesti kurinalaisia; he eivät ole liittyneet yhteen eivätkä käy taistelua muutamien yksilöiden tai jonkin ahtaan ryhmäkunnan yksityisetujen puolesta, vaan laajojen joukkojen ja koko kansakunnan etujen puolesta. Tämän armeijan ainoana tarkoituksena on pysyä horjumattomasti Kiinan kansan puolella ja palvella sitä varauksettomasti.

Sama, s. 264.*

Kiinan Puna-armeija on vallankumouksen poliittisia tehtäviä suorittava aseellinen joukko. Erityisesti tätä nykyä Puna-armeijan ei todellakaan pitäisi rajoittua vain taistelemiseen; vihollisen sotilaal-

lisen voiman tuhoamiseksi käytävän taistelun lisäksi sen tulisi ottaa suorittaakseen sellaisia tärkeitä tehtäviä kuin valistustyö kansanjoukkojen keskuudessa, kansanjoukkojen organisoiminen, niiden aseistaminen, niiden auttaminen vallankumouksellisen poliittisen vallan perustamisessa sekä puoluejärjestöjen perustaminen. Puna-armeija ei taistele pelkästään taistelemisen vuoksi, vaan harjoittaakseen valistustyötä kansanjoukkojen keskuudessa, organisoidakseen ne, aseistaakseen ne ja auttaakseen niitä vallankumouksellisen poliittisen vallan perustamisessa. Ilman näitä tavoitteita taistelu menettää merkityksensä ja Puna-armeija menettää syyn olemassaolonsa.

”Virheellisten ajatusten oikaisemisesta puolueessa” (joulukuu 1929),
Selected Works, I osa, s. 106.*

Kansan vapautusarmeija on aina taisteluvoima. Koko maan käsittävän voiton jälkeenkkin armeijamme on pysyvä taisteluvoimana koko sen historiallisen kauden ajan, jolloin luokkien olemassaolo ei

ole lakannut maassamme ja jolloin imperialistinen järjestelmä on yhä olemassa maailmassa. Tässä kohdin ei pitäisi olla minkäänlaista väärinkäsitystä tai horjuntaa.

”Selostus Kiinan kommunistisen puolueen VII keskuskomitean toiselle täysistunnolle” (5. 3. 1949),
Selected Works, IV osa, s. 362.

Meillä on sekä taisteleva armeija että työtä tekevä armeija. Taistelua varten meillä on 8. armeija sekä Uusi 4. armeija; mutta nekin harjoittavat kahdenlaisia työtä, sodankäyntiä ja tuotantoa, Kun meillä on nämä kaksi armeijan lajia sekä näissä kahdessa tehtävässä ja joukko-työssä taitava taisteleva armeija, pystymme selviytymään vaikeuksistamme ja lyömään japanilaisen imperialismin.

”Järjestäytykää!” (29. 11. 1943),
Selected Works, III osa, s. 153.

Maanpuolustuslaitostamme tullaan lujittamaan, eikä imperialistien sallita enää hyökätä alueellemme. Kansamme asevoimat on säilytettävä ja niitä on kehitettävä pitäen urhoollista ja karaistu-

nutta Kansan vapautusarmeijaa niiden perustana. Meillä ei tule olemaan ainoastaan voimakasta maa-armeijaa, vaan myös voimakkaat ilmavoimat ja voimakas laivasto.

Avajaispuhe Kiinan kansan poliittisen neuvoo-antavan konferenssin ensimmäisessä täysistunnossa (21. 9. 1949).

Periaattemme on, että puolue pitää kivääriä komennossaan eikä kiväärin saa koskaan sallia komentavan puoluetta.

”Sodan ja strategian ongelmia”
(6. 11. 1938), *Selected Works*,
II osa, s. 224.

Kaikkien upseeriemme ja sotilaittemme on aina pidettävä mielessään, että me olemme suuri Kansan vapautusarmeija, että me olemme suuren Kiinan kommunistisen puolueen johtama armeija. Mikäli alati noudatamme puolueen ohjeita, tulemme varmasti voittamaan.

”Kiinan kansan vapautusarmeijan manifesti” (lokakuu 1947), *Selected Works*, IV osa, s. 152.

X – PUOLUEKOMITEOIDEN JOHTAVA OSUUS

Puoluekomiteajärjestelmä on tärkeä puolueen instituutio kollektiivisen johdon takaamiseksi ja yksilön estämiseksi monopolisoimasta asioiden hoitoa. Äskettäin on havaittu, että joissakin (ei tietenkään kaikissa) johtoelimissä on tavanomaisena käytäntönä, että yksi yksilö monopolisoi asioiden hoidon ja päättää tärkeistä ongelmista. Tärkeiden ongelmien ratkaisuja ei päätetä puoluekomitean kokousten, vaan yhden yksilön toimesta, ja jäsenyys puoluekomiteassa on muuttunut nimeliseksi. Mielipide-eroavuuksia komitean jäsenten kesken ei pystytä ratkaisemaan ja ne jätetään pitkäksi aikaa ratkaisematta. Puoluekomitean jäsenet säilyttävät keskuudessaan vain muodollisen yksimielisyyden, ei todellista. Tämän tilanteen on muututtava. Tästä lähtien on vakiinnutettava puoluekomitean kokousten terve järjestelmä kaikissa johtoeli-

missä keskuskomitean aluetoimistoista prefektuurien puoluekomiteoihin saakka, rintamien puoluekomiteoista prikaatin ja sotilasalueiden puoluekomiteoihin (vallankumouksellisen sotilaskomission alakomissioihin tai johtoryhmän) sekä johtavien puolueen jäsenten ryhmiin hallintoelimissä, kansalaisjärjestöissä, uutispalvelussa ja sanomalehtien toimituksissa. Kaikki tärkeät ongelmat (ei tietenkään mitättömiä, vähäpätöisiä ongelmia tai ongelmia, joiden ratkaisusta on jo päätetty kokouksissa käydyn keskustelun jälkeen ja jotka kaipaavat vain toteuttamista) on alistettava komitean keskusteltavaksi, ja läsnä olevien komitean jäsenten olisi ilmaistava mielipiteensä täydellisesti ja tehtävä selvät päätökset, jotka sitten toteutettaisiin asianomaisien jäsenten toimesta... Puoluekomitean kokoukset on jaettava kahteen ryhmään, pysyvän komitean kokouksiin ja täysistuntoihin, eikä näitä kahta saisi sekoittaa. Edelleen meidän on huolehdittava siitä, että kollektiivista johtoa enempää kuin henkilökohtaista vastuutakaan ei

liiksi korosteta toista laiminlyöden. Armeijassa johdossa olevalla henkilöllä on oikeus tehdä hätätilapäätöksiä taistelun aikana ja olosuhteiden vaatiessa.

”Puoluekomiteajärjestelmän lujittamisesta” (20. 9. 1948), *Selected Works*, IV osa, s. 267–268.*

Puoluekomitean sihteerin on oltava taitava »ryhmänjohtajana». Puoluekomiteassa on 10–20 jäsentä; se on kuin ryhmä armeijassa, ja sihteeri on kuin »ryhmänjohtaja». Ei ole todellakaan helppoa johtaa tätä ryhmää hyvin. Keskuskomitean jokainen aluetoimisto tai alueellinen aluetoimisto johtaa nykyisin laajaa aluetta ja kantaa erittäin raskaan vastuun. Johtaminen ei merkitse ainoastaan yleis- ja erityispolitiikasta päättämistä, vaan myös oikeiden työmenetelmien laatimisesta, Vaikkakin yleis- ja erityispolitiikka on oikea, häiriöitä voi kuitenkin syntyä, mikäli työmenetelmät laiminlyödään. Johtotehtävänsä täyttämiseksi puoluekomitean on nojaututtava »ryhmänjäseniin» ja saatava heidät esittämään osansa täysipainoisesti. Ollakseen hyvä

»ryhmänjohtaja» sihteerin olisi opiskeltava ututterasti ja tutkittava asioita perusteellisesti. Sihteeri tai varasihteeri huomaa olevan vaikeata johtaa »ryhmäänsä» hyvin, jos hän ei pidä huolta valistus- ja järjestötyön tekemisestä omien »ryhmänjäsentensä» keskuudessa, jos hän ei osaa taitavasti käsitellä suhteitaan komitean jäseniin tai jos hän ei tutki, miten kokouksia pidetään menestyksellisesti. Jos »ryhmänjäsenet» eivät marssi tahdissa, he eivät koskaan voi odottaa johtavansa kymmeniä miljoonia ihmisiä taistelussa ja rakennustyössä. Tietenkin sihteerin ja komitean jäsenten välinen suhde on sellainen, jossa vähemmistön on toteltava enemmistöä, ja siten erilainen kuin suhde ryhmänjohtajan ja hänen miestensä välillä. Puhummekin tässä vain eräänlaisesta yhdenmukaisuudesta.

”Puoluekomiteoiden työmenetelmiä”
(13.3.1949), *Selected Works*, IV osa,
s. 377.*

Asettakaa ongelmat pöydälle. Ei ainoastaan »ryhmänjohtajan» vaan myös komitean jäsenten olisi tehtävä näin. Älkää

puhuko ihmisten selän takana. Aina kun ongelmia tulee esille, kutsukaa kokous koolle, asettakaa ongelmat pöydälle keskusteltavaksi, tehkää muutamia päätöksiä, ja ongelmat tulevat ratkaistuiksi. Jos ongelmia syntyy eikä niitä aseteta pöydälle, ne jäävät ratkaisematta pitkäksi aikaa ja pitkittyvät pitkittymistään jopa vuosikausia. »Ryhmänjohtajan» ja komitean jäsenten olisi osoitettava ymmärtämystä suhteissaan toisiinsa. Mikään ei ole tärkeämpää kuin keskinäinen ymmärtämys, tuki ja ystävyys sihteerin ja komitean jäsenten välillä, keskuskomitean ja sen aluetoimistojen välillä sekä aluetoimistojen ja puolueen piirikomiteoiden välillä.

Sama, s. 377–378.*

»Vaihtakaa tietoja.» Tämä merkitsee sitä, että puoluekomitean jäsenten olisi tiedoillaan pidettävä toisensa tilanteen tasalla ja vaihdettava mielipiteitä kysymyksistä, joihin he ovat kiinnittäneet huomiotaan. Tällä on suuri merkitys yhteisen kielen saavuttamiseksi. Jotkut jättävät tämän tekemättä ja Lao Tzun

kuvaamien ihmisten tavoin »eivät vieraille toistensa luona koko elämänsä aikana, vaikka heidän kukkojensa kiekuminen ja koiriensa haukkuminen ovat kummankin kuultavissa». Tämän tuloksena heiltä puuttuu yhteinen kieli.

Sama, s. 378.

Kysykää alaisiltanne asioista, joita ette ymmärrä tai tiedä älkääkä ilmaisko kevyesti hyväksyvää tai kielteistä kantaanne... Meidän ei pitäisi koskaan teeskennellä tietävämme sellaista, mitä emme tiedä, meidän »ei pitäisi hävetä kysyä ja ottaa oppia alemmaa olevilta ihmisiltä» ja meidän olisi kuunneltava tarkasti alemmilla tasoilla toimivien kaadereitten mielipiteitä. Olkaa oppilas ennen kuin teistä tulee opettaja; ottakaa oppia alemmilla tasoilla toimivista kaadereista ennen kuin annatte käskyjä... Se mitä alemmilla tasoilla ovat kaaderit sanovat, saattaa olla oikein tai olla olematta oikein; kuultuamme sen meidän on eriteltävä se. Meidän on otettava vaarin oikeista mielipiteistä ja toimittava niiden mukaisesti... Kuunnelkaa myös alemmaa esitetty-

jä virheellisiä mielipiteitä; on väärin olla tyystin kuuntelematta niitä. Tällaisten mielipiteiden mukaan ei kuitenkaan tule toimia, vaan niitä on arvosteltava.

Sama, s. 378–379.*

Opetelkaa »soittamaan pianoa». Pianoa soitettaessa kaikki kymmenen sormea ovat liikkeessä; ei käy päinsä liikuttaa vain joitakin sormia eikä muita. Mutta jos kaikki kymmenen sormea painetaan alas samanaikaisesti, melodiaa ei synny. Hyvän musiikin aikaansaamiseksi kymmenen sormen olisi liikuttava rytmisesti ja koordinoitusti. Puoluekomitean olisi säilytettävä luja ote keskeisestä tehtävästään ja samalla keskeisen tehtävän ohessa sen olisi kehitettävä työtä muilla aloilla. Tällä hetkellä meidän on pidettävä huolta monista aloista; meidän on huolehdittava työstä kaikilla alueilla, aseellisissa yksiköissä ja osastoissa emmekä saa kiinnittää koko huomiotamme joihinkin ongelmiin jättäen muut huomiotta. Siellä missä on ongelma, meidän on kosketettava sitä sormellamme, ja tämä menetelmä meidän on hallittava. Jotkut

soittavat pianoa hyvin ja jotkut huonosti, ja heidän esittäessään melodioissa on suuri ero. Puoluekomiteoiden jäsenten on opeteltava »soittamaan pianoa» hyvin.

Sama, s. 379.

»Tarttukaa lujasti.» Tämä tarkoittaa sitä, että puoluekomitean ei pidä pelkäättään »tarttua», vaan sen on »tartuttava lujasti» päätehtäviinsä. Lujan otteen voi saada jostakin vain silloin kun siihen tartutaan lujasti, ilman vähäisintäkään hellittämistä. Ellei tartuta lujasti, ei tartuta lainkaan. Luonnollisestikaan otetta ei voi saada jostakin avoimella kämmenellä. Silloin kun käsi puristetaan ikään kuin johonkin tarttuen, mutta puristamatta sitä tiukasti, lujaa otetta ei vielä saada. Eräät tovereistamme tarttuvat päätehtäviin, mutta heidän otteensa ei ole luja, ja niinpä he eivät voikaan onnistua työssään. Ei käy päinsä olla lainkaan tarttumatta eikä käy päinsä sekään, jos ote ei ole luja.

Sama.

»Teillä tulee olla hyvä laskupää.» Tämä

merkitsee sitä, että meidän on tarkattava tilanteen tai ongelman määrällistä puolta ja tehtävä määrällinen peruserittely. Jokainen laatu saa ilmauksensa tietystä määrässä, eikä ilman määrää voi olla laatua, Tähän päivään mennessä monet tovereistamme eivät vielä ole oppineet ymmärtämään, että heidän on tarkkailtava asioiden määrällistä puolta – perustilastoja, pääasiallisia prosenttimääriä ja määrällisiä rajoja, joiden mukaan asioiden laadut määräytyvät. Heillä ei ole mitään »lukuja» päässään, ja sen tuloksena he eivät voi olla tekemättä virheitä.

Sama, s. 379–380.

»Kuulutus yleisön rauhoittamiseksi.» Ilmoitus kokouksista olisi annettava etukäteen; tämä on samaa kuin »kuulutus yleisön rauhoittamiseksi» niin että jokainen tulee tietämään, mistä aiotaan keskustella ja mitkä ongelmat on ratkaistava, ja voi ajoissa valmistautua Eräin paikoin kaadereitten kokouksia kutsutaan koolle valmistelematta ensin selostuksia ja päätöslauselmaluonnoksia, ja vasta ihmisten saavuttua kokoukseen niitä

kyhätään hetkessä kokoon; tämä vastaa aivan sanontaa: »Sotilaat ja hevoset ovat saapuneet, mutta muona ja rehu eivät ole valmiina», eikä se ole hyvä. Älkää kutsuko kokousta kiireesti koolle, ellei valmisteluja ole saatettu päätökseen.

Sama, s. 380.

»Vähälukuisempi ja parempi armeija ja yksinkertaisempi hallinto.» Esitelmien, puheitten, artikkeleitten ja päätöslauselmien tulisi kaikkien olla suppeita ja asiallisia. Myöskään kokousten ei tulisi jatkua liian kauan.

Sama.

Kiinnittäkää huomiota yhteenliittymiseen ja työskentelemiseen niiden tovereiden kanssa, jotka ovat toista mieltä kuin te. Tämä olisi pidettävä mielessä sekä paikallishallinnossa ja -järjestöissä että armeijassa. Se koskee myös suhteita puolueen ulkopuolella oleviin ihmisiin. Olemme tulleet yhteen maan joka kol-kasta, ja meidän tulisi osata taitavasti tehdä yhdessä työtämme ei ainoastaan samoja käsityksiä omaavien tovereiden

kanssa, vaan myös niiden kanssa, joilla on erilaisia käsityksiä.

Sama.

Varokaa pöyhkeyttä. Jokaiselle johtoasemassa olevalle tämä on periaatekysymys ja tärkeä edellytys yhtenäisyyden ylläpitämiseksi. Niidenkään, jotka eivät ole tehneet vakavia virheitä ja jotka ovat saavuttaneet hyvin suurta menestystä työssään, ei tulisi olla pöyhkeitä.

Sama.

Vetäkää kaksi erottavaa linjaa. Ensimmäkin vallankumouksen ja vastavallankumouksen välille, Jenanin ja Sianin välille.¹⁾ Jotkut eivät ymmärrä, että heidän on vedettävä tämä erottava linja. Esim. taistellessaan byrokratiaa vastaan he puhuvat Jenanista ikään kuin »mikään ei ole oikein» siellä eivätkä tee vertailua

---

¹⁾Jenan oli Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean päämaja tammikuusta 1937 maaliskuuhun 1947; Sian oli kuomintangin taantumusvallan keskuspaikka Lounais-Kiinassa. Toveri Mao Tse-tung mainitsi nämä kaksi kaupunkia vallankumouksen ja vastavallankumouksen vertauskuvina.

ja eroa Jenanissa esiintyvän byrokra-
tian ja Sianissa esiintyvän byrokratian
välillä. Tämä on perusluonteisesti vää-
rin. Toiseksi vallankumouksellisissa ri-
veissä on välttämätöntä tehdä selvä ero
oikean ja väärän välillä, saavutusten ja
puutteellisuuden välillä sekä tehtävä
selväksi, kumpi näistä kahdesta on ensi-
sijaista ja kumpi toissijaista. Esimerkik-
si, ovatko saavutukset 30 prosenttia vai
70 prosenttia kokonaisuudesta? Ei käy
päinsä vähennellä enempää kuin suu-
rennellakaan. Meidän on tehtävä perus-
luonteinen arviointi henkilön työstä ja
todettava, ovatko hänen saavutuksensa
30 prosenttia ja hänen virheensä 70 pro-
senttia vai päinvastoin. Jos hänen saa-
vutuksensa ovat 70 prosenttia kokonai-
suudesta, silloin hänen työnsä olisi pää-
asiassa hyväksyttävä. Olisi täysin väärin
sanoa työtä, jossa saavutukset ovat en-
sisijaisia, työksi, jossa virheet ovat en-
sisijaisia. Ryhtyessämme käsittelemään
ongelmia emme saa unohtaa vetää näitä
kahta erottavaa linjaa vallankumouksen
ja vastavallankumouksen välille ja saa-

vutusten ja puutteellisuuden välille. Pystymme käsittelemään asioita hyvin, mikäli pidämme nämä kaksi eroa mielesämme; muussa tapauksessa sekoitamme ongelmien luonteen. Huolellinen tutkiminen ja eritteleminen ovat tietenkin välttämättömiä jotta kyettäisiin tekemään ero hyvin. Meidän asenteenamme jokaiseen henkilöön ja asiaan tulisi olla eritteleminen ja tutkiminen.

Sama, s. 381.

Varmistakaa keskitetyn johdon alainen demokratia järjestön piirissä. Se olisi tehtävä seuraavien linjojen mukaisesti:

- 1) Puolueen johtavien, elinten on annettava oikea ohjaava linja ja löydettävä ratkaisuja ongelmien noustessa esiin vaikiintuakseen johdon keskuksina.

- 2) Ylempien elinten on tutustuttava alemmissa elimissä, vallitsevaan tilanteeseen ja kansanjoukkojen elämään saadakseen objektiivisen pohjan oikealle ohjaukselle.

- 3) Minkään tason puoluejärjestön ei pitäisi tehdä satunnaisia päätöksiä on-

gelmien ratkaisemisessa. Kun päätös on saatu tehdyksi, se on toteutettava horjumatta.

4) Kaikki puolueen ylempien elinten tekemät vähänkin tärkeät päätökset on toimitettava pikaisesti alempien elinten ja puolueen rivijäsenten tietoon...

5) Puolueen alempien elinten ja puolueen rivijäsenten on keskusteltava ylempien elinten ohjeista seikkaperäisesti ymmärtääkseen niiden tarkoituksen perusteellisesti ja päättääkseen niiden toteuttamismenetelmistä.

”Virheellisten ajatusten oikaisemisesta puolueessa” (joulukuu 1929),
Selected Works, 1 osa, s. 109.*

XI – JOUKKOLINJA

Kansa ja vain kansa on liikkeellepaneva voima maailmanhistorian luomisessa.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, 257.*

Kansanjoukot ovat todellisia sankareita, kun taas me itse olemme useinkin lapsellisia ja tietämättömiä, ja ellei tätä ymmärretä, on mahdotonta hankkia edes alkeellisinta tietoa.

”Esipuhe ja jälkikirjoitus ’Maaseutututkimuksiin’” (maaliskuu ja huhtikuu 1941), *Selected Works*, III osa, s. 12.*

Kansanjoukoilla on rajattomasti luovaa kykyä. Ne voivat järjestyä ja keskittyä paikoille ja aloille, missä ne voivat saattaa energiansa täysin vaikuttamaan; ne voivat keskittyä laajalti ja syvästi tuotantoon ja luoda itselleen yhä enemmän hyvinvointia palvelevia yrityksiä.

Johdattava huomautus kirjoitukseen
”Työvoimaylijäämä löytänyt ulos-

pääsyn” (1955), *Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla*, kiinankielinen painos, II osa.

Talonpoikaisliikkeen nykyinen nousu on valtavan suuri tapahtuma. Hyvin lyhyen ajan kuluessa useat sadat miljoonat talonpojat nousevat Kiinan keski-, etelä- ja pohjoisosan maakunnissa kuin mahtava myrsky, kuin hirmumyrsky, niin nopeana ja rajuna joukkona, ettei mikään voima, miten suuri tahansa, voi pidät sitä. He rikkovat kaikki heitä sitovat kahleet ja ryntäävät eteenpäin vapautukseen johtavalla tiellä. He pyyhkäisevät kaikki imperialistit, sotaherrat, lahjotut virkamiehet, paikalliset tyrannit ja kehnon herrasväen hautoihinsa. Jokainen vallankumouksellinen puolue ja jokainen vallankumouksellinen toveri asetetaan kokeeseen ja hyväksytään tai hylätään heidän päätöksensä mukaan. On kolme vaihtoehtoa. Marssitaanko heidän edellään ja johdetaanko heitä? Kuljetaanko heidän peränsään viittoillen ja arvostellen? Vai seis-täänkö heidän tiellään ja vastustetaanko heitä? Jokaisella kiinalaisella on vapaus

valita, mutta tapahtumat pakottavat suoriuttamaan valinnan nopeasti.

”Selostus talonpoikaisliikkeen tutkimuksesta Hunanissa” (maaliskuu 1927), *Selected Works*, I osa, s. 23–24.*

Maaseudulla sosialistisen muutoksen nousuaalto, osuustoiminnan nousuaalto, on jo yltänyt eräille seuduille ja tulee pian pyyhkäisemään yli koko maan. Se on laajaa sosialistista vallankumousliikettä, joka käsittää yli 500-miljoonaisen maaseutuväestön, ja sillä on erittäin suuri ja maailmanlaajuinen merkitys. Meidän olisi johdettava tätä liikettä aktiivisesti, innostuneesti ja järjestelmällisesti eikä vedettävä sitä taaksepäin tavalla tai toisella. Jotkut erehdykset ovat väistämättömiä tapahtumain kuluessa; tämä on ymmärrettävää, eikä niiden oikaiseminen ole vaikeata. Kaadereitten ja talonpoikien keskuudessa havaittuja puutteita tai virheitä voidaan korjata tai voittaa, mikäli annamme heille positii- vistä apua.

On the Question of Agricultural Co-operation (31.7.1955), 3. painos, s. 1.*

Kansanjoukoilla on potentiaalisesti ehtymätöntä innostusta sosialismiin. Ne, jotka vallankumouksellisella kaudella osaavat vain seurata vanhaa rutiinia, ovat tyystin kykenemättömiä näkemään tätä innostusta. He ovat sokeita, ja kaikki on pimeää heidän edessään. Toisinaan he jopa sekoittavat oikean ja väärän ja kääntävät asioita pääläelleen. Emmekö ole tavanneet kylliksi tämän tyyppin henkilöitä? Ne, jotka pelkästään seuraavat vanhaa rutiinia, aliarvioivat säännöllisesti kansan innostuksen. Aina kun jotakin uutta ilmestyy, he paheksuvat ja kiirehtivät vastustamaan sitä. Myöhemmin heidän on myönnettävä tappionsa ja harjoitettava hieman itsekritiikkiä. Mutta kun jotakin uutta ilmestyy seuraavan kerran, he läpikäyvät taas kertaalleen saman prosessin. Tämä on heidän käyttäytymiskaavansa kaiken sellaisen suhteen, mikä on uutta. Tällaiset ihmiset ovat aina passiivisia, jäävät aina siirtymättä eteenpäin kriittisellä hetkellä, ja heitä on aina tönäistävä selkään ennen kuin he liikahtavat askeltakaan.

Johdattava huomautus kirjoitukseen
”Tämä piirikunta muuttui osuustoi-

minnalliseksi kahdessa vuodessa”
(1955), Sosialistinen nousukausi
Kiinan maaseudulla, kiinankielinen
painos, II osa.

Yli kahdenkymmenen vuoden ajan puolueemme on harjoittanut joukkotyötä joka päivä ja kuluneen noin kymmenen vuoden aikana se on puhunut joukkolinjasta joka päivä. Olemme aina olleet sillä kannalla, että vallankumouksen täytyy nojautua kansanjoukkoihin, jokaisen osallistumiseen, säkä vastustaneet nojautumista pelkästään muutamiin käskyjä antaviin henkilöihin, Joukkolinjaa ei kuitenkaan vielä perusteellisesti toteuteta joidenkin tovereiden työssä; he nojautuvat yhä pelkästään kouralliseen yksinään työkenteleviä ihmisiä. Yksi syy on se, että mitä tahansa he tekevätkin he ovat aina haluttomia selittämään sitä johtamilleen ihmisille ja etteivät he ymmärrä, miksi tai miten heidän johdettavinaan olevien ihmisten aktiivisuus ja luova voima saatetaan vaikuttamaan. Subjektiivisesti hekin haluavat jokaisen osallistuvan työhön, mutta he eivät anna muille ihmisille

tietoa siitä, mitä on tehtävä tai, miten se on tehtävä. Kun asianlaita on tuollainen, miten jokaisen voidaan odottaa lähtevän liikkeelle ja miten voidaan tehdä mitään hyvin? Tämän ongelman ratkaisemiseksi olennaisin asia on tietenkin joukkolinjaa koskevan ideologisen kasvatuksen harjoittaminen, mutta samalla meidän on opetettava näille tovereille monia konkreettisia työmenetelmiä.

”Esitelmä Shansi-Suijuanin Päivälehdessä toimituskunnalle” (2.4.1948), *Selected Works*, IV osa, s. 241–242.*

24-vuotinen kokemus osoittaa meille, että oikea tehtävä, politiikka ja työtyyli vastaavat säännöllisesti kansanjoukkojen vaatimuksia tietyssä aikana ja tietyssä paikassa ja vahvistavat säännöllisesti siteitämme kansanjoukkoihin, ja väärä tehtävä, politiikka ja työtyyli ovat säännöllisesti ristiriidassa kansanjoukkojen vaatimusten kanssa tietyssä aikana ja tietyssä paikassa ja vieroittavat meitä kansanjoukoista. Syy siihen, että sellaiset epäkohdat kuin dogmatismi, empirismi, komentelukanta, hännillä laahus-

taminen, lahkolaisuus, byrokraattisuus ja pöyhkeä asenne työssä ovat ehdottomasti vahingollisia ja sietämättömiä ja että jokaisen näitä sairauksia potevan on voitettava ne, on se, että ne vieroittavat meitä kansanjoukoista.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 315.

Päästäkseen yhdistymään kansanjoukkoihin on toimittava kansanjoukkojen tarpeiden ja toiveiden mukaan. Kaiken kansanjoukkojen hyväksi tehtävän työn on lähdeittävä niiden tarpeista eikä kenenkään yksilön toiveesta, olipa sen tarkoitus miten hyvä tahansa. Usein sattuu niin, että objektiivisesti kansanjoukoilla on tietyn muutoksen tarve, mutta subjektiivisesti ne eivät ole vielä tietoisia tästä tarpeestaan, eivät ole vielä halukkaita tai eivät ole päättäneet tehdä muutosta. Tällaisissa tapauksissa meidän olisi odotettava kärsivällisesti. Meidän olisi suoritettava muutos vasta sitten kun suurin osa kansanjoukoista on työmme avulla tullut tarpeestaan tietoiseksi ja on halukas ja päättäväinen toteuttamaan

sen. Muussa tapauksessa eristäydymme kansanjoukoista. Elleivät ne ole tietoisia ja halukkaita, kaikenlainen niiden osallistumista edellyttävä työ tulee osoitautumaan pelkäksi muodollisuudeksi ja epäonnistumaan... Tässä on olemassa kaksi periaatetta: toinen käsittää kansanjoukkojen todelliset tarpeet eikä sitä, mitä me kuvittelemme niiden tarvitsevan, ja toinen käsittää kansanjoukkojen toiveet, joista niiden on itse päätettävä sen sijaan että me tekisimme päätöksen niiden puolesta.

”Yhteisrintama kulttuuriryössä”
(30.10.1944), *Selected Works*,
III osa, s. 236-237.*

Edustajakokouksemme tulisi kehottaa koko puoluetta olemaan valppaana ja pitämään huolta siitä, ettei kukaan toveri eroa missään toimessaan kansanjoukoista. Sen tulisi opettaa jokaista toveria rakastamaan kansaa ja kuuntelemaan tarkkaavaisesti kansanjoukkojen ääntä; samastumaan missä tahansa kansanjoukkoihin sen sijaan, että hän asettuisi niiden yläpuolelle, paneutumaan kansan-

joukkojen keskuuteen ja niiden nykyisen tason mukaan herättämään niitä tai kohottamaan niiden poliittista tietoisuutta ja auttamaan niitä vähitellen järjestäytymään vapaaehtoisesti ja käynnistämään kaikkia niitä välttämättömiä taisteluja, jotka kunkin hetken ja paikkakunnan sisäiset ja ulkoiset olosuhteet tekevät mahdollisiksi.

”Kokoomushallituksesta”
(24.4.1945), *Selected Works*,
III osa, s. 315–316.

Jos me yrittäisimme jatkaa offensiivia silloin kun kansanjoukot eivät ole vielä heränneet, se merkitsisi seikkailukantaa. Jos itsepintaisesti johtaisimme kansanjoukkoja tekemään mitä tahansa niiden oman tahdon vastaista, epäonnistuisimme varmasti. Ellemme etenisi silloin kun kansanjoukot vaativat etenemään, se olisi oikeisto-opportunismia.

”Esitelmä Shansi-Suijuanin Päivälehteen toimituskunnalle” (2.4.1948),
Selected Works, IV osa, s. 243.

Komentelukanta on väärin missä tahansa työssä, koska kansanjoukkojen poliitti-

sen tietoisuuden tason ylittäessään ja vapaaehtoisen joukkotoiminnan periaatetta loukatessaan se heijastaa hätäilytautia. Toverimme eivät saa otaksua, että kaikki se, minkä he itse ymmärtävät, ymmärrettään myös kansanjoukkojen keskuudessa. Ymmärtävätkö kansanjoukot sen ja ovatko ne valmiit ryhtymään toimintaan, se saadaan selville vain menemällä niiden keskelle ja tekemällä tutkimuksia. Jos me teemme niin, voimme välttää komentelukannan. Hänillä laahustaminen on myös väärin missä tahansa työssä, koska kansanjoukkojen poliittisen tietoisuuden tason alapuolelle jäädessään ja kansanjoukkojen eteenpäin johtamisen periaatetta loukatessaan se heijastaa hidastelutautia. Toverimme eivät saa otaksua, että kansanjoukkojen keskuudessa ei ymmärretä mitään sellaista, mitä he itse eivät vielä ymmärrä. Useinkin sattuu niin, että kansanjoukot ohittavat meidät ja ovat innokkaita ottamaan askelen eteenpäin ja siitä huolimatta toverimme eivät toimi kansanjoukkojen johtajina ja kulkevat tiettyjen takapajuisten aineiden hänillä

heijastaen niiden mielipiteitä ja kaiken lisäksi erehtyen luulemaan niitä laajojen joukkojen mielipiteiksi.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 316.*

Ottakaa kansanjoukkojen ajatukset ja keskittäkää ne, menkää sitten kansanjoukkojen luo, pitäkää hellittämättä kiinni näistä ajatuksista ja toteuttakaa ne johtamista koskevien oikeiden ajatusten muodostamiseksi – tällainen on johtamisen perusmenetelmä.

”Eräitä johtamismenetelmiä
koskevia kysymyksiä” (1. 6. 1943),
Selected Works, III osa, s. 120.

Puolueemme kaikessa käytännön työssä kaiken oikean johtamisen tulee tapahtua »joukoilta joukoille». Tämä tarkoittaa: otetaan kansanjoukkojen ajatukset (hajanaiset ja järjestelemättömät ajatukset) ja keskitetään ne (tutkimuksen kautta ne muutetaan keskitetyiksi ja järjestelmällisiksi ajatuksiksi), sitten mennään kansanjoukkojen luo sekä levitetään ja selitetään näitä ajatuksia siksi kunnes kansanjoukot omaksuvat ne ominaan,

pidetään niistä kiinni ja muutetaan ne toiminnaksi ja näiden ajatusten paik-kansapitävyys koetellaan tällaisessa toiminnassa. Sitten jälleen kerran keskitetään kansanjoukoilta saadut ajatukset ja jälleen kerran mennään kansanjoukkojen luo niin että ajatuksista pidetään hellittämättä kiinni ja ne toteutetaan. Ja näin edelleen yhä uudelleen ja uudelleen loputtomana spiraalina ajatusten tullessa kerta kerralta oikeammiksi, elinvoimaisemmiksi ja rikkaammiksi. Tämä on marxilaista tietoteoriaa.

Sama, s. 119.

Meidän olisi mentävä kansanjoukkojen luo ja otettava niistä oppia, koottava niiden kokemukset paremmiksi, selkeästi ilmaistuiksi periaatteiksi ja menetelmiksi, tehtävä sitten valistustyötä kansanjoukkojen keskuudessa ja kehotettava niitä toteuttamaan näitä periaatteita ja menetelmiä käytännössä ongelmiensa ratkaisemiseksi ja niiden auttamiseksi saavuttamaan vapautumisen ja onnen.

”Järjestäytykää!” (29.11.1943),
Selected Works, III osa, s. 158.

Eräin paikoin johtoelimissämme on ihmisiä, joiden mielestä riittää kun vain joh-tohenkilöt tuntevat puolueen politiikan eikä ole tarpeen antaa sitä kansanjoukkojen tietoon. Tämä on yksi perussyistä siihen, että osaa työstämme ei kyetä tekemään hyvin.

”Esitelmä Shansi-Suijuanin Päivä-lehden toimituskunnalle” (2.4.1948), *Selected Works*, IV osa, s. 241.

Kaikissa joukkoliikkeissä meidän on tehtävä perustutkimus ja erittely aktiivisten kannattajien, vastustajien ja puolueettomien lukumäärästä emmekä saa päättää ongelmista subjektiivisesti ja perusteet-tomasti.

”Puoluekomiteoiden työmenetelmiä” (13.3.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 380.

Missä tahansa paikassa kansanjoukot koostuvat yleensä kolmesta osasta, suhteellisen aktiivisista, keskinkertaisista ja suhteellisen takapajuisista. Johtajien on sen vuoksi osattava taitavasti yhdistää aktiivisten ainesten pieni määrä johdon ympärille ja nojaututtava niihin keskin-

kertaisten aineiden tason kohottamiseksi ja takapajuisten aineiden voittamiseksi puolelleen.

”Eräitä johtamismenetelmiä koskevia kysymyksiä” (1.6.1943),
Selected Works, III osa, s. 118.

Osata taitavasti muuttaa puolueen politiikkaa kansanjoukkojen toiminnaksi, osata taitavasti saada ei vain johtavat kaaderit, vaan myös laajat joukot ymmärtämään ja hallitsemaan jokaisen liikkeen ja jokaisen taistelun, johon ryhdymme – tämä on marxilais-leniniläistä johtamistaitoa. Se on myös vedenjakaja, joka ratkaisee, teemmekö vai emmekö tee virheitä työssämme.

”Esitelmä Shansi-Suijuanin Päivälehdessä toimituskunnalle” (2.4.1948),
Selected Works, IV osa, s. 242–243.

Miten aktiivinen tahansa johtoryhmä onkin, sen aktiivisuus merkitsee samaa kuin vain muutamien ihmisten hedelmätön ponnistelu, ellei se ole yhdistynyt kansanjoukkojen aktiivisuuteen. Toisaalta, jos kansanjoukot yksin ovat aktiivisia ilman voimakasta johtoryh-

mää niiden toimintaa asianmukaisesti organisoimassa, tällaista aktiivisuutta ei voida jatkaa pitkään tai viedä eteenpäin oikeaan suuntaan tai kohottaa korkealle tasolle.

”Eräitä johtamismenetelmiä koskevia kysymyksiä” (1.6.1943),
Selected Works, III osa, s. 118.

Kansanjoukkojen harjoittama tuotanto, kansanjoukkojen edut, kansanjoukkojen kokemukset ja tunteet – näihin johtavien kaadereitten tulisi kiinnittää alituisesti huomiota.

Omistussanat puolueen keskuskomitean ja 8. armeijan yleisen päämajan välittömässä alaisuudessa olevien järjestöjen järjestämälle tuotantonäytelylle, *Jenanin Vapautus-päivälehti*, 24.11.1943.

Meidän olisi kiinnitettävä tarkkaa huomiota kansanjoukkojen hyvinvointiin aina maa- ja työongelmista polttoainetta, riisiä, ruokaöljyä ja suolaa koskeviin ongelmiin saakka... Kaikkien tällaisten joukkojen hyvinvointia koskevien ongelmien tulisi sisältyä päiväjärjestykseen-

me. Meidän olisi keskusteltava niistä, tehtävä ja toteutettava päätöksiä ja tarkistettava niiden tulokset. Meidän olisi autettava kansanjoukkoja ymmärtämään, että me edustamme niiden etuja, että elämämme on läheisesti sitoutunut niiden elämään. Meidän olisi näistä asioista lähtien autettava niitä ymmärtämään vielä korkeammat tehtävät, joita olemme esittäneet, vallankumouksellisen sodan tehtävät, niin että ne tulevat tukemaan vallankumousta ja levittämään sitä kautta maan, vastaamaan myötemielisesti poliittisiin vetoomuksiimme ja taistelemaan loppuun saakka vallankumouksessa saavutettavan voiton puolesta.

”Huolehtikaa joukkojen hyvinvoinnista, kiinnittäkää huomiota työmenetelmiin” (27.1.1934), *Selected Works*, I osa, s. 149.*

XII – POLIITTINEN TYÖ

Kiinassa ensi kertaa omaksuttu puolueen edustajien ja poliittisten osastojen järjestelmä muutti kokonaan näiden asevoimien luonteen.¹⁾ Puna-armeija, joka perustettiin v. 1927, ja nykyinen 8. armeija ovat perineet tämän järjestelmän ja kehittäneet sitä.

”Haastattelu brittiläiselle lehtimiehelle James Bertramille” (25.10.1937), *Selected Works*, II osa, s, 54.

Kansan vapautusarmeija on kehittänyt tarmokasta vallankumouksellista poliittista työtään, joka on tärkeä tekijä voiton saavuttamiseksi vihollisesta kansansodan pohjalla sekä armeijan ja kansan välisen yhtenäisyyden, päälliköiden ja sotilaiden välisen yhtenäisyyden sekä

---

¹⁾Tarkoittaa Kiinan kommunistisen puolueen ja kuomintangin yhteisesti organisoimia vallankumouksellisia asevoimia yhteistyövuosinaan ensimmäisen vallankumouksellisen kansalaisso-
dan aikana (1924–27) – *kääntäjän huom.*

vihollisjoukkojen hajaannuttamisen periaatteiden pohjalla.

”Nykyinen tilanne ja tehtävämme”
(25.12.1947), *Selected Military Writings*, 2. painos, s. 350.

Tämä armeija on luonut kansansodalle välttämättömän poliittisen työn järjestelmän, jonka päämääränä on edistää yhtenäisyyttä sen omissa riveissä, yhtenäisyyttä ystävällismielisten armeijoiden kanssa ja yhtenäisyyttä kansan kanssa sekä hajaannuttaa vihollisvoimat ja varmistaa voitto taistelussa.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 265.*

Poliittinen työ on kaiken taloudellisen työn sydänveri. Tämä pitää erityisesti paikkansa aikana, jolloin yhteiskunta ja talousjärjestelmä on perusluonteisesti muuttumassa.

Johdattava huomautus kirjoitukseen
”Vakava opetus” (1955), *Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla*,
kiinankielinen painos, I osa.

»Puolueosasto perustetaan komppanian pohjalle»; tämä on tärkeä syy siihen, että

Puna-armeija on kyennyt käymään näin vaikeata taistelua hajoamatta.

”Taistelu Tshingkangin vuoristossa”
(25.11.1928), *Selected Works*,
I osa, s. 84.

Kolme perusperiaatetta ohjaa 8. armeijan poliittista työtä. Ensimmäinen on upseeriston ja miehistön välisen yhtenäisyyden periaate, joka tarkoittaa feodaalisten tapojen hävittämistä perinpohjin armeijasta, ruumiillisten rangaistusten ja solvausten kieltämistä, tietoisin kurin luomista sekä myötä- ja vastoinkäymisten jakamista – tämän tuloksena koko armeija on kiinteän yhtenäinen. Toinen on armeijan ja kansan välisen yhtenäisyyden periaate, joka tarkoittaa sellaisen kurin ylläpitämistä, joka kieltää kansan etujen vähäisimmänkin loukkaamisen, valistustyön harjoittamista kansanjoukkojen keskuudessa, niiden organisoimista ja aseistamista, niiden taloudellisten taakkojen keventämistä sekä armeijaa ja kansaa vahingoittavien pettureiden ja heidän avustajiensa nujertamista – tämän tuloksena armeija on kiinteässä yhteydessä kansaan ja tervetullut

kaikkialle. Kolmas on vihollisjoukkojen hajaannuttamisen ja sotavankien lempeän kohtelemisen periaate. Voittomme ei ole ainoastaan riippuvainen sotilaallisista operaatioistamme, vaan myös vihollisjoukkojen hajaannuttamisesta.

”Haastattelu brittiläiselle lehtimiehelle James Bertramille” (25.10.1937), *Selected Works*, 11 osa, s. 53.*

Armeijamme on noudatettava niitä oikeita periaatteita, jotka ohjaavat suhteita armeijan ja kansan, armeijan ja hallituksen, armeijan ja puolueen, upseeriston ja miehistön sekä sotilaallisen työn ja poliittisen työn välillä sekä kaadereitten keskeisiä suhteita eikä se saa koskaan tehdä sotaherramentaliteettia osoittavia virheitä. Upseerien on pidettävä hyvää huolta miehistään eivätkä he saa olla välinpitämättömiä miesten hyvinvoinnista tai turvautua ruumiilliseen rangaistukseen; armeijan on pidettävä hyvää huolta kansasta eikä se saa loukata sen etuja; armeijan on kunnioitettava hallitusta ja puoluetta eikä se saa »vaatia itsenäisyyttä».

”Järjestäytykää!” (29.11.1943), *Selected Works*, III osa, s. 158–159.

Politiikkanamme japanilaisilta, nukkejoukoilta tai antikommunistisilta joukoilta otettuja vankeja kohtaan on vapauttaa heidät kaikki lukuun ottamatta niitä, jotka ovat joutuneet kansanjoukkojen katkeran vihan kohteiksi ja joiden on saatava kuolemantuomio ja joiden kuolemantuomion korkeammat viranomaiset ovat hyväksyneet. Vankien joukosta ne, jotka pakotettiin liittymään taantumusvoimiin, mutta jotka ovat enemmän tai vähemmän taipuvaisia vallankumoukseen, olisi voitettava suurin joukoin puolellemme toimimaan armeijamme palveluksessa. Loput olisi vapautettava, ja jos he taistelevat meitä vastaan ja joutuvat uudelleen vangeiksi, heidät olisi jälleen vapautettava. Meidän ei tulisi kohdella heitä loukkaavasti, ottaa heidän henkilökohtaista omaisuuttaan pois tai yrittää vaatia heitä julkisesti katumaan tekojaan, vaan meidän tulisi poikkeuksetta kohdella heitä vilpittömästi ja ystävällisesti. Tämän tulisi olla meidän politiikkanamme, olivatpa he miten taantumuksellisia tahansa. Se

on erittäin tehokas tapa taantumusleirin eristämisessä.

”Politiikasta” (25.12.1940),
Selected Works, II osa, s. 446–447.

Aseet ovat tärkeä tekijä, mutta eivät ratkaiseva tekijä sodassa; ratkaisevia ovat ihmiset, eivät esineet. Voimainmittely ei ole ainoastaan sotilaallisen ja taloudellisen voiman mittelyä, vaan myös ihmisen voiman ja moraalin mittelyä. Sotilaallisen ja taloudellisen voiman käyttämiseen tarvitaan välttämättä ihmisiä.

”Pitkällisestä sodasta”
(toukokuu 1938), *Selected Works*,
II osa, s. 143–144.

Atomipommi on paperitiikeri, jota amerikkalaiset taantumukselliset käyttävät ihmisten pelottelemiseksi. Se näyttää kauhistuttavalta, mutta tosiasiasa se ei sitä ele. Tietenkin atomipommi on joukkotuhoase, mutta sodan lopputuloksen ratkaisee kansa eikä yksi tai kaksi uutta asetyyppiä.

”Keskustelu amerikkalaisen kirjeenvaihtajan Anna Louise Strongin kanssa (elokuu 1946), *Selected Works*, IV osa, s. 100.

Sotilaat ovat armeijan perusta. Elleivät he ole edistyksellisen poliittisen hengen täyttämiä ja ellei tällaista henkeä vaalita edistyksellisen poliittisen työn avulla, on mahdotonta saavuttaa todellista yhtenäisyyttä upseeriston ja miehistön välillä, mahdotonta herättää niissä täysimittaista innostusta vastarintasotaan ja mahdotonta saada erinomaista perustaa koko teknisen välineistömme ja taktiikkamme tehokkaimmalle käytölle.

”Pitkällisestä sodasta” (toukokuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 185.*

Puhtaasti sotilaallinen näkökanta on varsin pitkälle kehittynyt monien tovereiden keskuudessa Puna-armeijassa. Se ilmenee seuraavalla tavalla:

1. Nämä toverit pitävät sotilaallisia asioita ja politiikkaa toistensa vastakohтина ja kieltäytyvät myöntämästä, että sotilaalliset asiat ovat vain yksi keino poliittisten tehtävien täyttämässä. Jotkut jopa sanovat: »Jos olette taitavia sotilaallisesti, olette tietenkin poliittisesti taitavia; ellette ole sotilaallisesti taitavia, ette voi olla poliittisestikaan taitavia» – tämä

merkitsee askelta pitemmälle ja sotilaiden asiain asettamista johtoasemaan politiikkaan nähden.

— — —

”Virheellisten ajatusten oikaisemisesta puolueessa” (joulukuu 1929),
Selected Works, I osa, s. 105–106.

Ideologinen kasvatus on se avainasemassa oleva rengas, johon on tartuttava koko puolueen yhdistämisessä suuriin poliittisiin taisteluihin. Ellei näin tehdä, puolue ei voi täyttää mitään poliittisista tehtävistään.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 315,*

Viime aikoina on tapahtunut heikkenemistä opiskelijoiden ja sivistyneistön keskuudessa tehtävässä ideologisessa ja poliittisessä työssä, ja eräitä epäterveitä suuntauksia on ilmaantunut. Eräät ihmiset näyttävät ajattelevan, ettei enää ole tarpeen tuntea huolta politiikasta tai synnyinmaan tulevaisuudesta ja ihmiskunnan ihanteista. Näyttää siltä kuin aikanaan viimeistä huutoa ollut marxilaisuus ei tätä nykyä olisi suurestikaan

muodissa. Näiden suuntausten vastustamiseksi meidän on lujitettava ideologista ja poliittista työtämme. Sekä opiskelijoiden että sivistyneistön kuuluvien olisi opiskeltava uutterasti. Erikoisaineittensa opiskelun lisäksi heidän on edistettävä sekä ideologisesti että poliittisesti, mikä merkitsee, että heidän olisi opiskeltava ja tutkittava marxismi-leninismiä, ajan-kohtaisia tapahtumia ja politiikkaa. Oikeata poliittista näkökantaa vaille oleva on kuin ihminen ilman sielua... Kaikkien osastojen ja järjestöjen olisi otettava vastuu ideologisesta ja poliittisesta työstä. Tämä koskee kommunistista puoluetta, nuorisoliittoa, tätä työtä hoitavia hallinnonaloja ja varsinkin oppilaitosten johtajia ja opettajia.

On the Correct Handling of
Contradictions Among the People
(27.2.1957), 1. taskupainos, s. 43–44.

Saatuahan poliittista kasvatusta Puna-armeijan sotilaat ovat kaikki tulleet luokkatietoisiksi ja oppineet perustiedot maanjaosta, poliittisen vallan perustamisesta, työläisten ja talonpoikien aseista-

misesta ym. ja he kaikki tietävät taistelevansa itsensä, työväenluokan ja talonpoijiston hyväksi. Tästä syystä he pystyvät valittamatta kestäämään katkeran taistelun vaikeudet. Jokaisessa komppaniassa, pataljoonassa tai rykmentissä on sotilaiden komitea, joka edustaa sotilaiden etuja ja harjoittaa poliittista työtä ja joukkotyötä.

”Taistelu Tshingkangin vuoristossa”
(25.11.1928), *Selected Works*,
I osa, s. 81.*

Valituksen aiheiden (vanhan yhteiskunnan ja taantumuksellisten työtätekeville kansalle tekemien vääryyksien) esteettöytä esille tuomista ja kolmea tarkistusta (luokka-alkuperää, velvollisuuden täyttämistä ja taistelutahtoa) ajavan liikkeen oikea kehittäminen on suuresti kohottanut päälliköiden ja sotilaiden poliittisia tietoisuutta koko armeijassa sen taistellessa riistetettyjen työtätekevien joukkojen vapautuksen, valtakunnallisen maareformin ja kansan yhteisen vihollisen, Tshiang Kai-shekin rosvojoukon, tuhoamisen puolesta. Se on myös

vahvistanut suuresti kaikkien päälliköiden ja sotilaiden lujaa yhtenäisyyttä kommunistisen puolueen johdolla. Tällä pohjalla armeija on saavuttanut entistä suuremman puhtauden riveissään, lujittanut kuria, levittänyt koulutusta koskevaa joukkoliikettä ja kehittänyt edelleen poliittista, taloudellista ja sotilaallista demokratiaansa täydellisen hyvin johdetulla ja järjestetyllä tavalla. Siten armeija on liittynyt yhdeksi mieheksi jokaisen myötävaikuttaessa ajatuksillaan ja voimallaan, siitä on tullut uhrauksia pelkäämätön ja aineellisista vaikeuksista selviytymään pystyvä armeija, joka osoittaa joukkomittaista sankarillisuutta ja uskallusta vihollisen tuhoamisessa. Tällainen armeija on oleva voittamaton.

”Luoteessa saadusta suuresta voitosta ja uudenlaisesta ideologisesta kasvatuliikkeestä vapautusarmeijassa”
(7. 3. 1948), *Selected Military Writings*, 2. painos, s. 358–359.

Muutaman viime kuukauden aikana Kansan vapautusarmeija on melkein kokonaisuudessaan käyttänyt taistelujen

väliaikoja laajamittaiseen koulutukseen ja lujittautumiseen. Tämä on toteutettu tarkoin ohjatulla, järjestetyllä ja demokraattisella tavalla. Niinpä se onkin herättänyt päälliköiden ja sotilaiden laajojen joukkojen vallankumouksellisen innon, saanut heidät käsittämään selkeästi sodan päämäärän, poistanut eräitä virheellisiä ideologisia suuntauksia ja epämieluisia ilmiöitä armeijasta, kasvatanut kaadereita ja sotilaita sekä lisännyt suuresti armeijan taistelutehoa. Tästä lähtien meidän on jatkettava tämän uudenlaisen ideologisen kasvatusliikkeen harjoittamista armeijassa, liikkeen, jolla on demokraattinen ja joukkoluonne.

”Puhe kaadereitten konferenssissa Shansi-Suijuanin vapautetulla alueella” (1.4.1948), *Selected Works*, IV osa, s. 234.

Korkeakoulun (Japanilaisvastaisen sotilaallisen ja poliittisen korkeakoulun) opetuspolitiikkana on: luja ja oikea poliittinen suunta, ahkera ja yksinkertainen työtyyli sekä joustava strategia ja taktiikka. Nämä ovat kolme pääkohtaa

japanilaisvastaisen vallankumouksellisen sotilaan kasvatuksessa.

Näiden pääkohtien mukaisesti henkilökunta opettaa ja opiskelijat opiskelevat.

*To Be Attacked by the Enemy Is
Not a Bad Thing but a Good Thing,*
(26. 5. 1939), 1. taskupainos, s. 3.

Kansakunnallamme on aina ollut perinteellinen kova taistelutyyli, jota meidän tulisi kehittää... Lisäksi kommunistinen puolue on aina puoltanut lujaa ja oikeata poliittista suuntausta... Tämä suuntaus liittyy erottamattomasti kovaan taistelutyyliin. Ilman lujaa ja oikeata poliittista suuntausta on mahdotonta edistää kovaa taistelutyyliä. Ilman kovaa taistelutyyliä on mahdotonta pitää yllä lujaa ja oikeata poliittista suuntausta.

”Puhe Kansainvälisen työn päivän juhlakokouksessa Jenanissa”
(1.5.1939).

Olkaa yhtenäisiä, valppaita, vakavia ja vireitä.

Japanilaisvastaisen sotilaallisen ja poliittisen korkeakoulun motto.

Tunnollisuus on asia, joka merkitsee todellakin paljon maailmassa, ja kommunistinen puolue on erittäin vaativainen tunnollisuuteen nähden.

Puhe kiinalaisten opiskelijoiden ja harjoittelijoiden tapaamistilaisuudessa Moskovassa (17.11.1957).

XIII – UPSEERIEN JA SOTAMIESTEN VÄLISET SUHTEET

Armeijamme on aina noudattanut kahta politiikkaa. Ensiksikin meidän on oltava säälimättömiä vihollisiamme kohtaan, meidän on kukistettava ja tuhottava heidät. Toiseksi meidän on oltava ystävällisiä omiamme kohtaan, kansaa, tovereitamme sekä ylempiämme ja alempiämme kohtaan ja liityttävä yhteen heidän kanssaan.

Puhe puolueen keskuskomitean vastaanotolla selusta-armeijan erillisosastojen esikuvallisille opintoedustajille (18.9.1944).

Olemme kotoisin maan joka kolkasta ja liittyneet yhteen yhteisen vallankumouksellisen tavoitteen vuoksi... Kaade-reittemme on pidettävä huolta jokaisesta sotilaasta, ja kaikkien vallankumouksellisten riveihin kuuluvien on huolehdittava toisistaan, raikastettava ja autettava toisiaan.

”Palvelkaa kansaa” (8.9.1944),
Selected Works, III osa, s. 227–228.

Jokaisessa armeijan yksikössä on aloitettava liike kaadereitten tukemiseksi ja hyvän huolen pitämiseksi sotilaista kehottamalla kaadereita pitämään hyvää huolta sotilaista ja sotilaita tukemaan kaadereita. Heidän olisi puhuttava suoraan toistensa puutteellisuuksista ja virheistä ja oikaistava ne nopeasti. Tällä tavalla he voivat saavuttaa erittäin hyvän sisäisen yhtenäisyyden.

”Tehtävät vuodelle 1945” (15.12.1944).

Monet ihmiset arvelevat väärrien menetelmien johtavan kireisiin suhteisiin upseerien ja sotamiesten välillä sekä armeijan ja kansan välillä, mutta sanon heille aina, että kysymys on perusasenteesta (eli perusperiaatteesta), kunnioituksesta sotilaita ja kansaa kohtaan. Juuri tästä asenteesta johtuu erilainen politiikka, erilaiset menetelmät ja muodot. Jos poikkeamme tästä asenteesta, silloin politiikka, menetelmät ja muodot tulevat varmasti olemaan virheellisiä, ja suhteet upseerien ja sotamiesten välillä sekä armeijan ja kansan välillä ovat varmasti epätyytyttäviä. Armeijassa tekemämme

poliittisen työn kolme pääperiaatetta ovat: ensiksikin upseerien ja sotamiesten välinen yhtenäisyys, toiseksi armeijan ja kansan välinen yhtenäisyys ja kolmanneksi vihollisvoimien hajaannuttaminen. Soveltaaksemme tehokkaasti näitä periaatteita meidän on otettava lähtökohdaksi tämä perusasenne, kunnioitus sotilaita ja kansaa kohtaan ja kunnioitus aseensa laskeneiden sotavankien ihmisarvoa kohtaan. Ne, jotka pitävät kaikkea tätä teknisenä kysymyksenä eikä perusasennetta koskevalla kysymyksenä, ovat todellakin väärässä, ja heidän olisi oikaistava käsityksensä.

”Pitkällisestä sodasta”

(toukokuu 1938), *Selected Works*,

II osa, s. 186–187.

Kommunistien täytyy käyttää demokraattisia vakuuttamis- ja kasvatustekniikoita työtätekevän kansan keskuudessa toimiessaan eivätkä he missään nimessä saa turvautua komentelemiseen tai pakottamiseen. Kiinan kommunistinen puolue pitää uskollisesti kiinni tästä marxilais-leniniläisestä periaatteesta.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 15.*

Tovereittemme on ymmärrettävä, että ideologian uudelleen muovaileminen edellyttää pitkäaikaista, kärsivällistä ja uutteraa työtä, eivätkä he saa yrittää muuttaa ihmisten ideologiaa, joka on muotoutunut elämän vuosikymmenien kuluessa, esittämällä muutamia luentoja tai pitämällä muutamia kokouksia. Vakuuttaminen, ei pakottaminen, on ainoa tapa saada heidät vakuuttuneiksi. Pakottaminen ei koskaan johda heidän vakuuttumiseensa. Yksinkertaisesti ei käy päinsä yrittää vakuuttaa heitä pakolla. Tällainen menetelmä on luvallinen vihollisen ollessa kysymyksessä, mutta ehdottomasti luvaton tovereiden tai ystävien kohdalla.

Speech at the Chinese Communist Party's Conference on Propaganda Work, (12.3.1957),
1. taskupainos, s. 23.

Meidän on tehtävä ero vihollisen ja itsemme välillä emmekä saa omaksua anta-

gonistista kantaa tovereihin ja kohdella heitä kuin vihollista. Sanoessaan mieliteensä jokaisen on tunnettava palavaa halua suojella kansan asiaa ja kohottaa sen poliittista tietoisuutta, eikä hän saa olla pilkallinen tai hyökkäilevä.

Sama, s. 20.*

XIV - ARMEIJAN JA KANSAN VÄLISET SUHTEET

Armeijan on tultava yhdeksi kokonaisuudeksi kansan kanssa, jotta kansa pitäisi sitä omana armeijanaan. Tällainen armeija on oleva voittamaton...

”Pitkällisestä sodasta” (toukokuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 186.

Jokaista toveria on autettava ymmärtämään, että mikäli nojaudumme kansaan, uskomme lujasti kansanjoukkojen ehtymättömään luovaan voimaan ja tästä johtuen luotamme ja liitymme niihin, silloin pystymme selviytymään kaikista vaikeuksista eikä mikään vihollinen voi meitä murskata, kun taas me voimme murskata minkä vihollisen tahansa.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945), *Selected Works*, III osa, s. 316.*

Minne tahansa toverimme menevätkin, heidän on luotava hyvät suhteet joukkoihin, huolehdyttävä niistä ja autettava niitä selviytymään vaikeuksistaan. Meidän on liityttävä yhteen kansanjoukkojen

kanssa; mitä suurempaan osaan joukoista liitymme, sitä parempi.

”Tshungkingin neuvotteluista” (17.10. 1945), *Selected Works*, IV osa, s. 59.

Vapautetuilla alueilla armeijan on tuettava hallitusta ja huolehdittava kansasta, kun taas demokraattisten hallitusten on johdettava kansaa armeijan tukemistyössä ja Japania vastaan taistelevien sotilaiden perheiden ensisijaisessa huoltamisessa. Tällä tavalla armeijan ja kansan väliset suhteet muuttuvat yhä paremmiksi.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945), *Selected Works*, III osa, s. 311.*

Hallituksen tukemisen ja kansasta huolehtimisen tehtävä olisi hoidettava armeijassa jokaisen päällikön ja sotilaan ideologisen kasvatuksen avulla, jotta he kaikki ymmärtäisivät perusteellisesti sen tärkeyden. Mikäli armeija omalta osaltaan suorittaa hyvin tämän työn, paikallishallitus ja kansa tulevat myös parantamaan suhteitaan armeijaan.

”Vapautetuilla alueilla v. 1946 tehtävää työtä koskeva politiikka” (15.12. 1945), *Selected Works*, IV osa, s. 77.*

Näiden kampanjoiden¹⁾ kuluessa armeijan omalta osaltaan ja puolueen ja hallituksen omaltaan olisi perusteellisesti tutkittava vuoden 1943 puutteellisuuksia ja virheitä sekä oikaistava ne päättäväisesti v. 1944. Tästä lähtien tällaisiin kampanjoihin olisi ryhdyttävä kaikkialla jokaisen kuuvuoden ensimmäisenä kuukautena ja niiden aikana lupaukset »tukea hallitusta ja huolehtia kansasta» sekä »tukea armeijaa ja huoltaa ensisijaisesti Japania vastaan taistelevien sotilaiden perheitä» olisi luettava julki kerran toisensa jälkeen, ja kansanjoukkojen edessä olisi esitettävä toistuvaa itsekritiikkiä kaikesta tukialueilla olevien sotajoukkojen omavaltaisesta käyttäytymisestä puolueen tai hallituksen henkilöstöä kohtaan tai siviiliväestöä kohtaan tai kaikesta puolueen tai hallituksen henkilöstön tai siviiliväestön osoittamasta riittämättömästä huolenpidosta

¹⁾Tarkoittaa kampanjoita ”hallituksen tukemiseksi ja kansasta huolehtimiseksi” sekä ”armeijan tukemiseksi ja Japania vastaan taistelevien sotilaiden perheiden ensisijaiseksi huoltamiseksi”. – *Kääntäjän huom.*

sotajoukkoja kohtaan (kunkin osapuolen arvostellessa itseään eikä muita), jotta nämä puutteellisuudet ja virheet voitaisiin perinpohjin korjata.

”Levittäkää kampanjoita vuokrien alentamiseksi, tuotannon lisäämiseksi sekä ’hallituksen tukemiseksi ja kansasta huolehtimiseksi’ tukialueilla” (1.10.1943),
Selected Works, III osa, s. 135.*

XV – DEMOKRATIA KOLMELLA PÄÄALALLA

Armeijassa olisi pantava toimeen asianmukainen demokratisointi pääasiassa tekemällä loppu tyrannisointina ja ruumiillisina rangaistuksina ilmenevistä feodaalisista tavoista ja saamalla upseerit ja sotamiehet jakamaan keskenään niin myötä- kuin vastoinkäymisetkin. Kun näin on tehty, armeijan taisteluteho kasvaa suuresti ja me pystymme epäilemättä kestämään tämän pitkän, julman sodan.

”Pitkällisestä sodasta” (toukokuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 186.

Puolueen esittämää osaa lukuun ottamatta on syynä siihen, että Puna-armeija on kyennyt pitämään edelleen puolia” näin keunoista aineellisista edellytyksistä ja näin usein tapahtuneista taisteluista huolimatta, sen harjoittama demokratia. Upseerit eivät lyö sotamiehiä, upseerit ja sotamiehet saavat tasaveroisen kohtelun, sotamiehet voivat vapaasti pitää kokouksia ja sanoa sanottavansa, vähäpä-

töisistä muodollisuuksista on tehty loppu ja tilit ovat kaikkien tarkasteltavina... Kiinassa armeija tarvitsee demokratiaa yhtä paljon kuin kansakin. Demokratia armeijassamme on tärkeä ase pohjan pudottamiseksi feodaaliselta palkkasotilasarmeijalta.

”Taistelu Tshingkangin vuoristossa”
(25.11.1928), *Selected Works*,
I osa, s. 83.

Armeijamme yksiköissä tehtävän poliittisen työn menettelytapana on rivimiesten, päälliköiden ja kaikkien toimihenkilöiden herättäminen koko laajuudessa, jotta saavutettaisiin kolme päätavoitetta keskitetyn johdon alaisen demokraattisen liikkeen avulla, nimittäin korkeatasoinen poliittinen yhtenäisyys, paremmat elinehdot sekä Paremmat elinehdot sekä parempi sotilaallinen tekniikka ja taktiikka. Armeijamme yksiköissä parhailaan innostuneesti toteutettavan Kolmen tarkistuksen ja Kolmen parannuksen¹⁾

---

¹⁾ ”Kolme tarkistusta” ja ”Kolme parannusta” muodostivat puolueen lujittamiseen ja armeijassa suoritettavaan ideologiseen kasvatukseen

tarkoituksena on saavuttaa kaksi ensimmäistä näistä tavoitteista poliittisen ja taloudellisen demokratian menetelmillä.

Taloudellisen demokratian alalla on sotilaiden valitsemiselle edustajille taattava oikeus avustaa (mutta ei ohittaa) komppanian johtoa komppanian muonavarojen ja ruokailun hoitamisessa. Sotilaallisen demokratian alalla on koulutuskausina harjoitettava keskinäistä opetusta upseerien ja sotilaiden välillä sekä sotilaiden omassa keskuudessa, ja taistelukausina rintamalla olevien komppanioiden on pidettävä erilaisia sekä suuria että pieniä kokouksia. Komppanian johdon ohjauksena rivimiehet olisi herätettävä pohtimaan, miten hyökätään vihollisen

tähdänneen tärkeän liikkeen, jonka puolueemme toteutti maareformin yhteydessä kansan vapautussodan aikana. Paikallishallinnossa ja -järjestöissä ”Kolme tarkistusta” tarkoitti luokka-alkuperän, ideologian ja työtyylin tarkistamista; aseellisissa yksiköissä tarkistukset koskivat luokka-alkuperää, velvollisuuden täyttämistä ja taistelutahtoa. ”Kolme parannusta” tarkoitti järjestöllistä lujittumista, ideologista kasvatusta ja työtyylin oikaisemista.

asemiin ja vallataan ne ja miten suoritetaan muita taistelutehtäviä. Kun taistelu kestää useita päiviä, olisi pidettävä useita tällaisia kokouksia. Tällaista sotilaallista demokratiaa harjoitettiin menestyksekkäästi Panlungin taistelussa Pohjois-Shensissä ja Shihtshiatshuangin taistelussa Shansi-Tshahar-Hopein alueella. On tullut todistetuksi, että tämä käytäntö voi olla vain hyödyksi eikä aiheuta minkäänlaista vahinkoa.

”Demokraattinen liike armeijassa”
(30.1.1948), *Selected Military Writings*, 2. painos, s. 353.

Nykyisessä suuressa taistelussa Kiinan kommunistinen puolue edellyttää, että kaikki sen johtoelimet ja kaikki sen jäsenet ja kaaderit osoittavat mitä suurinta aktiivisuutta, mikä yksin voi taata voiton. Tämän aktiivisuuden tulee ilmetä konkreettisesti johtoelinten, kaadereitten ja puolueen rivijäsenten kyvyssä tehdä luovaa työtä, heidän vastuuvalmiudessaan, runsaassa työtarmossaan, rohkeudessaan ja kyvyssään esittää kysymyksiä, ilmaista mielipiteitä

ja arvostella epäkohtia sekä toverillisessa valvonnassa, jota harjoitetaan johtolimiin ja johtaviin kaadereihin nähden. Muussa tapauksessa em. aktiivisuus on tyhjänpäiväinen sana. Mutta tällaisen aktiivisuuden harjoittaminen on riippuvaista puolue-elämän demokratisoitumisesta. Sitä ei voida saada vaikuttamaan, ellei puolue-elämässä ole kylliksi demokratiaa. Vain demokratian vallitessa voidaan kyvykkäitä ihmisiä saada esiin suurin määrin.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 204.

Jokaisen tulisi saada sanoa sanottavansa, olipa hän kuka tahansa, mikäli hän ei kuulu vihamielisiin aineksiin eikä esitä pahansuopia hyökkäilyjä, eikä ole väliä, vaikka hän sanoisikin jotakin väärin. Kaikilla tasoilla johtajien velvollisuutena on kuunnella muita. On noudatettava kahta periaatetta: 1) Sano kaikki tiedosani oleva ja sano se varauksetta; 2) Älä moiti puhujaa, vaan ota hänen sanansa varoituksena. Ellei periaatetta »Älä moi-

ti puhujaa» noudateta aidosti ja teeskentelemättömästi, tuloksena ei voi olla »Sano kaikki tiedossasi oleva ja sano se varauksetta».

”Tehtävät vuodelle 1945” (15.12.1944).

Puolueessa on harjoitettava kasvatusta demokratiaan, jotta jäsenet voivat ymmärtää demokraattisen elämän merkityksen, demokratian ja sentralismin välisen suhteen merkityksen ja miten demokraattista sentralismia olisi toteutettava käytännössä. Vain tällä tavoin voimme todella laajentaa demokratiaa puolueen piirissä ja samalla välttää yltiödemokratiaa ja kurin hävittävää holtittomuutta.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 205.*

Sekä armeijassa että paikallisissa järjestöissä puolueen sisäisen demokratian tarkoituksena on kurin lujittaminen ja taistelutehon lisääminen eikä niiden heikentäminen.

Sama.

Teorian piirissä on hävitettävä yltiödemokratian juuret. Ensinkin olisi huomautettava, että yltiödemokratian vaara on siinä, että se vahingoittaa puolueorganisaatiota tai jopa tuhoaa sen kokonaan sekä heikentää puolueen taistelukykyä tai jopa hävittää sen kokonaan ja tekee puolueen kykenemättömäksi täyttämään taistelutehtäviään ja aiheuttaa siten valankumoukselle tappion. Seuraavaksi olisi huomautettava, että yltiödemokratian lähteenä on pikkuporvariston individualistinen kurin kammoksuminen. Kun tämä ominaispiirre tuodaan puolueen piiriin, se kehittyy poliittisesti ja järjestöllisesti yltiödemokraattisiksi aatteiksi. Nämä aatteet ovat täydellisessä ristiriidassa proletariaatin taistelutehtävien kanssa.

”Virheellisten ajatusten oikaisemisesta puolueessa” (joulukuu 1929), *Selected Works*, I osa, s. 108.

XVI – KASVATUS JA SOTILAIKEN KOULUTUS

Kasvatuspolitiikkamme on saatava jokainen opetusta nauttima kehittymään moraalisesti, älyllisesti ja fyysisesti ja tulemaan sekä sosialistisesti tietoiseksi että sivistyneeksi työntekijäksi.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 44.

Mitä tulee kaadereitten kasvattamiseen niin työpaikoilla kuin heille tarkoitetuissa kouluissakin, siinä olisi vakiinnutettava politiikaksi tämän kasvatuksen keskittäminen Kiinan vallankumouksen käytännöllisten ongelmien tutkiminen sekä marxismi-leninismien peruseriaatteen käyttäminen oppaana; metodi tutkia marxismi-leninismia staattisesti ja eristettynä on hylättävä.

”Uudistakaa opiskelumme” (toukokuu 1941), *Selected Works*, III osa 9. 24.

Tärkein kysymys sotakoululle on johtajan ja opettajien valitseminen ja kasvatustalitiikan omaksuminen.

”Strategian ongelmia Kiinan vallankumouksellisessa sodassa” (joulukuu 1936), *Selected Works*, I osa, s. 185.*

Sadan ihmisen koulua ei varmasti voida hoitaa hyvin, jos sillä ei ole usean tai kymmenkunnan ihmisen johtoryhmää, joka on muodostettu tosiasiallisten olosuhteiden mukaisesti (eikä koottu yhteen keinotekoisesti) ja koostuu kaikkein aktiivisimmista, rehdeimmistä ja valppaimmista opettajista, muusta henkilökunnasta ja opiskelijoista.

”Eräitä johtamismenetelmiä koskevia kysymyksiä” (1.6.1943), *Selected Works*, III osa, s. 118–119.

Armeijamme kaikkien upseerien ja sotilaiden on parannettava sotilaallista taitoaan, marssittava rohkeasti eteenpäin kohti varmaa voittoa sodassa sekä tuhottava kaikki viholliset päättäväisesti, perinpohjin, kokonaan ja täydellisesti.

”Kiinan kansan vapautusarmeijan

manifesti” (lokakuu 1947), *Selected Military Writings*, 2. painos, s. 340.

Yhtä suurta huomiota olisi kiinnitettävä juuri alkaneen yksivuotisen lujittautumis- ja koulutusohjelman sotilaalliseen ja poliittiseen puoleen, ja molemmat puolet olisi yhdennettävä. Aluksi olisi tähdennettävä poliittista puolta, upseerien ja sotamiesten välisten suhteitten parantamista, sisäisen yhtenäisyyden lisäämistä ja innostuksen kohottamista korkealle tasolle kaaderi- ja sotilasjoukkojen keskuudessa. Vain siten sotilaallinen lujittautuminen ja koulutus sujuu kitkattomasti ja saavuttaa parempia tuloksia.

”Tehtävät vuodelle 1945” (15.12.1944).

Mitä koulutusmenetelmään tulee, meidän olisi kehitettävä joukkomittainen koulutusliike, jossa upseerit opettavat sotilaita, sotilaat opettavat upseereita ja sotilaat opettavat toisiaan.

”Politiikka vapautetuilla alueilla tehtävän työn osalta vuodeksi 1946” (15.12.1945), *Selected Works*, IV osa, s. 76.

Tunnuslauseenamme armeijan koulutamisessa on: »Upseerit opettavat sotilaita, sotilaat opettavat upseereita ja sotilaat opettavat toisiaan.» Sotilailla on runsaasti käytännön taistelukokemusta. Upseerien olisi otettava oppia sotilaista, ja kun he ovat omaksuneet muiden ihmisten kokemuksia, heistä tulee entistä kyvykkäämpiä.

”Esitelmä Shansi-Suijuanin Päivälehdessä toimituskunnalle” (2.4.1948), *Selected Works*, IV osa, s. 243.

Mitä koulutuskursseihin tulee, päätavoitteena tulisi olla edelleen ampumataidon, pistintaistelun, kranaatinheiton yms., teknisen tason kohottaminen ja toissijaisella tavoitteena tulisi olla taktisen tason kohottaminen samalla kun olisi pantava erityistä painoa yöoperaatioihin.

”Politiikka vapautetuilla alueilla tehtävän työn osalta vuodeksi 1946” (15.12.1945), *Selected Works*, IV osa, s. 76.*

XVII – KANSAN PALVELEMINEN

Meidän on oltava vaatimattomia ja har-
kitsevia, varottava pöyhkeyttä ja äkkipi-
kaisuutta sekä palveltava Kiinan kansaa
koko sydämestämme...

”Kiinan kaksi mahdollista kohtaloa”
(23.4.1945), *Selected Works* III osa,
s. 253.

Lähtökohtanamme on se, että palvelem-
me kansaa varauksettomasti emmekä
hetkeksikään eroa kansanjoukoista, me-
nettelemme kaikissa tapauksissa kansan
etuja ajatellen eikä omaa etua tai jonkin
pienen ryhmän etuja ajatellen ja samas-
tamme vastuumme kansalle vastuuseem-
me puolueen johtoelimille.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 315.*

Valtionelinten on harjoitettava demo-
kraattista sentralismia, niiden on nojau-
duttava kansanjoukkoihin ja niiden hen-
kilökunnan on palveltava kansaa.

*On the Correct Handling of Contradictions
Among the People* (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 8.*

Toveri Bethunen henki, hänen täydellinen omistautumisensa muille ajattelematta lainkaan itseään ilmeni hänen työssä osoittamassaan rajattomassa vastuuntunnossa ja hänen rajattomassa lämminsydämyksessään kaikkia tovereita ja kansaa kohtaan. Jokaisen kommunistin on otettava oppia hänestä.

Meidän kaikkien on opittava ehdottoman epätsekkyuden henki häneltä. Jokainen, jolla on tämä henki, voi olla hyvin hyödyllinen kansalle. Ihmisen kyvykkyys voi olla suuri tai pieni, mutta jos hänellä on tämä henki, hän on jo jalo ja puhdas, moraaliltaan turmeltumaton ja vulgäärien etujen yläpuolella oleva ihminen, kansalle arvokas ihminen.

”Norman Bethunen muistoksi”
(21.12.1939), *Selected Works*,
II osa, s. 337–338.*

Kommunistinen puolueemme sekä puolueemme johtama 8. ja Uusi 4. armeija ovat vallankumouksen pataljoonia, Nämä pataljoonamme ovat kokonaan omistautuneet kansan vapauttamiselle

ja työskentelevät täysin kansan etujen hyväksi.

”Palvelkaa kansaa” (8.9.1944),
Selected Works, III osa, s. 227.

Kaikki kaaderimme, olipa heidän arvoasteensa mikä tahansa, ovat kansan palvelijoita, ja mitä tahansa teemme, se tapahtuu kansan palvelemiseksi. Kuinka voimme silloin olla haluttomia hylkäämään minkä tahansa huonoista puolistamme?

”Tehtävät vuodelle 1945”
(15.12.1944).

Velvollisuutenamme on pitää itseämme vastuunalaisina kansalle. Jokaisen sanan, jokaisen teon ja jokaisen poliittisen toimenpiteen on oltava kansan etujen mukainen, ja mikäli virheitä ilmenee ne on oikaistava – tätä tarkoittaa vastuunalaisuus kansalle.

”Tilanne ja politiikkamme Japania vastaan käydyssä vastarintasodassa saadun voiton jälkeen” (13.8.1945),
Selected Works, IV osa, s. 16.

Missä on taistelua, siellä on uhrautumista, ja kuolema on tavallinen tapahtuma. Mutta me pidämme kansan edut ja suuren enemmistön kärsimykset sydämelämme, ja kun me kuolemme kansan puolesta, se on arvokas kuolema. Meidän tulisi kuitenkin tehdä parhaamme välttääksemme tarpeettomia uhrauksia.

”Palvelkaa kansaa” (8.9.1944),
Selected Works, III osa, s. 228.

Kaikkien ihmisten on kuoltava, mutta kuolema voi olla merkitykseltään vaihteleva. Muinainen kiinalainen kirjailija Szuma Tshien sanoi: »Vaikka kuolema tuleekin yhtäläisesti kaikkien ihmisten osaksi, se saattaa olla painavampi kuin Tai-vuori tai keveämpi kuin höyhen.» Kuolema kansan puolesta on painavampi kuin Tai-vuori, mutta työskentely fasisistien hyväksi ja kuolema riistäjien ja sortajien puolesta on keveämpi kuin höyhen.

Sama, s. 227.*

XVIII - ISÄNMAALLISUUS JA KANSAINVÄLISYYS

Voiko kommunisti, joka on internationalisti, olla samalla isänmaanystävä? Mielestämme hän ei ainoastaan voi, vaan hänen täytyy olla. Isänmaallisuuden konkreettinen sisältö määräytyy historiallisten olosuhteiden mukaan. On japanilaisten hyökkääjien ja Hitlerin »isänmaallisuutta» ja on meidän isänmaallisuuttamme. Kommunistien on vastustettava päättäväisesti japanilaisten hyökkääjien ja Hitlerin »isänmaallisuutta». Japanin ja Saksan kommunistit ovat tappion kannalla maittensa käymiin sotiin nähden. Tappion aikaansaaminen japanilaisille hyökkääjille ja Hitlerille kaikin mahdollisin keinoin on Japanin ja Saksan kansojen edun mukaista, ja mitä täydellisempi tappio on, sitä parempi... Sillä japanilaisten hyökkääjien ja Hitlerin aloittamat sodat vahingoittavat heidän kotimaansa kansaa samoin kuin kansaa koko maailmassa. Kiinan tapaus

on kuitenkin erilainen, koska se on hyökkäyksen uhri. Kiinalaisten kommunistien onkin sen vuoksi yhdistettävä isänmaallisuus kansainvälisyyteen. Olemme yhtä aikaa internationalisteja ja isänmaantäviä, ja tunnuksenamme on: »Taistelkaa synnyinmaan puolustamiseksi hyökkääjiä vastaan.» Meille tappiokanta on rikos, ja pyrkiminen voittoon Vastarintasodassa on väistämätön velvollisuus. Sillä vain taistelemalla synnyinmaan puolesta voimme lyödä hyökkääjät ja saavuttaa kansallisen vapautuksen. Ja vain kansallisen vapautuksen saavuttamisen kautta proletariaatin ja muiden työtätekevien on mahdollista saavuttaa oma vapautumisensa. Kiinan voitto ja maahan hyökkäneiden imperialistien tappio auttavat muiden maiden kansoja. Siten kansallisissa vapautussodissa isänmaallisuus on sovellettua kansainvälisyyttä.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 196.*

Mitä on tämä henki, joka saa ulkomalaisen epäitsekäästi ottamaan Kiinan

kansan vapautuksen asian omakseen? Se on kansainvälisyyden henkeä, kommunismin henkeä, josta jokaisen kiinalaisen kommunistin on otettava oppia... Meidän on liityttävä yhteen kaikkien kapitalististen maiden proletariaatin kanssa, Japanin, Britannian, Yhdysvaltain, Saksan, Italian ja kaikkien muiden kapitalististen maiden proletariaatin kanssa ennen kuin on mahdollista kukistaa imperialismi, vapauttaa meidän kansakuntamme ja kansamme ja vapauttaa maailman muut kansakunnat ja kansat. Tämä on meidän kansainvälisyyttämme, kansainvälisyyttä, jolla vastustamme ahdasta kansallismielisyyttä ja ahdasta isänmaallisuutta,

”Norman Bethunen muistoksi”
(21.12.1939), *Selected Works*,
II osa, s. 337.*

Sorretta kansa nojautuu taistelussa täydellisen vapautuksen puolesta ennen kaikkea omaan kamppailuunsa ja sitten, vasta sitten, kansainväliseen apuun. Omassa vallankumouksessaan voiton saaneen kansan olisi autettava vielä va-

pautumisensa puolesta taistelevia kansoja. Tämä on kansainvälinen velvollisuutemme.

Keskustelu afrikkalaisten ystävien kanssa (8.8.1963).

Sosialistiset maat ovat kokonaan uudenslaisia valtioita, joissa riistävät luokat on kukistettu ja työtätekevä kansa on vallassa. Näiden maiden välisissä suhteissa toteutetaan kansainvälisyyden ja isänmaallisuuden yhdentämisen periaatetta. Yhteiset edut ja yhteiset ihanteet sitovat meidät läheisesti yhteen.

”Puhe SNTL:n korkeimman neuvoston Lokakuun suuren sosialistisen vallankumouksen 40-vuotisjuhla kokouksessa” (6.11.1957).

Sosialistiseen leiriin kuuluvien maiden kansojen olisi liityttävä yhteen, Aasian, Afrikan ja latinalaisen Amerikan maiden kansojen olisi liityttävä yhteen, kaikkien maanosien kansojen olisi liityttävä yhteen, kaikkien rauhaarakastavien maiden olisi liityttävä yhteen ja kaikkien USA:n aggression, valvonnan, interventioon tai tyrannian alaisina olevien maiden

olisi liityttävä yhteen ja muodostettava näin mitä laajin yhteisrintama USA:n imperialistisen hyökkäys- ja sotapolitiikan vastustamiseksi ja maailmanrauhan puolustamiseksi.

”Panaman kansan oikeutettua isänmaallista taistelua USA:n imperialismia vastaan tukeva lausunto” (12. 1. 1964), *People of the World, Unite and Defeat the U.S. Aggressors and All Their Lackeys*, 2. painos, s. 9.

Asiat kehittyvät lakkaamattomasti. Vuoden 1911 vallankumouksesta on kulu-
nut vain 45 vuotta, mutta Kiinan kasvot
ovat täydellisesti muuttuneet. Toisen
45-vuotiskauden kuluttua, toisin sanoen,
vuonna 2001 eli 21. vuosisadan alussa,
Kiina on kokenut vieläkin suuremman
muutoksen. Silloin siitä on tullut voima-
kas sosialistinen teollisuusmaa. Ja näin
asian tulee ollakin. Kiina on maa, jonka
pinta-ala on 9.600.000 neliökilometriä ja
asukasmäärä 600 miljoonaa, ja sen olisi
pitänyt antaa suurempi panos ihmiskun-
nan hyväksi. Pitkän ajanjakson aikana
sen panos on ollut aivan liian pieni. Tästä
olemme pahoillamme.

Mutta meidän on oltava vaatimattomia – ei ainoastaan nyt, vaan myös 45 vuoden kuluttua tästä päivästä. Meidän olisi aina oltava vaatimattomia. Kansainvälisissä suhteissamme meidän kiinalaisten olisi päästävä suurvalta-chauvinismista päättäväisesti, perinpohjin, kokonaan ja täydellisesti.

”Tri Sun Jat-senin muistoksi”
(marraskuu 1956).

Emme saa koskaan omaksua pöyhkeätä suurvalta-chauvinismin asennetta ja tulla itserakkaiksi vallankumouksemme voiton ja rakennustyömme erinäisten saavutusten vuoksi. Jokaisella kansakunnalla, niin suurella kuin pienelläkin, on vahvat ja heikot puolensa.

”Avajaispuhe Kiinan kommunistisen puolueen VIII valtakunnallisessa edustajakokouksessa” (15.9.1956).

XIX - VALLANKUMOUKSELLINEN SANKARILLISUUS

Tällä armeijalla on lannistumaton henki ja se on lujasti päättänyt voittaa kaikki viholliset ja olla antamatta koskaan periksi. Olivatpa vaikeudet ja vastukset millaiset tahansa, niin kauan kuin yksikin mies on jäljellä, hän tulee jatkamaan taistelua.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 264.*

Saattakaa taistelutyylinne täysin vaikuttamaan – rohkeana taistelussa, uhrauksia pelkäämättä, väsymystä pelkäämättä ja yhtäjaksoisesti taistellen (toisin sanoen, käyden perättäistä taisteluja lyhyessä ajassa levähtämättä).

”Nykyinen tilanne ja tehtävämme”
(25.12.1947), *Selected Works*,
IV osa, s. 161.

Tuhannet ja taas tuhannet marttyyrit ovat sankarillisesta uhranneet henkensä

kansan puolesta; pitäkäämme heidän lip-
punsa korkealla ja marssikaamme eteen-
päin heidän verensä punaamaa tietä!

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 318.

Olkaa päättäväisiä, älkää pelätkö uhra-
uksia ja selviytykää kaikista vaikeusis-
ta saavuttaaksenne voiton.

”Hupsu vaari siirsi vuoria” (11.6.
1945), *Selected Works*, III osa, s. 321.*

Kriittisellä hetkellä Pohjoisen sotaretken
kuluessa... Kuomintangin viranomais-
ten omaksuma petoksellinen ja taantu-
muksellinen »puoluepuhdistuksen» ja
verilöylyjen politiikka ajoi karille tämän
kansallisen yhteisrintaman – kuomin-
tangin, kommunistisen puolueen ja kaik-
kien kansanryhmien yhteisrintaman,
joka edusti Kiinan kansan vapautuksen
asiaa – ja koko sen vallankumouksellisen
politiikan... Sen jälkeen yhtenäisyyden
tilalle tuli kansalaissota, demokratian
tilalle diktatuuri ja valontäyteen Kii-
nan tilalle tuli pimeyden peittämä Kiina.
Mutta Kiinan kommunistinen puolue ja

Kiinan kansa eivät olleet pelotettavissa eikä niitä voitettu enempää kuin tuhotukaan. Ne nousivat maasta, pyyhkivät veren pois, hautasivat kaatuneet toverinsa ja ryhtyivät taas taisteluun. Pitäen vallankumouksen suuren lipun korkealla ne nousivat aseelliseen vastarintaan ja perustivat laajalle alueelle Kiinassa kansanhallituksia, toteuttivat maareformin ja loivat kansanarmeijan – Kiinan puna-armeijan – sekä säilyttivät Kiinan kansan vallankumoukselliset voimat ja laajensivat niitä.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 261.*

Teillä on monia hyviä ominaisuuksia ja olette tehneet suuria palveluksia, mutta teidän on aina muistettava välttää itserakkautta. Te olette kaikkien kunnioittamia, ja aivan syystä, mutta tämä johtaa helposti itserakkauteen. Jos muututte itserakkaiksi, jos ette ole vaatimattomia ja lakkaatte ponnistelemasta ja jos ette kunnioita muita, jos ette kunnioita kaadereita ja kansanjoukkoja, silloin ette enää ole sankareita ja esikuvia. Tällaisia

ihmisiä on ollut aikaisemmin, ja toivon, että te ette seuraa heidän esimerkkiään.

”Meidän on opittava tekemään taloudellista työtä” (10.1.1945), *Selected Works*, III osa, s. 239.

Taistelussa vihollisen tuhoamiseksi ja teollisuus- ja maataloustuotannon saattamiseksi entiselleen ja lisäämiseksi olette voittaneet monia vaikeuksia ja vastuksia sekä osoittaneet valtavan suurta rohkeutta, viisautta ja aloitekykyä. Olette esikuvia koko Kiinan kansakunnalle, kansan asian voitollisen etenemisen selkäranka kaikilla aloilla, kansanhallituksen tukipylväitä ja siltoja, jotka yhdistävät kansanhallituksen laajoihin joukkoihin.

Tervehdysviesti Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean puolesta kansallisten taisteluskantareitten ja esikuvallisten työläisten edustajain kokoukselle (25.9.1950).

Meillä, Kiinan kansakunnalla, on rohkeutta taistella vihollista vastaan viimeiseen veripisaraamme saakka, päättäväisyyttä saada menetetty alue takaisin

omilla ponnistuksillamme ja kyky seisoa
omilla jaloillamme kansakuntien per-
heessä.

”Taktiikasta japanilaista imperialis-
mia vastaan” (27.12.1935), *Selected
Works*, I osa, s. 170.*

XX - MAAMME RAKENTAMINEN AHKERUUDEN JA SÄÄSTÄVÄISYYDEN AVULLA

Meidän on huolehdittava siitä, että kaikki kaaderimme ja koko kansamme pitävät alituisen mielessään, että maamme on suuri sosialistinen maa, mutta taloudellisesti takapajuinen ja köyhä maa, ja että tämä on hyvin suuri ristiriita. Kiinan saattamiseen rakkaaksi ja voimakkaaksi tarvitaan useiden vuosikymmenien voimaperäistä ponnistelua, joka sisältää mm. sen, että pyritään harjoittamaan tarkkaa taloudellisuutta ja vastustamaan tuhlausta, toisin sanoen, politiikkaa, jonka mukaan maatamme rakennetaan ahkeruuden ja säästäväisyyden avulla.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27. 2.1957),
1. taskupainos, s, 71.

Ahkeruutta ja säästäväisyyttä olisi harjoitettava tehtaiden ja kauppojen ja kaik-

kien valtion omistamien, osuuskunnallisten ja muiden yritysten hoidossa. Ahkeruuden ja säästäväisyyden periaatetta olisi noudatettava kaikessa. Tämä taloudellisuuden periaate on yksi sosialistisen taloustieteen peruseriaatteista. Kiina on suuri maa, mutta se on yhä hyvin köyhä. Kiinan vaurastuttamiseen menee useita vuosikymmeniä. Vielä sittenkin meidän on yhä noudatettava ahkeruuden ja säästäväisyyden periaatetta. Mutta erityisesti tulevan muutaman vuosikymmenen aikana, nykyisen 5-vuotissuunnitelmien sarjan aikana, meidän on ajettava ahkeruuden ja säästäväisyyden asiaa, meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota taloudellisuuteen.

Johdattava huomautus kirjoitukseen ”Osuuskunnan hoitaminen ahkerasti ja säästäväisesti” (1955), *Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla*, kiinankielinen painos, I osa.

Missä tahansa satumme olemaan, meidän on pidettävä suuressa arvossa työvoima- ja materiaalivarojamme emmekä saa olla lyhytnäköisiä ja heittäytyä tuhlaavaisiksi

ja ylelliseksi. Missä tahansa olemmekin, meidän on aivan ensimmäisestä työvuo-destamme lähtien pidettävä mielessämme monet tulevat vuodet, pitkäallinen sota, jota on pidettävä yllä, vastaoffensiivi sekä jälleenrakennustyö vihollisen tultua karkotetuksi. Toisaalta on aina vältettävä tuhlausta tai ylellisyyttä ja toisaalta tuotantoa on laajennettava aktiivisesti. Aikaisemmin eräin paikoin ihmiset kärsivät varsin paljon siksi, että he eivät olleet kaukokatseisia ja laiminlöivät taloudellisuuden työvoima- ja materiaalivaroissa sekä tuotannon laajentamisen. Siinä on opetus, ja siihen on kiinnitettävä huomiota.

”Meidän on opittava tekemään taloudellista työtä” (10.1.1945),
Selected Works, III osa, s. 244.

Tämän (maataloustuotannon ja pikku-kaupunkien teollisuustuotannon) kuntoonpalautus- ja kehitystyön nopeuttamiseksi meidän on feodaalijärjestelmän poistamiseksi käymämme taistelun kuluessa tehtävä parhaamme kaikkien hyödyllisten tuotanto- ja toimeentulo-välineiden säilyttämiseksi, ryhdyttävä

päättäväisiin toimenpiteisiin sen estämiseksi, ettei kukaan hävitä tai tuhlaa niitä, vastustettava yllleistä syömistä ja juomista sekä kiinnitettävä huomiota säästäväisyyteen ja taloudellisuuteen.

”Puhe kaadereitten konferenssissa Shansin-Suijuanin vapautetulla alueella” (1.4.1948), *Selected Works*, IV osa, s. 238.

Säästäväisyyden tulisi olla johtavana periaatteena valtiontaloutemme menoissa. Kaikille valtion työntekijöille olisi tehtävä selväksi, että lahjominen ja tuhlaus ovat erittäin suuria rikoksia. Kampanjamme lahjomista ja tuhlausta vastaan ovat jo saavuttaneet joitakin tuloksia, mutta ponnisteluja tarvitaan edelleen. Tilinpitojärjestelmämme johtavana periaatteena tulee olla jokaisen mahdollisen kolikon säästäminen sotaponnistelun, vallankumouksellisen asian ja taloudellisen rakennustyömme hyväksi.

”Talouspolitiikkamme” (23.1.1934), *Selected Works*, I osa, s. 145.

Viime aikoina on monien henkilöstöömme kuuluvien keskuudessa ilmennyt

muuan vaarallinen taipumus – haluttomuus jakaa niin ilot kuin vaikeudetkin kansanjoukkojen kanssa, huolehtiminen henkilökohtaisesta maineesta ja hyödyttä. Tämä on varsin paha asia. Yksi tapan sen voittamiseen on yksinkertaistaa organisaatioitamme tuotannon lisäämiseksi ja taloudellisuuden harjoittamiseksi käymämme kampanjan kuluessa ja siirtää kaadereita alempiin portaisiin, niin että huomattava määrä heistä tulee palaamaan tuotannolliseen työhön.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27. 2. 1957),
1. taskupainos, s. 71.

Armeijan omaa ylläpitoaan varten harjoittama tuotanto ei ole ainoastaan parantanut armeijan toimeentuloehtoja ja keventänyt kansan taakkaa mahdollistamien siten armeijan laajentamisen edelleen. Lisäksi sillä on ollut monia välittömiä sivuvaikutuksia. Ne ovat seuraavat:

- 1) Parantuneet suhteet upseeriston ja miehistön välillä. Upseerit ja sotamiehet tekevät yhdessä tuotannollista työtä ja heistä tulee kuin veljeksiä.

2) Parempi asenne työhön... armeijan alettua harjoittaa tuotantoa omaa ylläpitoaan varten on asenne työhön parantunut ja tyhjäntoimittajain tavoista on päästy.

3) Lujittunut kuri. Työkuri tuotannossa ei suinkaan heikennä kuria taistelussa ja armeijan elämässä, vaan tosiasiallisesti lujittaa sitä.

4) Parantuneet suhteet armeijan ja kansan välillä. Heti kun asevoima alkaa »hoitaa omaa talouttaan», kansan omaisuuden väärinkäyttöä ilmenee harvoin tai ei koskaan. Kun armeija ja kansa vaihtavat työvoimaa ja auttavat toisiaan tuotannossa, niiden välinen ystävyys lujittuu.

5) Vähemmän hallitukseen kohdistuvaa nurinaa armeijassa ja parantuneet suhteet näiden kahden välillä.

6) Virike kansan suurelle tuotantokampanjalle. Heti kun armeija ryhtyy harjoittamaan tuotantoa, hallinto- ym. organisaatioiden tarve tehdä samoin käy yhä ilmeisemmäksi ja ne tekevät sen en-

tistä tarmokkaammin; myös tuotannon lisäämiseen tähtäävän koko kansan yleisen kampanjan tarve käy luonnollisesti yhä ilmeisemmäksi ja tätäkin harjoitetaan entistä tarmokkaammin.

”Armeijan omaa ylläpitoaan varten harjoittamasta tuotannosta ja suuren oikaisu- ja tuotantoliikkeen tärkeydestä” (27.4.1945), *Selected Works*, III osa, s. 327328.*

Jotkut sanovat, että jos armeijan yksiköt ryhtyvät harjoittamaan tuotantoa, ne eivät kykene suorittamaan koulutusta tai taistelemaan, ja että jos hallinto ym. organisaatiot tekevät näin, ne eivät kykene suorittamaan omaa työtään. Tämä on virheellinen peruste. Viime vuosina armeijamme yksiköt raja-alueella ovat harjoittaneet tuotantoa suuressa mitassa hankkiakseen itselleen runsaasti ravintoa ja vaatteita sekä samanaikaisesti suorittaneet koulutustaan ja harjoittaneet poliittisia opintojaan ja luku- ja kirjoitustaito- ym. kursseja paljon menestyksellisemmin kuin aikaisemmin, ja armeijan piirissä sekä armeijan ja kansan

välillä vallitsee suurempi yhtenäisyys kuin milloinkaan. Samalla kun rintamalla käytiin viime vuonna laajamittaista tuotantokampanjaa, taistelussa saavutettiin suuria menestyksiä ja lisäksi aloitettiin laaja koulutuskampanja. Ja tuotannon ansiosta hallinto- ym. organisaatioiden henkilöstö elää parempaa elämää ja työskentelee entistä suuremmalla antaumuksella ja teholla; asia on näin sekä raja-alueella että rintamalla.

”Meidän on opittava tekemään taloudellista työtä” (10.1.1945),
Selected Works, III osa, s. 243–244,

XXI – OMIIN VOIMIIN NOJAUTU- MINEN JA TARMOKAS TAISTELEMINE

Mille pohjalle politiikkamme tulisi perustua? Sen tulisi perustua omiin voimiimme, ja se merkitsee omiin voimiimme nojautumista. Emme ole yksin; maailman kaikki imperialismia vastustavat maat ja kansat ovat ystäviämme. Siitä huolimatta korostamme omiin voimiin nojautumista. Nojautuen itse organisoimiimme voimiin me pystymme lyömään kaikki kiinalaiset ja ulkomaiset taantumukselliset.

”Tilanne ja politiikkamme Japania vastaan käydyssä vastarintasodassa saadun voiton jälkeen” (13.8.1945),
Selected Works, IV osa, s. 20.

Kannatamme omiin voimiin nojautumista. Toivomme saavamme ulkomaista apua, mutta emme voi olla riippuvaisia siitä; turvaudumme omiin ponnistuksiimme, koko armeijan ja koko kansan luovaan voimaan.

”Meidän on opittava tekemään talou-

dellista työtä” (10.1.1945),
Selected Works, III osa, s. 241.

Koko maan käsittävän voiton saavuttaminen on vasta ensimmäinen askel kymmenen tuhannen *lin* pitkällä marssilla... Kiinan vallankumous on suuri, mutta vallankumouksen jälkeen kuljettava tie tulee olemaan pitempi, työ suurempaa ja vaativampaa. Tämä on nyt tehtävä selväksi puolueessa. Tovereita on autettava pitämään työtyylinsä vaatimattomana, harkitsevaisena ja vailla pöyhkeyttä ja äkkipikaisuutta. Tovereita on autettava säilyttämään yksinkertaisen elämisen ja kovan taistelemisen tyyli.

”Selostus Kiinan kommunistisen puolueen VII keskuskomitean toiselle täysistunnolle” (5.3.1949),
Selected Works, III osa, s. 117.

Meidän on saatava kaadereitten keskuudesta perinpohjin poistetuiksi kaikki ajatukset hyvällä onnella, ilman kovaa ja katkeraa taistelua, ilman hikeä ja verta saavutettavista helpoista voitoista.

„Rakentakaa kestäviä tukialuetta koillisessa” (28.12.1945),
Selected Works, IV osa, s. 84.

Meidän tulisi harjoittaa kansan keskuudessa jatkuvaa valistustyötä maailman edistymisen tosiasioista ja edessä olevasta valoisalta tulevaisuudesta, niin että se tulee vahvistamaan luottamustaan voittoon. Samalla meidän on sanottava kansalle ja sanottava tovereillemme, että tiellämme tulee olemaan käännteitä ja mutkia. Vallankumouksen tiellä on vielä monia esteitä ja vaikeuksia. Puolueemme VII edustajakokous otaksui, että vaikeuksia olisi monia, sillä mieluummin otaksumme, että vaikeuksia olisi paljon kuin että niitä olisi vähän. Jotkut toverit eivät pidä paljosta vaikeuksien miettimisestä. Mutta vaikeudet ovat tosiasioita; meidän on tunnustettava niin monia vaikeuksia kuin niitä on emmekä saisi omaksua »tunnustamattomuuden politiikkaa». Meidän on tunnustettava vaikeudet, eriteltävä ne ja taisteltava niitä vastaan. Maailmassa ei ole suoria teitä; meidän on valmistauduttava seuraamaan tietä, jolla on mutkia ja käännteitä, emmekä saa yrittää päästä päämäärään helpolla tavalla. Ei pidä kuvitella, että eräänä kauniina aamuna kaikki taantu-

mukselliset lankeavat polvilleen omasta halustaan, Lyhyesti sanoen, vaikka tulevaisuudennäkymät ovatkin valoisat, tiellä on käännteitä ja mutkia. Edessä on yhä monia vaikeuksia, joita emme saa jättää huomioonottamatta. Yhdistymällä koko kansan kanssa yhteiseen ponnisteluun pystymme varmasti selviytymään kaikista vaikeuksista ja saavuttamaan voiton.

”Tshungkingin neuvotteluista” (17.10.1945), *Selected Works*, IV osa, s. 59–60.

Ken näkee vain valoisan puolen, mutta ei näe vaikeuksia, hän ei kykene taistelemaan tehokkaasti puolueen tehtävien täyttämiseksi.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945), *Selected Works*, III osa, s. 314.

Yhteiskunnan rikkauden luovat työläiset, talonpojat ja työtätekevä sivistyneistö. Jos he ottavat kohtalonsa omiin käsiinsä, noudattavat marxilais-leniniläistä linjaa ja omaksuvat aktiivisen asenteen ongelmien ratkaisemisessa niiden välttämisen asemesta, maailmassa ei ole mitään vaikeutta, josta he eivät voi selviytyä.

Johdattava huomautus kirjoitukseen

”Puoluesihteeri asettuu johtoon ja kaikki puolueen jäsenet auttavat osuuskuntien hoitamisessa” (1955), *Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla, kiinankielinen painos*, I osa.

Tovereiden koko puolueessa on otettava kaikki tämä täysin huomioon ja valmistauduttava selviytymään kaikista vaikeuksista lannistumattomalla tahdolla ja suunnitelmallisella tavalla. Taantumusvoimilla ja meillä on kummallakin vaikeuksia. Mutta taantumusvoimien vaikeudet ovat voittamattomia, koska ne ovat kuoleman partaalla olevia voimia eikä niillä ole tulevaisuutta. Meidän vaikeutemme ovat voitettavissa, koska me olemme uusia ja nousevia voimia ja meillä on valoisa tulevaisuus.

”Tervehtikää Kansan vallankumouksen uutta nousuaaltoa” (1. 2. 1947), *Selected Works*, IV osa, s. 125.

Vaikeina aikoina emme saa kadottaa näkyvistä saavutuksiamme, meidän on nähtävä valoisa tulevaisuus ja rohkaistava mieleemme.

”Palvelkaa kansaa” (8. 9. 1944), *Selected Works*, III osa, s. 227228,

Uusien asioiden on aina kasvaessaan koettava vaikeuksia ja takaiskuja. On silkkaa mielikuvitusta ajatella, että sosialismin asia on pelkkää mutkatonta kulkua ja helppoa menestystä ilman vaikeuksia ja takaiskuja ja ilman valtavia ponnistuksia.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27. 2. 1957),
1. taskupainos, s. 32-33.

Vallankumouksellisessa taistelussa vaikeudet painavat tiettyinä aikoina vaa'assa enemmän kuin suotuisat olosuhteet ja ovat näin ristiriidan pääasiallisena puolena, ja suotuisat olosuhteet ovat toissijaisella puolena. Mutta ponnistuksillaan vallankumoukselliset voivat askel askeleita voittaa vaikeudet ja luoda suotuisan uuden tilanteen; siten vaikea tilanne väistyy suotuisan tieltä.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937),
Selected Works, I osa, s. 335.

Mitä on työ? Työ on taistelua. Näillä paikoilla on vaikeuksia ja ongelmia, ja niiden ratkaiseminen on meidän tehtävämme. Menemme sinne työskentele-

mään ja taistelemaan näiden vaikeuksien voittamiseksi. Hyvä toveri on se, joka on innokkaampi lähtemään juuri sinne, missä vaikeudet ovat suurimmat.

”Tshungkingin neuvotteluista”
(17.10.1945), *Selected Works*,
IV osa, s. 58.

On ikivanha kiinalainen taru nimeltä »Hupsu vaari siirsi vuoria». Se kertoo Pohjois-Kiinassa kauan, kauan sitten eläneestä vanhuksesta, joka tunnettiin Pohjoisvuoren Hupsun vaarin nimellä. Hänen talonsa oli etelään päin ja hänen oveltaan johtavan tien katkaisi kaksi korkeata vuorta, Taihang ja Wangwu. Suurta päättäväisyyttä osoittaen hän ryhtyi poikiensa kanssa kaivamaan näitä vuoria pois käyttämällä hakkuja. Eräs toinen harmaapartainen ukko, joka tunnettiin Viisaan vanhuksen nimellä, näki heidät ja sanoi pilkallisesti: »Olettepa te typerässä puuhassa! Teidän muutaman on aivan mahdotonta saada pois näitä kahta suurta vuorta.» Hupsu vaari vastasi: »Kun minä kuolen, poikani tulevat jatkamaan työtä; kun he kuolevat, jää-

vät sitä tekemään pojanpoikani ja sitten heidän poikansa ja pojanpoikansa ja niin edelleen loppumattomiin. Korkeitahan nämä vuoret ovat, mutta ne eivät voi tulla enää korkeammiksi, vaan ne alenevat sitä mukaa kun me niitä kaivamme. Miksi emme voisi raivata niitä pois?» Kumotuaan Viisaan vanhuksen virheellisen käsityksen hän jatkoi kaivamista joka päivä vähääkään epäröimättä. Jumala liikuttui tästä ja lähetti maan päälle kaksi enkeliä, jotka kantoivat vuoret pois selässään, Tänään kaksi suurta vuorta rasittaa Kiinan kansaa kuin kuolemanraskas paino. Yksi niistä on imperialismi, toinen feodalismi. Kiinan kommunistinen puolue on jo kauan sitten päättänyt kaivaa ne pois. Meidän on pysyttävä lujina ja työskenneltävä lakkaamatta, ja niin mekin hellytämme jumalan sydämen, Meidän jumalamme ei ole kukaan muu kuin Kiinan kansan laajat joukot. Jos ne nousevat ja kaivavat yhdessä meidän kanssamme, miksi näitä kahta vuorta ei voitaisi saada raivatuiksi pois?

”Hupsu vaari siirsi vuoria” (11. 6. 1941), *Selected Works*, III osa, s. 322.*

XXII – AJATTELUMENETELMÄ JA TYÖMENETELMIÄ

Ihmiskunnan historia on pakon maailmasta vapauden maailmaan tapahtuvan jatkuvan kehityksen historiaa. Tällä prosessina ei ole loppua. Missään yhteiskunnassa, missä luokkia on olemassa, luokkataistelu ei tule koskaan päättymään. Luokattomassa yhteiskunnassa taistelu uuden ja vanhan välillä ja totuuden ja valheen välillä ei tule koskaan loppuun. Tuotannon puolesta käytävän kamppailun ja tieteellisen kokeilun aloilla ihmiskunta edistyy jatkuvasti ja luonto muuttuu jatkuvasti; ne eivät koskaan pysy samalla tasolla. Sen vuoksi ihmisen on jatkuvasti tehtävä yhteenvetoja kokemuksistaan ja jatkettava löytämistä, keksimistä, luomista ja etenemistä. Pysähdystilaa, pessimismiiä, velttoutta ja itsetyytyväisyyttä ilmentävät ajatukset ovat kaikki virheellisiä. Ne ovat virheellisiä, koska ne eivät vastaa kuluneiden miljoonien vuosien

aikana tapahtuneen yhteiskunnallisen kehityksen historiallisia tosiasioita enemmän kuin tähän mennessä tuntemiamme luonnonhistoriallisia tosiasioitakaan (so. luontoa sellaisena kuin se on ilmennyt taivaankappaleiden, maapallon, elämän ym. luonnonilmiöiden historiassa).

Esitetty lainauksena ”Pääministeri Tshou En-lain selostuksessa hallituksen työstä Kiinan Kansantasavallan III kansallisen kansankongressin I istunnolle” (21–22. 12. 1964).

Luonnontiede on yksi ihmisen aseista hänen taistelussaan vapauden puolesta. Vapauden saavuttamiseksi yhteiskunnassa ihmisen on käytettävä yhteiskuntatiedettä yhteiskunnan ymmärtämiseksi ja muuttamiseksi sekä yhteiskunnallisen vallankumouksen toteuttamiseksi, Vapauden saavuttamiseksi luonnon maailmassa ihmisen on käytettävä luonnontiedettä luonnon ymmärtämiseksi, valloittamiseksi ja muuttamiseksi ja saavuttaakseen siten vapauden luonnosta.

Puhe raja-alueen luonnontieteellisen tutkimusseuran avajaiskokouksessa (5.2.1940).

Marxilaisella filosofialla – dialektisella materialismilla – on kaksi huomattavaa luonteenomaista piirrettä. Yksi on sen luokkaluonne: se tunnustaa avoimesti, että dialektinen materialismi palvelee proletariaattia. Toinen on sen käytäntöluonne: se korostaa teorian riippuvaisuutta käytännöstä, korostaa sitä, että teoria perustuu käytäntöön ja palvelee puolestaan käytäntöä.

”Käytännöstä” (heinäkuu 1937),
Selected Works, 1 osa, s. 297.

Marxilaisen filosofian mielestä tärkeimpänä kysymyksenä ei ole se, että ymmärtään objektiivisen maailman lainmukaisuudet ja kyetään siten selittämään sitä, vaan se, että näiden lainmukaisuuksien tuntemusta sovelletaan aktiivisesti maailman muuttamiseksi.

Sama, s. 304.

Mistä oikeaa ajatukset ovat peräisin? Tapahtelevatko ne taivaasta? Eivät. Ovatko ne synnynnäisenä mielessä? Eivät. Ne ovat peräisin yhteiskunnallisesta käytännöstä, ja yksinomaan siitä; ne ovat

peräisin yhteiskunnallisen käytännön kolmesta lajista – tuotannon puolesta käytävästä kamppailusta, luokkataistelusta ja tieteellisestä kokeilusta.

Where Do Correct Ideas Come from?

(toukokuu 1963), 1. taskupainos, s. 1.

Ihmisten yhteiskunnallinen oleminen määrää hänen ajattelunsa. Kansanjoukkojen omaksuttua edistykselliselle luokalle ominaiset oikeat ajatukset nämä ajatukset muuttuvat yhteiskuntaa muuttavaksi ja maailmaa muuttavaksi aineelliseksi voimaksi.

Sama.

Yhteiskunnallisessa käytännössään ihmiset ovat mukana monenlaisissa taisteluissa ja saavat runsaasti kokemusta sekä menestyksistään että epäonnistumisistaan. Lukemattomia objektiivisija ilmiötä heijastuu ihmisen aivoissa hänen viiden aistiinsa – näkö-, kuulo-, haju-, maku- ja tuntoelintensä – välityksellä. Aluksi tieto on aistitietoa. Harppaus käsitteelliseen tietoon, ts. ajatuksiin, tapahtuu silloin kun on karttunut riittävästi aistitiedos-

ta saatua aineistoa. Tämä on yksi prosessi tiedostamisessa. Se on ensimmäinen vaihe koko tiedostamisprosessissa, objektiivisesta aineesta subjektiiviseen tietoisuuteen, olemassaolosta ajatuksiin johtava vaihe. Heijastavatko ihmisen tietoisuus tai ajatukset (mukaan luettuina teoriat, menettelytavat, suunnitelmat tai toimenpiteet) oikealla tavalla objektiivisen ulkomaailman lainmukaisuuksia vai eivät, se ei tule todistetuksi vielä tässä vaiheessa, jossa ei ole vielä mahdollista saada varmaa tietoa siitä, ovatko ne oikeita vai eivät. Sitten tulee toinen vaihe tiedostamisprosessissa, tietoisuudesta takaisin aineeseen, ajatuksista takaisin olemassaoloon johtava vaihe, jolloin ensimmäisessä vaiheessa saatua tietoa sovelletaan yhteiskunnallisessa käytännössä varman tiedon saamiseksi siitä, kokevatko teoriat, menettelytavat, suunnitelmat tai toimenpiteet ennakoitun menestyksen. Yleisesti puhuen ne, jotka menestyvät, ovat oikeita, ja ne, jotka epäonnistuvat, ovat virheellisiä, ja tämä pitää paikkansa erityisesti silloin kun on

kyse ihmisen taistelusta luonnon kanssa. Yhteiskunnallisessa taistelussa edistyksestä luokkaa edustavat voimat kärsivät toisinaan tappion, ei siksi että heidän ajatuksensa ovat virheellisiä, vaan siksi että taistelussa mukana olevassa voima-suhteessa he eivät ole sillä kertaa yhtä voimakkaita kuin taantumukselliset voimat; sen vuoksi he joutuvat tilapäisesti tappiolle, mutta ennemmin tai myöhemmin he voittavat varmasti. Ihmisen tieto ottaa vielä yhden harppauksen käytännön kokeen kautta. Tämä harppaus on tärkeämpi kuin edellinen harppaus. Sillä juuri tämä harppaus yksin voi todistaa ensimmäisen harppauksen, ts. objektivisen todellisuuden heijastumisen kuluessa formuloitujen ajatusten, teorioiden, menettelytapojen, suunnitelmien tai toimenpiteiden paikkansapitävyyden tai virheellisyyden. Mitään muuta totuuden testaamistapaa ei ole.

Sama, s. 1–3.*

Usein oikeaan tietoon voidaan päästä vasta sitten kun on moneen kertaan toistettu aineesta tietoisuuteen ja sitten tie-

toisuudesta takaisin aineeseen johtava prosessi, ts. prosessi, joka johtaa käytännöstä tietoon ja sitten tiedosta takaisin käytäntöön. Tällainen on marxilainen tietoteoria, dialektisen materialismin tietoteoria.

Sama, s. 3.*

Kenelläkään, joka haluaa tuntea jonkin asian, ei ole muuta keinoa kuin olla kosketuksessa siihen, toisin sanoen, elää (toimia) sen vaikutuspiirissä... Jos haluatte tietoa, teidän on Osallistuttava käytäntöön, joka muuttaa todellisuutta. Jos haluatte tietää, miltä päärynä maistuu, teidän on muutettava päärynää syömällä sitä itse... Jos haluatte oppia tuntemaan vallankumouksen teorian ja menetelmät, teidän on osallistuttava vallankumoukseen. Kaikki todellinen tieto saa alkunsa välittömästä kokemuksesta.

”Käytännöstä” (heinäkuu 1937),
Selected Works, I osa, s. 299–300.

Tieto alkaa käytännöstä, ja käytännön kautta hankitun teoreettisen tiedon on uudelleen palattava käytäntöön, Tiedon

aktiivinen funktio ei ilmene vain aktiivisena harppauksena aistitiedosta rationaaliseen tietoon, vaan – mikä on vieläkin tärkeämpää – se on ilmennyttävä harppauksena rationaalisesta tiedosta vallankumoukselliseen käytäntöön.

Sama, s. 304.*

On tunnettua, että ellette mitä tahansa tehdessänne ymmärrä asian todellisia olosuhteita, sen luonnetta ja sen suhteita muihin asioihin, silloin ette tunne sitä hallitsevia lainmukaisuuksia ettekä tiedä, miten se tehdään, ettekä kykene tekemään sitä hyvin.

”Strategian ongelmia Kiinan vallankumouksellisessa sodassa” (joulukuu 1936), *Selected Works*, I osa, s. 179.

Jos ihminen haluaa menestyä työssään, toisin sanoen, saavuttaa ennakoidut tulokset, hänen on saatettava ajatuksensa vastaamaan objektiivisen ulkomaailman lainmukaisuuksia; elleivät ne vastaa, hän tulee epäonnistumaan käytännössään. Epäonnistuttuaan hän ottaa siitä opikseen, oikaisee ajatuksensa saattaen

ne vastaamaan ulkomaailman lainmu-
kaisuuksia sekä pystyy näin muutta-
maan epäonnistumisen menestykseksi;
tätä tarkoitetaan sananparsilla »Epäon-
nistuminen on menestyksen äiti» ja »Va-
hingosta viisastuu».

”Käytännöstä” (heinäkuu 1937),
Selected Works, I osa, s. 296–297.

Me olemme marxilaisia, ja marxismi
opettaa, että ongelmia tarkasteltaessa
meidän olisi lähdettävä objektiivisista
tosiasioista eikä abstraktisista määri-
telmistä ja että meidän olisi johdettava
näiden tosiasioiden erittelystä johtavat
periaattemme, politiikkamme ja toi-
menpiteemme.

”Puheet kirjallisuuden ja taiteen ky-
symyksiä käsitelleessä Jenanin neu-
vottelukokouksessa” (toukokuu 1942),
Selected Works, III osa, s. 74.

Perimmäisin työmenetelmä, joka kaik-
kien kommunistien on lujasti pidettävä
mielessään, on työmme suuntaviivojen
määrittäminen tosiasiallisten olosuhtei-
den mukaan. Kun me tutkimme teke-
miemme virheitten syitä, huomaamme

niiden kaikkien johtuneen siitä, että me poikkesimme tosiasiallisesta tilanteesta tiettyinä aikana ja tiettyssä paikassa ja olimme subjektiivisia työmme suuntavii-vojen määrittelyssä.

”Puhe kaadereitten konferenssissa Shansi-Suijuanin vapautetulla alueella” (1. 4. 1948), *Selected Works*, IV osa, s. 229–230.*

Idealismi ja metafysiikka ovat helppoimmat asiat maailmassa, koska ihmiset voivat puhua niin paljon pötyä kuin haluavat perustamatta sitä objektiiviseen todellisuuteen tai koettelematta sitä todellisuudessa. Materialismissa ja dialektiikassa taas tarvitaan ponnistelua. Niiden on perustuttava objektiiviseen todellisuuteen ja tultava koetelluksi sillä. Ellei ihminen ponnistele, hän luisuu helposti idealismiin ja metafysiikkaan.

Johdattava huomautus kirjoitukseen ”Aineistoa Hu Fengin vastavallankumouksellisesta joukkiosta” (toukokuu 1955).

Tarkastellessamme jotakin asiaa meidän on tutkittava sen sisintä olemusta ja kä-

siteltävä sen ulkonaista muotoa pelkääntään kynnyksellä olevana opastajana, ja kynnyksen ylitettyämme meidän on tartuttava asian sisimpään olemukseen; tämä on ainoa luotettava ja tieteellinen erittelymenetelmä.

”Yksi ainoa kipinä voi sytyttää pree-riapalon” (5.1.1930), *Selected Works*, I osa, s. 119.

Asian kehityksen perimmäinen syy ei ole ulkoinen, vaan sisäinen; se on asian sisäisessä ristiriitaisuudessa. Tämä sisäinen ristiriitaisuus on jokaisessa asiassa, ja tästä johtuukin sen liike ja kehitys. Asian sisäinen ristiriitaisuus on sen kehityksen perimmäinen syy, kun taas sen yhteys ja vuorovaikutus muihin asioihin ovat toissijaisia syitä.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937), *Selected Works*, I osa, s. 313.*

Se (materialistinen dialektiikka) katsoo, että ulkoiset syyt ovat muutoksen edellytyksenä ja sisäiset syyt ovat muutoksen perustana, ja että ulkoiset syyt muuttuvat vaikuttaviksi sisäisten syiden kautta. Sopivassa lämpötilassa muna muuttuu

kananpoikaseksi, mutta mikään lämpötila ei voi muuttaa kiveä kananpoikaseksi, koska kummallakin on erilainen perusta.

Sama, s. 314.

Marxilainen filosofia katsoo, että vastakohtien ykseyden laki on maailmankaikkeuden peruslaki. Tämä laki vaikuttaa yleisesti, niin luonnossa, ihmisyyhteiskunnassa kuin ihmisen ajattelussakin. Ristiriidassa olevien vastakohtien välillä on samalla kertaa sekä ykseyttä että taistelua, ja juuri tämä saa asiat liikkumaan ja muuttumaan. Ristiriitoja on kaikkialla, mutta ne ovat erilaisia eri asioiden eritoten luonteiden mukaisesti. Missä tahansa ilmiössä tai asiassa vastakohtien ykseys on ehdollista, tilapäistä ja ohimenevää ja tästä johtuen suhteellista, kun taas vastakohtien taistelu on absoluuttista.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 18.

Erittelevä menetelmä on dialektista.

Erittelyllä tarkoitamme asioissa olevien ristiriitojen erittelemistä. Ja pätevä erittely on mahdotonta ilman läheistä elämäntuntemusta ja ilman asiaankuuluvien ristiriitojen todellista ymmärtämistä.

Speech at the Chinese Communist Party's Conference on Propaganda Work (12.3.1957), 1. taskupainos, s. 20.

Konkreettisten olosuhteiden konkreettinen erittely, Lenin sanoi, on »olennaisin asia marxismissa, marxismin elävä sielu». Vailla erittelevää suhtautumista olevat monet toverimme eivät halua syventyä monimutkaiseen asioihin, eritellä ja tutkia niitä yhä uudelleen ja uudelleen, vaan tekevät mielellään yksinkertaisia johtopäätöksiä, jotka ovat joko absoluuttisesti myöntäviä tai absoluuttisesti kieltäviä... Tästä lähtien meidän olisi parannettava tämä asiointi.

”Opiskelumme ja nykyinen tilanne”
(12.4.1944), *Selected Works*, III osa,
s. 165.

Tapa, jolla nämä toverit tarkastelevat ongelmia, on väärä. He eivät tarkastele

olennaisia tai pääasiallisia puolia, vaan painottavat epäolennaisia tai vähäpätöisiä puolia. On huomautettava, että näitä epäolennaista tai vähäpätöisiä puolia ei saa jättää huomiotta ja ne on käsiteltävä yksitellen. Mutta niitä ei tulisi pitää olennaisina tai pääasiallisina puolina, muuten kadotamme suuntamme.

On the Question of Agricultural Co-operation (31.7.1955), 3. taskupainos, s. 17–18.

Asiat ovat tässä maailmassa monimutkaisia, ja niiden ratkaisijoina on monia tekijöitä. Meidän olisi tarkasteltava ongelmia eri puolilta, eikä ainoastaan yhdeltä.

”Tshungkingin neuvotteluista” (17.10.1945), *Selected Works*, IV osa, s. 54.

Vain ne, jotka ovat subjektiivisia, yksipuolisia ja pinnallisia suhtautumisessaan ongelmiin, tulevat heti paikalle saavuttuaan omahyväisesti latelemaan käskyjä tai ohjeita harkitsematta olosuhteita, tarkastelematta asioita kokonaisuudessaan (niiden historiaa ja nykyistä

tilaa kokonaisuudessaan) ja ottamatta selville asioiden sisintä olemusta (niiden luonnetta ja sisäisiä suhteita yhden ja toisen asian välillä). Tällaiset ihmiset tulevat varmasti kompastumaan ja kaatumaan.

”Käytännöstä” (heinäkuu 1937),
Selected Works, 1 osa, s. 302.

Ongelmaa tutkiessamme meidän on vältettävä subjektiivisuutta, yksipuolisuutta ja pinnallisuutta. Subjektiivisuus tarkoittaa sitä, että ongelmia ei tarkastella objektiivisesti, toisin sanoen, ei käytetä materialistista näkökantaa ongelmia tarkasteltaessa. Tästä olen puhunut tutkielmassani »Käytännöstä». Yksipuolisuus tarkoittaa sitä, ettei ongelmia tarkastella kaikilta puolilta... Tai voidaan myös sanoa, että siinä nähdään osa, mutta ei kokonaisuutta, ei nähdä metsää puilta. Sillä tavalla on mahdotonta löytää ristiriidan ratkaisumenetelmää, on mahdotonta toteuttaa vallankumouksen tehtäviä, suorittaa määrättyä työtä hyvin tai kehittää puolueen sisäistä ideologista taistelua oikealla tavalla. Kun Sun

Wu Tzu sanoi sotatieteestä puhuessaan: »Tunne vihollinen ja tunne itsesi, niin voit käydä sata taistelua ilman vähäisintäkään tappion vaaraa», hän tarkoitti taistelun kahta puolta. Tang-dynastian aikana elänyt Wei Tsheng ymmärsi myös yksipuolisuuden virheen sanoessaan: »Kuuntele molempia osapuolia, niin valitut, kuuntele vain yhtä osapuolta, niin elät pimeydessä.» Mutta toverimme tarkastelevat useinkin ongelmia yksipuolisesti ja niinpä he useinkin joutuvat kipeisiin tilanteisiin... Lenin sanoi:

...tunteakseen esineen todenteolla on tavoitettava ja tutkittava sen kaikki puolet, kaikki yhteydet ja 'välilliset tekijät'. Emme pääse tähän milloinkaan täydellisesti, mutta monipuolisuuden vaatimus varoittaa meitä virheistä ja luutumisesta.

Meidän olisi muistettava hänen sanansa. Pinnallisuus tarkoittaa sitä, että ei oteta huomioon ristiriidalle ominaisia piirteitä kokonaisuudessaan eikä sen kullekin puolelle ominaisia piirteitä; se tarkoittaa sitä, että kiistetään välttämättömyys

tutkia syvällisesti asiaa ja perehtyä yksityiskohtaisesti sen ristiriidalle ominaisiin piirteisiin, vaan sen sijasta sitä katsotaan vain etäältä ja sen summittaisten ääriviivojen näkemisen jälkeen yritetään heti ratkaista ristiriita (vastataan kysymykseen, ratkaistaan riita, käsitellään työtä tai johdetaan sotilaallisia operaatioita). Tällainen asioiden suoritustapa johtaa varmasti häiriöihin... Yksipuolisuus ja pinnallisuus ovat samalla subjektiivisuutta. Kaikki objektiiviset asiathan ovat todellisuudessa yhteydessä keskenään ja sisäisten lainmukaisuuksien hallitsemaa, mutta paneutumatta heijastamaan niitä sellaisina kuin ne todella ovat eräät ihmiset tarkastelevat niitä vain yksipuolisesti tai pinnallisesti eivätkä tunne niiden sisäisiä yhteyksiä ja sisäisiä lainmukaisuuksia, ja näin ollen heidän menetelmänsä on subjektiivinen.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937),
Selected Works, 1 osa, s, 323–324.*

Yksipuolisuus tarkoittaa absoluuttisuutta ajattelussa, toisin sanoen, metafysisistä suhtautumista ongelmiin. Työmme ar-

violinissa on yksipuolista pitää kaikkea joko kokonaan myönteisenä tai kokonaan kielteisenä... Pidettäessä kaikkea myönteisenä nähdään vain hyvää eikä pahaa ja suvaitaan vain kiitosta eikä arvostelua. Puhuminen työstämme ikään kuin se olisi hyvää joka suhteessa on ristiriidassa tosiasian kanssa. Ei pidä paikkaansa, että kaikki on hyvin; vielä on puutteellisuuksia ja virheitä. Mutta ei sekään pidä paikkaansa, että kaikki on huonosti, ja sellainenkin puhe on ristiriidassa tosiasian kanssa. Eritteleminen on tässä tarpeen. Suhtauduttaessa kielteisesti kaikkeen ajatellaan tekemättä minkäänlaista erittelyä, ettei mitään ole tehty hyvin ja että sosialistisen rakennustyön suurtyö, suuri taistelu, johon osallistuu satoja miljoonia ihmisiä, on täysin sekavassa tilassa ilman mitään kiitoksen arvoista. Vaikkakin monien tällaisia käsityksiä omaavien ihmisten ja sosialistiselle järjestelmälle vihamielisten ihmisten välillä on ero, niin nämä käsitykset ovat hyvin virheellisiä ja vahingollisia ja voivat vain masentaa ihmisiä. On väärin arvioida työtämme joko

siltä näkökannalta, että kaikki on myönteistä, tai siltä, että kaikki on kielteistä.

Speech at the Chinese Communist Party's National Conference on Propaganda Work (12.3.1957),
1. taskupainos, s. 16-17.*

Ongelmaa tarkastellessaan marxilaisen olisi nähtävä niin kokonaisuus kuin osatkin. Kaivossa oleva sammakko sanoo: »Taivas ei ole suurempi kuin kaivon suu.» Tämä ei ole totta, sillä taivashan ei ole kaivon suun kokoinen. Ja se sanoisi: »Osa taivaasta on kaivon suun kokoinen», se olisi totta, koska se vastaa tosiasioita.

”Taktiikasta japanilaista imperialismia vastaan” (27.12.1935), *Selected Works*, 1 osa, s. 159.

Meidän on opittava tarkastelemaan ongelmia kaikilta puolilta ja näkemään asioissa sekä niiden nurja että oikea puoli. Tietyissä olosuhteissa huono asia voi johdattaa hyviin tuloksiin ja hyvä asia huonoihin tuloksiin.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 66–67.*

Samalla kun myönnämme, että historiallisen kehityksen yleisessä kulussa aine määrää henkisen, yhteiskunnallinen oleminen määrää yhteiskunnallisen tietoisuuden, me myös myönnämme ja meidän on todella myönnettävä että hengeltä on vastavaikutuksensa aineellisiin asioihin, yhteiskunnallisella tietoisuudella on vastavaikutuksensa yhteiskunnalliseen olemiseen ja päällysrakenteella on vastavaikutuksensa taloudelliseen perustaan. Tämä ei ole vastoin materialismia, päinvastoin se välttää mekaanisen materialismin ja pitää vankkumatta voimassa dialektista materialismia.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937),
Selected Works, I osa, s. 336.*

Voittoon pyrkiessään ne, jotka johtavat sotaa, eivät voi ylittää objektiivisten olosuhteiden asettamia rajoituksia, mutta näiden rajoitusten puitteissa he voivat ja heidän täytyy esittää dynaamista osaa voittoon pyrkiessään. Päälliköiden toiminnan näyttämön on sodassa rakennuttava objektiivisille mahdollisuuksille, mutta tällä näyttämöllä he voivat ohjata

monen soinnukkaan ja värikkään, voimakkaan ja suurenmoisen näytelmän esityksen.

”Pitkällisestä sodasta” (toukokuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 152.

Ihmisten on mukautettava ajattelunsa muuttuneisiin olosuhteisiin. Tietysti kenenkään ei pidä päästää mielikuvitustaan harkitsemattomasti lentoon tai suunnitella objektiivisen tilanteen edellytykset ylittävää toimintaa tai pyrkiä tavoittelemaan mahdotonta. Tämän päivän ongelmana on kuitenkin se, että oikeistolainen vanhoillinen ajattelu aiheuttaa yhä vahinkoa monella alalla ja estää näillä aloilla tehtävää työtä pysymästä objektiivisen tilanteen kehityksen tasalla. Nykyisenä ongelmana on se, että monet ihmiset pitävät mahdotomana toteuttaa asioita, jotka voitaisiin toteuttaa, jos he ponnistelevat.

Esipuhe kirjaan ”Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla” (27.12, 1955), kiinankielinen painos, I osa.

Meidän olisi aina käytettävä aivojamme ja harkittava kaikkea huolellisesti. Tavanomainen sanonta kuuluu: »Rypistä

kulmakarvojasi, niin onnistut keksimään sotasuunnitelman.» Toisin sanoen, runsas ajattelu tuottaa tuloksena viisautta. Päästäksemme eroon sokeudesta, jota puolueessamme esiintyy vakavassa määrin, meidän on kannustava tovereitamme ajattelemaan, oppimaan erittelymenetelmä ja harrastamaan erittelyä tapanaan.

”Opiskelumme ja nykyinen tilanne”
(12.4.1944), *Selected Works*, III osa,
s. 174–175.*

Jos missä tahansa prosessissa on lukuisia ristiriitoja, niin yksi niistä on varmasti pääristiriita, joka esittää johtavaa ja ratkaisevaa osaa, kun taas muut ovat toissijaisessa ja riippuvaisessa asemassa. Niinpä siis tutkittaessa mitä tahansa monimutkaista prosessia, jossa on kaksi tai useampia ristiriitoja, meidän on kaikkemme ponnistaen pyrittävä löytämään sen pääristiriita. Kun tähän pääristiriitaan on tartuttu, kaikki ongelmat pystytään ratkaisemaan helposti.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937),
Selected Works, 1 osa, s. 332.*

Kahdesta ristiriitaisesta puolesta yksi

on varmasti pääasiallinen ja toinen toisijainen, Pääasiallinen puoli on se, joka esittää johtavaa osaa ristiriidassa. Asian luonteen määrää suurimmalta osalta ristiriidan pääasiallinen puoli, se puoli, joka on saanut hallitsevan aseman. Mutta tämä tilanne ei ole muuttumaton; ristiriidan pääasiallinen ja ei-pääasiallinen puoli muuttuvat toisikseen, ja asian luonne muuttuu sen mukaisesti.

Sama, s. 333.

Tehtävien asettaminen ei riitä, meidän on ratkaistava myös kysymys niiden toteuttamistavoista. Jos tehtävänämme on joen ylittäminen, emme voi ylittää sitä ilman siltaa tai venettä. Ellei silta- tai venekysymystä ratkaista, on turhaa puhua joen ylittämisestä. Ellei ratkaista kysymystä menetelmästä, tehtävästä puhuminen on hyödytöntä.

”Huolehtikaa joukkojen hyvinvoinnista, kiinnittäkää huomiota työmenetelmiin” (27. 1. 1934), *Selected Works*, I osa, s. 150.

Laajoja joukkoja ei voida mobilisoida toimintaan missään tehtävässä, jos yleistä

ja laajalle levinnyttä kehotusta ei ole annettu. Mutta jos johtoasemassa olevat henkilöt rajoittuvat yleiseen kehotukseen – jos he eivät henkilökohtaisesti josakin järjestössä paneudu kehotuksessa edellytettyyn työhön syvällisesti ja konkreettisesti, eivät tee läpimurtoa jossakin yksittäisessä kohdassa, eivät saa kokemusta ja käytä tätä kokemusta muiden yksiköiden opastamiseen – silloin heillä ei ole mitään keinoa tarkistaa yleisen kehotuksensa sisällön paikkansapitävyyttä tai rikastaa sitä, ja on olemassa vaara, ettei siitä tule mitään.

”Eräitä johtamismenetelmiä koskevia kysymyksiä” (1. 6. 1943), *Selected Works*, III osa, s. 117.

Kukaan johtoasemassa oleva ei ole pätevä antamaan yleistä opastusta kaikille yksilöille, ellei hän saa konkreettisia kokemuksia erityisiltä yksilöillä ja tapahtumista erityisissä alayksiköissä. Tätä menetelmää on edistettävä kaikkialla, niin että johtavat kaaderit kaikissa portaissa oppivat soveltamaan sitä.

Sama, s. 118.

Millään paikkakunnalla ei voi olla lukuisia keskeisiä tehtäviä samalla kertaa. Kunakin ajankohtana voi olla vain yksi keskeinen tehtävä, jota täydentämässä on muita tärkeysjärjestykseltään toiseen tai kolmanteen luokkaan kuuluvia tehtäviä. Näin ollen paikkakunnalla kokonaisvastuun omaavan henkilön on otettava huomioon siellä käydyn taistelun historia ja olosuhteet sekä asetettava erilaiset tehtävät asianmukaiseen järjestykseen; hänen ei pitäisi toimia jokaisen ohjeen mukaan sellaisena kuin se tulee ylemmästä järjestöstä ilman minkäänlaista omaa suunnitelmaa ja luoda siten suurta määrää »keskeisiä tehtäviä» ja sekaannuksen ja epäjärjestyksen tilaa. Eikä ylemmän järjestön tulisi samanaikaisesti antaa alemmalle järjestölle monta tehtävää suoritettavaksi osoittamalla niiden suhteellista tärkeyttä ja kiireellisyyttä tai määrittämättä, mikä on keskeinen tehtävä, sillä sellainen tulee johtamaan sekaannukseen toimenpiteissä, joihin alemmat järjestöt ovat työssään ryhtyneet, ja siten ei päästä mihinkään varmoihin tuloksiin. Osa johtamistaitoa

on siinä, että koko tilanne otetaan huomioon ja suunnitellaan sen mukaisesti kunkin paikkakunnan historiallisten olojen ja vallitsevien olosuhteiden valossa, päätehtään oikein työn painopisteestä ja järjestyksestä jokaisen kauden ajaksi, toteutetaan päätös horjumattomasti ja varmistetaan, että määrätyt tulokset saavutetaan.

Sama, s. 121.

Sen (puolueen keskuskomitean aluetoimiston tai alueellisen alatoimiston) olisi aina pidettävä lujasti kiinni työn edistymisestä, vaihdettava kokemuksia ja oikaistava virheitä; sen ei tulisi odottaa useita kuukausia, puolta vuotta tai vuotta ennen kuin pidetään yhteenvetokokouksia yleisen tarkastuksen ja virheiden yleisen oikaisemisen suorittamiseksi. Odottelu johtaa suurempaan menetykseen, kun taas virheitten oikaiseminen heti niiden ilmaannuttua vähentää menetystä.

”Teollisuutta ja kauppaa koskevasta politiikasta” (27. 2. 1948), *Selected Works*, IV osa, s. 204.*

Älkää odottako kunnes ongelmia kasaantuu ja ne aiheuttavat paljon häiriöitä ennen kuin yritätte ratkaista ne, Johtajien on kuljettava liikkeen edellä eikä laahustettava sen perässä.

Johdattava huomautus kirjoitukseen ”Sopimus vuodenajan mukaisella perustalla” (1955), *Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla*, kiinankielinen painos, III osa.

Me tarvitsemme nimenomaan innostunutta mutta tyyntä mielialaa ja sekä intensiivistä että hyvin järjestettyä työtä.

”Strategian ongelmia Kiinan vallankumouksellisessa sodassa” (joulukuu 1936), *Selected Works*, I osa, s. 21 1.

XXIII - TUTKIMUS

Jokaisen käytännön työtä harjoittavan on tutkittava alemmissa portaissa vallitsevia olosuhteita. Tällainen tutkiminen on erityisen välttämätöntä niille, jotka tuntevat teorian, mutta eivät tunne todellisia olosuhteita, sillä muutoin he eivät kykene yhdistämään teoriaa käytäntöön. Vaikka väitettäni, että »ken ei ole tutkinut, hänellä ei ole puheoikeuttakaan», onkin pilkattu »ahtaana empirisminä», en tänä päivänäkään kadu sen esittämistä – en ainoastaan ole katumatta, vaan pidän edelleenkin kiinni siitä, että ilman tutkimista ei mitenkään voi olla puheoikeutta, »Hetimit virkavaunuista laskeuduttuaan» monet ihmiset nostavat hälinän, laskettelevat mielipiteitään, arvostelevat tätä ja tuomitsevat tuota; mutta tosiasiasa heidän joukossaan kymmenen kymmenestä epäonnistuu. Sillä sellaiset käsitykset ja arvostelut, jotka eivät perustu perin poh-

jaiseen tutkimukseen, eivät ole mitään muuta kuin tietämätöntä jaarittelua. Puolueemme on lukemattomia kertoja kärsinyt näiden kaikkialla ryntäilevien »keisarillisten lähettien» käsissä. Stalin sanoo aivan oikein, että teoria tulee tarkoituksettomaksi, ellei se liity vallankumoukselliseen käytäntöön». Ja hän lisää aivan oikein, että »käytäntö hapuilee pimeässä, ellei vallankumouksellinen teoria valaise sen tietä». »Ahtaaksi empiristiksi» ei pitäisi leimata muita kuin »käytännön miestä», joka perspektiiviä ja ennakkonäkemyistä vailla hapuilee pimeässä.

”Esipuhe ja jälkikirjoitus Maaseudun tutkimuksiin” (maalis- ja huhtikuu 1941), *Selected Works*, III osa, s. 13.*

Tällainen asenne merkitsee totuuden selville saamista tosiasioista. »Tosiasioita» ovat kaikki objektiivisesti olemassa olevat asiat, »totuus» merkitsee niiden sisäisiä suhteita, ts. niitä hallitsevia lainmukaisuuksia, ja »selville saaminen» merkitsee tutkimista. Meidän tulisi lähteä maassa, maakunnassa, piirikunnassa tai aluepiirisissä ja niiden ulkopuolella vallitsevista

todellisista olosuhteista ja johtaa niistä toimintamme ohjeeksi niiden luontaisia eikä kuviteltuja lainmukaisuuksia, toisin sanoen, meidän olisi löydettävä ympärilämme sattuvien tapahtumien sisäiset suhteet. Ja sen tehdäksemme me emme saa nojautua subjektiiviseen mielikuvi-
tukseemme, hetkelliseen innostukseen tai hengettömiin kirjoihin, vaan objektiivisesti olemassa oleviin tosiasioihin; meidän on omaksuttava aineisto seikka-
peräisesti ja tehtävä siitä oikeat johtopäätökset marxismi-leninisin yleisten periaatteiden opastuksella.

”Uudistakaa opiskelumme” (toukokuu 1941), *Selected Works*, III osa s. 22-23.

Käyttäytyminen kuin »silmät ummessa varpusia pyydystävä mies» tai »kalaa tavoitteleva sokea», karkea ja huolimaton suhtautuminen, laveasanaisuuteen antautuminen ja tyytyminen tiedon muru-
siin – tällaista erittäin kehnoa työtyyliä esiintyy yhä puolueemme monien tovereiden keskuudessa, tyyliä, joka on täysin vastoin marxismi-leninisin perushenkeä. Marx, Engels, Lenin ja Stalin ovat

opettaneet meille, että on välttämätöntä tunnollisesti tutkia olosuhteita ja lähteä objektiivisesta todellisuudesta eikä subjektiivisista toiveista, mutta monet tovereistamme toimivat jyrkästi tämän totuuden vastaisesti.

Sama, s. 18.

Ettekö pysty ratkaisemaan ongelmaa? No, menkää ja tutkikaa sen nykyisiä tosiasioita ja mennyttä historiaa! Kun olette tutkineet ongelman perusteellisesti, tiedätte, miten se ratkaistaan. Johtopäätökset tulevat säännöllisesti vasta tutkimisen jälkeen, eivät ennen sitä. Vain pölkkyä vaivaa päättään omin neuvoin tai yhdessä ryhmän kanssa »löytääkseen ratkaisun» tai »kehitteläkseen ajatusta» tekemättä minkäänlaista tutkimusta, On tähdennettävä, että tämä ei mitenkään voi johtaa mihinkään tehokkaaseen ratkaisuun tai mihinkään hyvään ajatukseen.

Vastustakaa kirjojen palvontaa
(toukokuu 1930), 1. kiinankielinen
taskupainos, s. 2.

Tutkimusta voidaan verrata raskauden pitkiin kuukausiin ja ongelman ratkai-

sua synnytyspäivään. Ongelman tutkiminen on todellakin sen ratkaisemista.

Sama, s. 3.

(Marxilais-leniniläisellä asennoitumisella) henkilö soveltaa marxismi-leninismien teoriaa ja menetelmää ympäristön järjestelmälliseen ja perusteelliseen tutkimiseen. Hän ei työskentele ainoastaan innostuksesta, vaan yhdistää vallankumouksellisen lennokkuuden käytännöllisyyteen, kuten Stalin sanoo.

”Uudistakaa opiskelumme” (toukokuu 1941), *Selected Works*, III osa, s. 22.

Ainoa tapa saada tietoa olosuhteista on tehdä yhteiskunnallisia tutkimuksia, tutkia jokaisen yhteiskuntaluokan olosuhteet todellisessa elämässä. Työn johtamisesta vastuussa oleville perusmenetelmänä olosuhteiden tuntemiseksi on keskittyä suunnitelmallisesti muutamiin kaupunkeihin ja kyliin sekä tehdä joukko perusteellisia tutkimuksia käyttäen marxismin perusnäkökantaa, so. luokkierittelyn menetelmää.

”Esipuhe ja jälkikirjoitus Maaseudun

tutkimuksiin” (maalis- ja huhtikuu 1941), *Selected Works*, III osa, s. 11.*

Asioita selvittävän kokouksen ei tarvitse olla laaja; 3–5 tai 7–8 ihmistä on kylliksi. Aikaa on varattava runsaasti ja tutkimusta varten on valmistettava luonnos; lisäksi on henkilökohtaisesti esitettävä kysymyksiä, tehtävä muistiinpanoja ja käytävä keskusteluja kokouksessa mukana olevien kanssa. Niinpä ilman suurta innostusta, ilman päättäväisyyttä suunnata katseensa alaspäin ja ilman bedonjanoa sekä ellei heitä pois rehentelyn rumaa viittaa ja asetu auliiksi oppilaaksi ei varmastikaan voi tehdä tutkimusta tai tehdä sitä hyvin.

Sama, s. 12.

Päällikön oikeat järjestelyt ovat seurausta hänen oikeista päätöksistään, hänen oikeat päätöksensä ovat seurausta hänen oikeista arvioinneistaan ja hänen oikeat arviointinsa ovat seurausta perinpohjaisesta ja välttämättömästä tiedustelusta ja tiedustelun avulla kerättyjen

erilaisten tietojen harkitsemisesta ja yhteen sovittamisesta. Hän käyttää kaikkia mahdollisia ja välttämättömiä tiedustelumenetelmiä ja harkitsee asioita vihollisen tilanteesta kerättyjen tietojen nojalla hyläten kuonan ja valiten olennaisen, eliminoiden perättömän ja säilyttäen todenmukaisen, edeten yhdestä asiasta toiseen ja ulkopuolelta asian sisälle; sitten hän ottaa omalla puolellaan vallitsevat olosuhteet huomioon ja tekee tutkimuksen molemmista puolista ja niiden välisistä suhteista muodostaen niiden mukaan arviointinsa, tehden päätöksensä ja laatien suunnitelmansa. Tällainen on tilanteen selville saamisen täydellinen prosessi, jonka sotilashenkilö käy läpi ennen kuin hän formuloi strategisen suunnitelman, sotaretkeä koskevan suunnitelman tai taistelusuunnitelman.

”Strategian ongelmia Kiinan vallankumouksellisessa sodassa” (joulukuu 1936), *Selected Works*, 1 osa, s. 188.

XXIV - VIRHEELLISTEN AJATUSTEN OIKAISEMINEN

Vaikka saavuttaisimmekin jättiläismäisiä menestyksiä työssämme, ei ole minikäänlaista syytä itserakkauteen ja pöyhkeyteen. Vaatimattomuus auttaa ihmisiä edistymään, kun taas itserakkaus jättää jälkeen. Tämä on totuus, joka meidän on aina pidettävä mielessä.

”Avajaispuhe Kiinan kommunistisen puolueen VIII valtakunnallisessa edustajakokouksessa” (15.9.1956).

Voiton myötä puolueessa saattaa kehittyä tietynlaisia mielialoja – pöyhkeyttä, niin sanottuna sankarina esiintymistä, veltoutta ja haluttomuutta edistymiseen, huvittelunhalua ja vastenmielisyyttä jatkuvaa kovaa elämää kohtaan. Voiton myötä kansa on oleva meille kiitollinen ja porvaristo esiintyy meitä imarrella. On todistettu, että vihollinen ei pysty voittamaan meitä asevoimin. Mutta porvariston harjoittama imartelu saattaa

voittaa riveissämme olevat heikkotahtoiset. Saattaa olla joitakin kommunisteja, joita viholliset eivät voittaneet kiväärein ja jotka olivat sankariksi nimeämisen arvoisia noustessaan vastustamaan näitä vihollisia, mutta jotka eivät pysty kes-tämään sokerina päällystettyjä luoteja; heidät tullaan voittamaan sokerina päällystetyin luodein. Meidän on varottava tällaista tilannetta.

”Selostus Kiinan kommunistisen puolueen VII keskuskomitean toiselle täysistunnolle” (5.3.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 374.

Monista seikoista voi tulla taakka, niistä voi tulla rasituksia, jos pidämme niistä kiinni sokeasti ja kritiikittömästi, Otta-kaamme joitakin valaisevia esimerkkejä. Jos olette tehneet virheitä, teistä saattaa tuntua, että ne on sälytetty kannettavak-senne, tuli mitä tuli, ja niin mielenne ma-sentuu; ellette ole tehneet virheitä, teistä saattaa tuntua, että olette erehtymättömiä ja näin tulette itserakkaiksi. Saavutusten puuttuminen työssä saattaa synnyttää pessimismiiä ja masentuneisuutta, kun

taas saavutus saattaa synnyttää ylpeyttä ja pöyhkeyttä. Toveri, jonka taistelu-ura on lyhyt, saattaa tämän johdosta välttää vastuuta, kun taas veteraanista saattaa tulla omapäinen pitkän taistelu-uransa vuoksi. Työläis- ja talonpoikaistoverit saattavat luokka-alkuperästään ylpeinä halveksia sivistyneistöön kuuluvia, kun taas sivistyneistöön kuuluvat, koska heillä on tietty määrä tietoa, saattavat halveksia työläis- ja talonpoikaistovereita. Mitä tahansa erikoistaitoa saatetaan käyttää pääomana, ja niin se saattaa johtaa pöyhkeyteen ja toisten halveksintaan. Jopa iästäkin saattaa tulla itserakkauden peruste. Koska nuoret ovat älykkäitä ja kyvykkäitä, he saattavat halveksia vanhoja; ja vanhat, koska heillä on runsaasti kokemusta, saattavat halveksia nuoria. Kaikista tällaisista seikoista tulee raskas tai taakka, ellei niistä olla kriittisesti tietoisia.

”Opiskelumme ja nykyinen tilanne”
(12, 4, 1944), *Selected Works*, III osa,
s. 173.*

Eräistä armeijassa toimivista tovereista on tullut pöyhkeitä ja omavaltaista käyttäy-

tymisessään sotilaita, kansaa, hallitusta ja puoluetta kohtaan. He syyttävät aina paikkakunnalla työskenteleviä tovereita, mutta eivät koskaan itseään, näkevät aina omat saavutuksensa, mutta eivät koskaan omia puutteellisuuksiaan ja ottavat aina tervetulleena vastaan imartelun, mutta eivät koskaan arvostelua... armeijan on pyrittävä hävittämään nämä viat juurineen.

”Järjestäytykää!” (29. 11. 1943),
Selected Works, s, 159.*

Kova työ on kuin eteemme asetettu taakka, joka haastaa meidät ottamaan sen kannettavaksemme. Jotkut taakat ovat keveitä, jotkut raskaita. Eräät pitävät kevyestä enemmän kuin raskaasta; he ottavat itse kevyen ja sysäävät raskaan muille. Tämä ei ole hyvä asenne. Eräät toverit ovat erilaisia; he jättävät helpon ja mukavan muille ja ottavat itse raskaat taakat; he ovat ensimmäisiä kantamaan vastuksia, viimeisiä nauttimaan mukavuudesta. He ovat hyviä tovereita. Meidän kaikkien olisi otettava oppia heidän kommunistisesta hengestään.

”Tshungkingin neuvotteluista”

(17.10.1945), *Selected Works*,
IV osa, s. 58.*

On varsin monia työssään vastuuttomia ihmisiä, jotka pitävät enemmän kevyestä kuin raskaasta, sysäävät raskaat taakat muille ja valitsevat helpot itselleen. Joka käänteessä he ajattelevat itseään ennen muita. Kun he antavat jonkin pienen ponnoksensa, he paisuvat ylpeydestä ja kerskailevat siitä pelätessään, ettei se tule muiden tietoon. He eivät tunne mitään lämpöä tovereita ja kansaa kohtaan, vaan ovat kylmiä, välinpitämättömiä ja tunteettomia. Tosiasiassa sellaiset ihmiset eivät ole kommunisteja, tai ainakaan heitä ei voida lukea todellisiksi kommunisteiksi.

”Norman Bethunen muistoksi”
(21.12.1939), *Selected Works*,
II osa, s. 337-338.*

Ne, jotka vaativat tällaista »itsenäisyyttä», pitävät tavallisesti tiukasti kiinni »minä ensin»-opista ja ovat yleensä väärässä yksilön ja puolueen välistä suhdetta koskevassa kysymyksessä. Vaikka he sanoissa ovatkin kunnioittavinaan

puoluetta, käytännössä he asettavat itsensä ensimmäiseksi ja puolueen toiselle sijalle. Mihin nämä ihmiset pyrkivät? He pyrkivät maineeseen ja asemaan ja haluavat olla parrasvaloissa. Aina kun heidät asetetaan hoitamaan jotakin työalaa, he vaativat itselleen »itsenäisyyttä». Tähän tähdäten he vetävät joitakin ihmisiä mukaansa, sysäävät toisia pois ja turvautuvat kerskailuun, imarteluun ja suosion kalasteluun tovereiden keskuudessa tuoden siten porvarillisten poliittisten puolueitten vulgääriin tyylin kommunistiseen puolueeseen. Epärehellisyytensä vuoksi he epäonnistuvat. Minusta meidän olisi toimitettava tehtävät rehellisesti, sillä ilman rehellistä asennoitumista on tässä maailmassa kerrassaan mahdotonta saada aikaan mitään.

”Oikaiskaa puolueen työtyyli
(1.2.1942), *Selected Works*,
III osa, s. 44.

Heidän (kommunistien täytyy ymmärtää se periaate, että osan tarpeet on alistettava kokonaisuuden tarpeisiin. Jos jokin ehdotus näyttää mahdolliselta toteut-

taa jonkin osatilanteen kannalta, mutta ei koko tilanteen kannalta, silloin osan on väistyttävä kokonaisuuden tieltä. Ja päinvastoin, jos ehdotus ei ole toteutettavissa osan kannalta, mutta on toteutettavissa koko tilanteen valossa, silloinkin osan on väistyttävä kokonaisuuden tieltä. Tätä tarkoitetaan koko tilanteen huomioon ottamisella.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, I osa, s. 201.

Huvittelunhalu. Puna-armeijassa on myös varsin monia, joiden individualismi saa ilmauksensa huvittelunhalussa. He toivovat aina, että heidän yksikkönsä marssii suuriin kaupunkiin. He eivät halua mennä niihin työtä tekemään, vaan huvittelemaan. Ennen kaikkea he eivät halua työskennellä punaisilla alueille, missä elämä on kovaa.

”Virheellisten ajatusten oikaisemisesta puolueessa” (joulukuu 1929), *Selected Works*, I osa, s. 113.

Meidän on vastustettava taipumusta itsekkääseen osastohenkeen, joka huolehtii

oman yksikön eduista syrjäyttäen muiden edut. Ken suhtautuu välinpitämättömästi muiden vaikeuksiin, kieltäytyy siirtämästä kaadereita pyynnöstä toisiin yksikköihin tai päästää vain huonommat lähtemään »käyttäen naapurin peltoa tulvavetensä juoksuttamiseen» eikä ota ollenkaan huomioon muita osastoja, paikkakuntia tai ihmisiä – sellainen henkilö on itsekkään osastohengen kannattaja, joka on kokonaan kadottanut kommunismin hengen. Kokonaisuuden huomiotta jättäminen ja täydellinen välinpitämättömyys muista osastoista, paikkakunnista ja ihmisistä ovat itsekkään osastohengen kannattajan luonteenominaisuuksia. Meidän on tehostettava ponnistuksiamme tällaisten henkilöiden kasvattamiseksi ja saadaksemme heidät ymmärtämään, että itsekäs osastohenki on laholainen taipumus, josta tulee hyvin vaarallinen, mikäli sen sallitaan kehittyä.

”Oikaiskaa puolueen työtyyli”
(1.2.1942), *Selected Works*, III osa,
s. 46.

Liberalismi ilmenee eri tavoin.

Annetaan asioiden mennä menoaan rauhan ja ystävyuden vuoksi silloin kun joku on selvästi toiminut väärin, ja pidätytään periaatteellisesta väittelystä, koska hän on vanha tuttava, saman kaupungin asukas, koulutoveri, läheinen ystävä, rakastettu, vanha virkatoveri tai vanha alainen. Tai hyvien välien säilyttämiseksi kysymystä kosketellaan kevyesti sen sijaan että siihen paneuduttaisiin perusteellisesti. Tuloksena vahingoitetaan sekä järjestöä että yksilöä. Tämä on yksi liberalismin laji. Antaudutaan vastuuttomaan arvosteluun yksityisesti sen sijaan että ehdotuksia esitettäisiin aktiivisesti järjestölle, Ihmisille ei sanota mitään suoraan, mutta heitä panetellaan selän takana, tai kokouksessa ei sanota mitään, mutta jälkeinpäin juorutaan. Ei piitata lainkaan kollektiivisen elämän periaatteista, vaan seurataan omaa mieltymystä. Tämä on toinen laji.

Jätetään asiat tuuliajolle, elleivät ne koske itseä; sanotaan niin vähän kuin mahdollista, vaikka tiedetään aivan hyvin, mikä on väärin, luovitaan viisaasti

ja pyritään vain välttymään moitteelta, Tämä on kolmas laji.

Ei totella käskyjä, vaan annetaan etusija omille mielipiteille. Järjestöltä vaaditaan erityistä huomaavaisuutta, mutta sen kuri hylätään. Tämä on neljäs laji.

Antaudutaan henkilökohtaisiin hyökkäilyihin, haastetaan riitaa, puretaan henkilökohtaista kaunaa tai pyritään kostamaan sen sijaan että ryhdyttäisiin väittelemään ja taistelemaan virheellisiä käsityksiä vastaan yhtenäisyyden tai edistyksen tai työn asianmukaisen suorittamisen vuoksi. Tämä on viides laji.

Kuunnellaan virheellisiä mielipiteitä kumoamatta niitä ja kuunnellaan jopa vastavallankumouksellisia huomautuksia ilmoittamatta niistä, vaan sen sijaan suhtaudutaan niihin tyynesti ikään kuin mitään ei olisi tapahtunut. Tämä on kuudes laji.

Ollaan kansanjoukkojen keskuudessa eikä harjoiteta valistusta ja agitaatiota tai puhuta kokouksissa tai tehdä tutkimuksia ja kyselyjä niiden parissa ja sen

sijaan ollaan välinpitämättömiä niistä eikä ensinkään pidetä huolta niiden hyvinvoinnista vaan unohdetaan, että ollaan kommunisteja ja käyttäytyään ikään kuin oltaisiin tavallisia ei-kommunisteja. Tämä on seitsemäs laji.

Nähdään jonkun vahingoittavan kansanjoukkojen etuja eikä kuitenkaan tunneta suuttumusta tai varoiteta tai estetä häntä tai koeteta puhua hänelle järkeä, vaan sallitaan hänen jatkaa. Tämä on kahdeksas laji.

Työskennellään innottomasti vailla määrättyä suunnitelmaa tai suuntaa; työskennellään leväperäisesti ja yrite-tään selviytyä joten miten – »Niin kauan kuin ihminen on munkkina, hän jatkaa kellojen soittoa». Tämä on yhdeksäs laji.

Pidetään itseä suuren palveluksen vallankumoukselle tehneenä, ylpeillään veteraanina, ylenkatsotaan pieniä tehtäviä samalla kun ei lainkaan pystytä suurempiin tehtäviin, ollaan huolimattomia työssä ja veltoja opiskelussa. Tämä on kymmenes laji.

Ollaan selvillä omista virheistä eikä kuitenkaan yritetä oikaista niitä ja omaksutaan liberaali asenne itseä kohtaan. Tämä on yhdestoista laji.

”Taistelkaa liberalismia vastaan”
(7.9.1937), *Selected Works*, II osa,
s. 31–32.

Liberalismi on erittäin vahingollista val-lankumouksellisessa kollektiivissa. Se on syövyttävä aine, joka tuhoaa yhtenäisyyden, heikentää kestävyyttä, aiheuttaa apatiaa ja luo erimielisyyttä. Se vie vallankumouksellisilta riveiltä tiiviin organisaation ja tinkimättömän kurin, estää politiikkaa toteutumasta ja vieraannuttaa puoluejärjestöt kansanjoukoista, joita puolue johtaa. Se on erittäin huono taipumus.

Sama, s. 32.

Ihmiset, jotka ovat liberaaleja, pitävät marxismin periaatteita abstraktisina dogmeina, hyväksyvät marxismin, mutta eivät ole valmiit harjoittamaan sitä tai harjoittamaan sitä täydellisesti; he eivät ole valmiit korvaamaan liberalismiaan marxismilla. Näillä ihmisillä on marxisminsa, mutta heillä on myös liberalis-

minsa – he puhuvat marxismista, mutta harjoittavat liberalismia; he soveltavat marxismia muihin, mutta liberalismia itseensä. He pitävät varastossaan molempia tavaralajeja ja löytävät käytön kummallekin. Eräiden ihmisten ajatukset kulkevat tähän tapaan.

Sama, s. 32–33.

Kansan valtio suojelee kansaa. Vasta sitten kun kansalla on sellainen valtio, se voi kasvattaa ja muovata itseään uudelleen demokraattisin menetelmin koko maan laajuisessa mitassa sekä jokaisen osallisuudessa karistaa pois kotimaisten ja ulkomaisten taantumuksellisten vaikutuksen (joka on yhä varsin voimakas, tulee säilymään kauan aikaa ja jota ei voida nopeasti hävittää), vapautua vanhassa yhteiskunnassa saaduista huonoista tavoista ja ajatuksista, olla joutumatta taantumuksellisten harhaan johtamaksi ja jatkaa etenemistä – etenemistä sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntaan.

”Kansan demokraattisesta diktatuurista” (30. 6. 1949),
Selected Works, IV osa, s.418.*

Ihmisen ei ole vaikea tehdä hieman hyvää. Vaikeata on tehdä hyvää koko elämänsä ja olla milloinkaan tekemättä mitään pahaa, toimia johdonmukaisesti laajojen joukkojen, nuorten ihmisten ja vallankumouksen etujen hyväksi ja olla mukana vaativassa taistelussa vuosikymmeniä yhtä mittaa. Se on kaikkein vaikeinta!

”Tervehdysviesti toveri Wu Jutshangin 60-vuotispäivänä” (15.1.1940).

XXV – YHTENÄISYYS

Maamme yhdistyminen, kansamme yhtenäisyys ja eri kansallisuuksiemme yhtenäisyys – nämä ovat asiamme varman voiton perustakeet.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People, (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 1–2.

Koko luokan ja koko kansan yhtenäisyys voidaan saavuttaa vain kommunistisen puolueen yhtenäisyyden avulla, ja vihollinen voidaan lyödä ja kansallinen ja demokraattinen vallankumous voidaan toteuttaa vain koko luokan ja koko kansakunnan yhtenäisyyden avulla.

”Voittakaa miljoonapäiset joukot japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman puolelle” (7.5.1937),
Selected Works, 1 osa, s. 292.*

Meidän on liitettävä puolueemme kaikki voimat kiinteästi yhteen demokraattisen sentralismin järjestö- ja kuriperiaatteiden pohjalla. Meidän on liityttävä yhteen

kenen tahansa toverin kanssa, mikäli hän pitää kiinni puolueen ohjelmasta, perussäännöistä ja päätöksistä.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 317.*

Tämä kansan keskuudessa esiintyvien ristiriitojen demokraattinen ratkaisumenetelmä esitettiin v. 1942 tiivistetysti kaavana »yhtenäisyys-arvostelu-yhtenäisyys». Yksityiskohtaisesti sanottuna se merkitsee sitä, että lähdetään yhtenäisyyden halusta, ratkaistaan ristiriitoja arvostelun tai kamppailun avulla ja päästään uuteen yhtenäisyyteen uudella pohjalla. Kokemuksemme mukaan tämä on kansan keskuudessa esiintyvien ristiriitojen oikea ratkaisumenetelmä.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 12.

Tämä (meidän) armeija on saavuttanut huomattavan yhtenäisyyden omissa riveissään ja riviensä ulkopuolella olevien kanssa. Sisäisesti vallitsee yhtenäisyys upseeriston ja miehistön välillä, ylempien ja alempien rivien välillä sekä sotilaalli-

sen työn, poliittisen työn ja selustan huoltotyön välillä; ulospäin vallitsee yhtenäisyys armeijan ja kansan välillä, armeijan ja hallinnollisten organisaatioiden välillä sekä armeijamme ja ystävällismielisten armeijoiden välillä. On välttämätöntä päästä eroon kaikesta tätä yhtenäisyyttä vahingoittavasta.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 264.*

XXVI – KURI

Kansan parissa demokratia on korrelaatiosuhteessa sentralismiin ja vapaus kuriin. Ne ovat yhden kokonaisuuden kaksi vastakkaista puolta, sekä ristiriitaisia että yhdistyneitä, emmekä saisi yksipuolisesti korostaa yhtä ja kieltää toista. Kansan parissa emme voi tulla toimeen ilman vapautta emmekä liioin voi tulla toimeen ilman kuria; emme voi tulla toimeen ilman demokratiaa emmekä voi liioin tulla toimeen ilman sentralismia. Tämä demokratian ja sentralismin, vapauden ja kurin ykseys muodostaa demokraattisen sentralismimme. Tämän järjestelmän vallitessa kansalla on laaja demokratia ja vapaus, mutta samalla sen on pysyteltävä sosialistisen kurin rajoissa.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957),
1. taskupainos, s. 10–11.

Meidän on vahvistettava uudelleen puoluekuri, ts:

- 1) yksilö on järjestön alainen,
- 2) vähemmistö on enemmistön alainen,
- 3) alempi porras on korkeamman portaan alainen, ja
- 4) koko jäsenistö on keskuskomitean alainen.

Ken rikkoo näitä kuria koskevia kohtia, hän hajottaa puolueen yhtenäisyyttä.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 203–204.*

Yksi puoluekurin vaatimus on se, että vähemmistön on annettava myöten enemmistölle. Jos vähemmistön mielipide on hylätty, sen täytyy kannattaa enemmistön hyväksymää päätöstä. Tarvittaessa se voi esittää asian uudelleen harkittavaksi seuraavassa kokouksessa, mutta muuten se ei saa toimia päätöstä vastaan millään tavalla.

”Virheellisten ajatusten oikaisemisesta puolueessa” (joulukuu 1929), *Selected Works*, I osa. s. 110.

Kurin kolme pääsääntöä ovat seuraavat:

- 1) Totelkaa käskyjä kaikissa toimissanne.
- 2) Älkää ottako ainoatakaan neulaa tai langanpätkääkään joukoilta.
- 3) Luovuttakaa asianomaiseen paikkaan kaikki saaliina haltuunne joutunut.

Kahdeksan huomioonotettavaa kohtaa ovat seuraavat:

- 1) Puhukaa kohteliaasti.
- 2) Maksakaa kohtuullisesti siitä mitä ostate.
- 3) Palauttakaa kaikki lainaamanne.
- 4) Maksakaa korvaus aiheuttamastanne vahingosta.
- 5) Älkää lyökö tai sadatelko ihmisiä.
- 6) Älkää vahingoittako kasvavaa viljaa.
- 7) Älkää käyttäytykö liian vapaasti naisia kohtaan.
- 8) Älkää kohdelko huonosti vankeja.

”Kurin kolmen pääsäännön ja Kahdeksan huomioonotettavan kohdan

julkaisemisesta uudelleen – Kiinan kansan vapautusarmeijan yleisen päämajan ohje” (10. 10. 1947), *Selected Military Writings*, 2. painos, s. 343.

Heidän (armeijamme kaikkien upseerien ja sotilaiden) on kohotettava kurin tajuuan ja päättäväisesti toteutettava käskyjä, toteutettava politiikkaamme ja toteutettava Kurin kolmea pääsääntöä ja Kahdeksaa huomioonotettavaa kohtaa – armeija ja kansa yhteen liittyneinä, armeija ja hallitus yhteen liittyneinä, upseerit ja sotilaat yhteen liittyneinä ja koko armeija yhteen liittyneenä – sallimatta minkäänlaista kurinpitorikkomusta.

”Kiinan kansan vapautusarmeijan manifesti” (lokakuu 1947), *Selected Military Writings*, 2. painos, s. 340.

XXVII – KRITIIKKI JA ITSEKRITIIKKI

Kommunistinen puolue ei pelkää arvostelua, koska me olemme marxilaisia, totuus on puolellamme ja pääosa kansanjoukoista, työläiset ja talonpojat, ovat puolellamme.

Speech at the Chinese Communist Party's National Conference on Propaganda Work (12. 3. 1957),
1. taskupainos, s. 14.

Todelliset materialistit ovat pelottomia; toivomme, että kaikki taistelijatoverimme ottavat rohkeasti kantaakseen vastuunsa ja selviytyvät kaikista vaikeuksista pelkäämättä takaiskuja tai pilkkaa ja epäröimättä arvostella meitä kommunisteja ja esittää meille ehdotuksiaan. »Se joka ei pelkää tuhannen sivalluksen aiheuttamaa kuolemaa, uskaltaa heittää keisarin satulasta» juuri tätä lannistumatonta henkeä tarvitaan taistelussam-

me sosialismin ja kommunismin rakentamiseksi.

Sama, s. 16

Meillä on marxilais-leniniläinen kritiikin ja itsekritiikin ase. Me voimme päästä eroon huonosta tyylistä ja säilyttää hyvän.

”Selostus Kiinan kommunistisen puolueen VII keskuskomitean toiselle täysistunnolle” (5. 3. 1949), *Selected Works*, IV osa, s. 374.

Tunnollinen itsekritiikin harjoittaminen on vielä eräs tunnusmerkki, joka erottaa puolueemme kaikista muista poliittisista puolueista. Kuten me sanomme, ellei huonetta siivota säännöllisesti, sinne keräytyy pölyä, elleimme pese kasvojamme säännöllisesti, ne tulevat likaisiksi. Tovereittemme ajatukset ja puolueemme työ voivat myös kerätä pölyä, ja nekin kaipaavat lakaisua ja pesua. Sananparsii »Juokseva vesi ei pilaannu ja ovensaraan ei mato pesiydy» merkitsee, että alituinen liike estää bakteerien ja muiden eliöiden hävitysretket, Työmme säännöllinen tarkistaminen ja demokraattisen

työtyylin kehittäminen sen kuluessa, pelkäämätön kritiikki ja itsekritiikki ja sellaisten hyvien kansanomaisten kiina-laisten perusohjeitten soveltaminen kuin »Sano kaikki tiedossasi oleva, ja sano se varauksetta», »Älä moiti puhujaa, vaan ota hänen sanansa varoituksena» ja »Oikaise virheet, jos niitä olet tehnyt, varo niitä, jos et ole niitä tehnyt» tämä on ainoa tehokas tapa estää kaikenlaista poliittista pölyä ja poliittisia bakteereja pilaamasta tovereittemme ajatuksia ja puolueemme elimistöä.

”Kokoomushallituksesta”
(24. 4. 1945), *Selected Works*,
III osa, s. 316–317.

Puolueen piirissä ilmenee alituisesti erilaisten ajatusten välistä vastakkaisuutta ja taistelua; tämä on yhteiskunnan luokkien välisten ja uuden ja vanhan välisten ristiriitojen heijastumaa puolueessa. Jos puolueessa ei olisi ristiriitoja eikä ideologisia taisteluja niiden ratkaisemiseksi, puolueen elämä loppuisi.

”Ristiriidasta” (elokuu 1937),
Selected Works, I osa, s. 317.

Kannatamme aktiivista ideologista taistelua, koska se on ase, jolla varmistamme yhtenäisyyden puolueen ja vallankumouksellisten järjestöjen keskuudessa taistelumme hyväksi. Jokaisen kommunistin ja vallankumouksellisen olisi tartuttava tähän aseeseen.

Mutta liberalismi hylkää ideologisen taistelun ja kannattaa periaatteetonta rauhaa synnyttäen siten rappeutuneen, poroporvarillisen asenteen ja saa aikaan poliittista degeneroitumista puolueen ja vallankumouksellisten järjestöjen tiettyissä yksiköissä ja joissakin yksilöissä.

”Taistelkaa liberalismia vastaan” (7.9. 1937), *Selected Works*, II osa, s. 31.

Vastustaessamme subjektiivisuutta, laiskolaisuutta ja kaavamaista puoluekirjoittelua meidän on pidettävä mielessä kaksi päämäärää: ensimmäiseksi »opiksi ottaminen menneistä virheistä tulevien virheiden välttämiseksi» ja toiseksi »sairauden parantaminen potilaan pelastamiseksi». Menneisyyden virheet on paljastettava kenenkään herkkätunteisuutta säälimättä; on välttämätöntä eritellä ja

arvostella tieteellisesti asennoituen sitä, mikä menneisyydessä oli kehnoa, jotta työ vastaisuudessa tulisi tehdyksi huolellisemmin ja paremmin. »Opiksi ottaminen menneistä virheistä tulevien virheiden välttämiseksi» tarkoittaa tätä. Mutta päämäärämme on erehdyksien paljastamisessa ja puutteellisuuksien arvostelemisessa sama kuin sairautta parantavan lääkärin, ainoastaan potilaan pelastaminen eikä hänen tohtoroimisensa kuolemaan. Umpisuolentulehdusta poteva henkilö pelastuu, kun lääkäri poistaa hänen umpisuolensa. Mikäli virheitä tehnyt henkilö ei hoidon pelosta salaa sairauttaan tai pidä itsepin-taisesta kiinni virheistään siksi kunnes hän ei enää ole parannettavissa, mikäli hän rehellisesti ja vilpittömästi haluaa tulevansa hoidetuksi ja parantaa tapansa, meidän olisi otettava hänet tervetulleena vastaan ja parannettava hänen sairautensa, jotta hänestä voisi tulla hyvä toveri. Emme voi koskaan onnistua, jos päästämme vain ilmoille tunteemme ja puramme sisuamme hänelle. Ideologista tai poliitista sairautta hoidettaessa ei saa olla karkea ja harkitsematon, vaan suhtautu-

mistapana tulee olla »sairauden parantaminen potilaan pelastamiseksi», mikä on ainoa oikea ja tehokas menetelmä.

”Oikaiskaa puolueen työtyyli” (1.2. 1942), *Selected Works*, III osa, s. 50,*

Puolueen sisäisen arvostelun yhteydessä olisi vielä mainittava siitä, että eräät toverit jättävät suuret kysymykset huomioon ottamatta ja rajoittavat huomionsa pikkuseikkoihin arvostelua esittäessään. He eivät ymmärrä, että arvostelun päätehtävänä on osoittaa poliittisia ja järjestöllisiä virheitä, Mitä tulee henkilökohtaisiin puutteellisuuksiin, elleivät ne liity poliittisiin ja järjestöllisiin virheisiin, ei ole tarpeen olla liian kriittinen, tai muuten asianomaiset toverit ovat ymmällä eivätkä tiedä mitä tehdä. Kaiken lisäksi tällaisen arvostelun kehittyessä on olemassa se suuri vaara, että puolueen piirissä huomio keskitetään yksinomaan pienempiin vikoihin, ja jokainen tulee araksi ja liian varovaiseksi ja unohtaa puolueen poliittiset tehtävät.

”Virheellisten ajatusten oikaisemisesta puolueessa” (joulukuu 1929), *Selected Works*, I osa, s. 111–112.*

Puolueen sisäisessä arvostelussa on varottava subjektiivisuutta, mielivaltaisuutta ja arvostelun muuttamista vulgääriksi; lausuntojen tulisi pohjautua tosiasioihin ja arvostelun tulisi tähdentää poliittista puolta.

Sama, s. 112.*

Puolueen sisäinen arvostelu on ase puoluejärjestön lujittamiseksi ja sen taistelukyvyyn lisäämiseksi. Puna-armeijan puoluejärjestössä arvostelu ei kuitenkaan aina ole luonteeltaan tällaista ja toisinaan se muuttuu henkilökohtaiseksi hyökkäilyksi. Sen tuloksena se vahingoittaa puoluejärjestöä samoin kuin yksilöitä. Tämä on pikkuporvarillisen individualismin ilmaus. Oikaisumenetelmänä on auttaa puolueen jäseniä ymmärtämään, että arvostelun tarkoitus on lisätä puolueen taistelukykyä voiton saavuttamiseksi luokkataistelussa ja että sitä ei pitäisi käyttää henkilökohtaisen hyökkäilyn välineenä.

Sama, s. 110.

Jos meillä on puutteellisuuksia, me emme pelkää niiden osoittamista ja ar-

vostelemista, koska me palvelemme kansaa. Jokainen, aivan kuka tahansa, voi osoittaa puutteellisuuksiamme, Jos hän on oikeassa, me oikaisemme ne. Jos hänen ehdotuksensa hyödyttää kansaa, me tulemme toimimaan sen mukaisesti.

”Palvelkaa kansaa” (8.9.1944),
Selected Works, III osa, s. 227.

Kun me kiinalaiset kommunistit, jotka perustamme kaiken toimintamme Kiinan kansan laajimpien joukkojen ylimmille eduille ja olemme täysin vakuuttuneita asiamme oikeudesta, emme kaihda mitään henkilökohtaista uhrausta ja olemme valmiit antamaan milloin tahansa henkemme tämän asian hyväksi, voimmeko silloin olla haluttomia hylkäämään jonkin ajatuksen, näkökannan, mielipiteen tai menetelmän, joka ei vastaa kansan tarpeita? Voimmeko olla valmiit sallimaan poliittisen pölyn ja bakteerien likaavan puhtaat kasvomme tai syöpyvän terveeseen elimistöömme? Lukematomat vallankumoukselliset marttyyrit ovat uhranneet henkensä kansan etujen puolesta, ja tuska täyttää meidän elävi-

en sydämen heitä ajatellessamme – voiko siis olla mitään henkilökohtaista etua, jota emme uhraisi, tai mitään virhettä, josta emme sanoutuisi alati?

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945),
Selected Works, III osa, s. 317.*

Emme saa tulla itsetyytyväisiksi minäkään menestyksen johdosta. Meidän tulisi hillitä tyytyväisyytemme ja arvostella alituisesti puutteellisuuksiamme aivan kuten meidän tulisi pestä kasvomme tai lakaista lattia joka päivä poistaaksemme lian ja pitääksemme ne puhtaina.

”Järjestäytykää!” (29.11.1943),
Selected Works, III osa, s. 160.*

Mitä arvosteluun tulee, esittäkää se hyvissä ajoin; älkää ottako tavaksenne arvostella vasta tapahtuman jälkeen.

*On the Question of Agricultural
Co-operation* (31.7.1955),
3. painos, s. 25.

Virheitten ja takaiskujen opettamina olemme tulleet viisaammiksi ja hoidamme asioitamme paremmin. Jokaiselle poliittiselle puolueelle tai henkilölle vir-

heiden välttäminen on vaikeata, mutta meidän tulisi tehdä niitä niin vähän kuin mahdollista. Heti kun virhe on tehty, meidän olisi oikaistava se, ja mitä nopeammin ja perusteellisemmin, sitä parempi.

”Kansan demokraattisesta diktatuurista” (30. 6. 1949), *Selected Works*, IV osa, s. 422.

XXVIII – KOMMUNISTIT

Kommunistilla tulisi olla avara mieli ja hänen tulisi olla uskollinen ja aktiivinen sekä pitää vallankumouksen etuja todellisena elämällään ja alistaa henkilökohtaiset etunsa vallankumouksen eduille; aina ja kaikkialla hänen olisi pidettävä kiinni periaatteesta ja käytävä väsymätöntä taistelua kaikkia virheellisiä ajatuksia ja toimia vastaan puolueen kollektiivisen elämän lujittamiseksi sekä puolueen ja joukkojen välisten siteitten vahvistamiseksi; hänen tulisi olla enemmän kiinnostunut puolueesta ja joukoista kuin kehenäkään yksilöstä ja enemmän kiinnostunut muista kuin itsestään. Vain silloin hän ansaitsee kommunistin nimen.

”Taistelkaa liberalismia vastaan” (7.9. 1937), *Selected Works*, II osa, s. 33.*

Jokainen toveri on saatava ymmärtämään, että kommunistin sanojen ja tekojen ylimpänä koetinkivenä on se, vastaavatko ne kansan valtaenemmistön

suurimpia etuja ja nauttivatko ne sen kannatusta.

”Kokoomushallituksesta” (24. 4. 1945), *Selected Works*, s. 316.*

Milloinkaan ja missään olosuhteissa kommunistin ei tule asettaa henkilökohtaisia etujaan ensi sijalle; hänen tulee alistaa ne kansakunnan ja joukkojen etujen alaisiksi. Tästä johtuen itsekkyyks, velttous, lahjottavuus, julkisuuden tavoittelu jne. ovat erittäin halveksittavia, kun taas epäitsekkyyks, koko tarmolla tehty työ, varaukseton omistautuminen yleisten etujen hyväksi sekä hiljainen uurastus ansaitsevat kunnioitusta.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 198.

Kommunistien on oltava aina valmiina puolustamaan totuutta,, koska totuus on kansan etujen mukaista; kommunistien on oltava aina valmiina oikaisemaan virheitään, koska virheet ovat vastoin kansan etuja.

”Kokoomushallituksesta” (24.4.1945), *Selected Works*, III osa, s. 315.

Kommunistien on aina paneuduttava jokaisen asian syihin ja vaikuttimiin, käytettävä omaa järkeään ja harkittava huolellisesti, vastaako se todellisuutta vai ei ja onko se todella hyvin perusteltu; missään tapauksessa heidän ei tule seurata sokeasti muita ja rohkaista orjallisuutta.

”Oikaiskaa puolueen työtyyli”
(1.2. 1942), *Selected Works*,
III osa, s. 49–50.

Meidän tulee rohkaista tovereita ottamaan kokonaisuuden edut huomioon. Jokaisen puolueen jäsenen, jokaisen työajan, jokaisen lausunnon ja jokaisen toimenpiteen on lähdettävä koko puolueen eduista; tämän periaatteen loukkaaminen on ehdottomasti luvatonta.

Sama, s. 44.

Kommunistien tulee näyttää esimerkkiä käytännöllisyydessä sekä kaukokatseisuudessa, sillä vain käytännöllisyydellä he pystyvät täyttämään asetetut tehtävät ja vain kaukokatseisuus voi estää heitä kadottamasta suuntaansa marssittaessa eteenpäin.

”Kiinan kommunistisen puolueen

osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 198.

Kommunistien tulee olla kaikkein kaukokatseisimpia, kaikkein uhrautuvaisimpia, kaikkein päättäväisimpiä ja kaikkein vähiten ennakkoluuloisia tilanteiden arvioinnissa sekä nojautua kansanjoukkojen enemmistöön ja voittaa niiden kannatus.

”Kiinan kommunistisen puolueen tehtävät Japanille tehtävän vastarinnan kaudella” (3.5.1937), *Selected Works*, I osa, s. 274.*

Kommunistien tulee näyttää esimerkkiä opiskelussa; heidän tulee olla aina kansanjoukkojen oppilaita samoin kuin niiden opettajia.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 198.*

Jokaisen joukkoliikkeissä työskentelevän kommunistin tulee olla kansanjoukkojen ystävä eikä niiden pomo, väsymätön opettaja eikä byrokraattinen poliitikko.

Sama.*

Kommunistit eivät saa milloinkaan erottautua kansan enemmistöstä tai laiminlyödä sitä johtamalla vain muutamia edistyksellisiä ryhmiä eristetyksi ja liiallisesta kiirehtien, vaan heidän on huolehdittava läheisten yhdyssiteitten takomisesta edistyksellisten aineiden ja laajojen joukkojen välille. Tätä tarkoitetaan enemmistön huomioon ottamisella.

Sama, s. 201.*

Me kommunistit olemme kuin siemeniä ja kansa on kuin maaperä. Minne tahansa menemme, meidän on liityttävä yhteen kansan kanssa, juurruttava ja kukoistettava sen keskuudessa.

”Tshungkingin neuvotteluista” (17.10. 1945), *Selected Works*, IV osa, s. 58.

Meidän kommunistien on kyettävä yhdentymään joukkoihin kaikessa. Jos puolueemme jäsenet viettävät koko elämänsä sisällä istuen lähtemättä koskaan ulos kohtaamaan maailmaa ja uhmaamaan myrskyä, mitä hyötyä heistä silloin on Kiinan kansalle? Ei mitään, emmekä me tarvitse sellaisia ihmisiä puolueen jäse-

ninä. Meidän kommunistien olisi kohdattava rohkeasti maailma, joukkotaistelun suuri maailma, ja uhmattava myrskyä, joukkotaistelun mahtavaa myrskyä.

”Järjestäytykää!” (29.11.1943),
Selected Works, III osa, s. 158.

Kommunistien esittämä esimerkillisen etujoukon osa on elintärkeä. 8. ja Uudessa 4. armeijassa olevien kommunistien tulee näyttää esimerkkiä rohkeassa taistelussa, käskyjen toteuttamisessa, kurin noudattamisessa, poliittisen työn tekemisessä sekä sisäisen yhtenäisyyden ja solidaarisuuden vaalimisessa.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 197.

Kommunisti ei saa koskaan olla omapäinen tai röyhkeä ajatellen, että hän itse on hyvä kaikessa kun taas muut eivät ole hyviä missään; hän ei saa sulkeutua lokeroonsa tai rehennellä ja kerskua tai mahtaila.

”Puhe Shensin, Kansun ja Ningsian raja-alueen edustajien kokouksessa” (21. 11. 1941), *Selected Works*, III osa, s. 33.*

Kommunistien on kuunneltava tarkkaavaisesti puolueen ulkopuolella olevien ihmisten mielipiteitä ja annettava heidän sanoa sanottavansa. Jos he puhuvat oikein, meidän olisi tervehdittävä sitä ja otettava oppia heidän vahvoista puolistaan; jos he ovat väärässä, meidän olisi annettava heidän sanoa sanottavansa loppuun saakka ja sitten selitettävä kärsivällisesti asiat heille.

Sama.

Ellei työssään virheitä tehnyt ole parantumaton, kommunistien olisi käytettävä suhtautumisessaan häneen vakuuttamista auttaakseen häntä muuttumaan ja aloittamaan alusta, eikä syrjimistä.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 198.

Mitä tulee poliittisesti takapajuisiin ihmisiin, kommunistien ei pitäisi väheksyä tai halveksia heitä, vaan kohdella heitä ystävällisesti, liittyä yhteen heidän kanssaan, saada heidät vakuuttuneiksi ja rohkaista heitä kulkemaan eteenpäin.

Sama.

XXIX – KAADERIT

Taataksemme sen, että puolueemme ja maamme eivät muuta väriään, meillä tulee olla ei ainoastaan oikea linja ja oikea politiikka, vaan meidän on myös koulutettava ja kasvatettava miljoonia seuraajia, jotka tulevat viemään proletaarisen vallankumouksen asiaa eteenpäin.

Loppujen lopuksi proletariaatin vallankumouksellisen asian seuraajien kouluttamisessa on kysymys siitä, onko ihmisiä, jotka pystyvät viemään proletaaristen vallankumouksellisten vanhemman sukupolven aloittamaa marxilais-leniniläistä vallankumouksellista asiaa eteenpäin, pysykö puolueemme ja valtiomme johto proletaaristen vallankumouksellisten käsissä, jatkavatko jälkeläisemme kulkua marxismi-leninisin määrittämää oikeaa tietä pitkin eli toisin sanoen, pystymmekö menestyksellisesti estämään Hruštševin revisionismin ilmaantumisen Kiinassa.

Lyhyesti sanoen, se on erittäin tärkeä kysymys, kysymys elämästä ja kuolemasta puolueemme ja maamme kannalta. Se on perusluonteisen tärkeä kysymys proletariaatin vallankumoukselliselle asialle sadan, tuhannen, jopa kymmenen tuhannen vuoden ajan. Neuvostoliitossa tapahtuneiden muutosten nojalla imperialistiset profeetat asettavat »rauhanomaista evoluutiota» koskevat toiveensa Kiinan puolueen kolmanteen tai neljanteen sukupolveen. Meidän on tehtävä tyhjiksi nämä imperialistien ennustukset. Ylimmistä järjestöistämme perustasolle saakka meidän on kaikkialla kiinnitettävä alituista huomiota vallankumouksellisen asian seuraajien kouluttamiseen ja kasvattamiseen.

Mitkä ovat proletariaatin vallankumouksellisen asian ansiokkaille seuraajille asetettavat vaatimukset?

Heidän on oltava todellisia marxilais-leniniläisiä eikä marxismi-leninismiin viittaa verhoutuneita revisionisteja, kuten Hruštšev.

Heidän on oltava vallankumouksellisia, jotka palvelevat koko sydämestään Kii-

nan kansan ja koko maailman kansojen valtaenemmistöä, eivätkä he saa olla kuten Hruštšev, joka palvelee sekä oman maansa etuoikeutetun porvarillisen yhteiskuntakerroksen jäsenten kourallisen että ulkomaisen imperialismin ja taantumuksen etuja.

Heidän on oltava proletaarisia valtiomiehiä, jotka pystyvät yhdistymään ja työskentelemään yhdessä valtaenemmistön kanssa. Heidän on yhdistyttävä ei ainoastaan kanssaan samaa mieltä olevien kanssa, vaan heidän on myös oltava taitavia yhdistymään eri mieltä olevien kanssa ja vieläpä niidenkin kanssa, jotka aikaisemmin vastustivat heitä ja joiden on sittemmin käytännössä todistettu olleen väärässä. Mutta heidän on erityisesti varottava Hruštševin kaltaisia kiipijöitä ja vehkeilijöitä ja estettävä tällaisia huonoja aineksia anastamasta puolueen ja valtion johtoa millään tasolla.

Heidän on oltava esikuvia puolueen demokraattisen sentralismin soveltamisessa, hallittava »joukoilta joukoille»-periaatteeseen pohjautuva johtamismene-

telmä sekä kehitettävä demokraattista tyyliä ja oltava taitavia kuuntelemaan kansanjoukkoja. He eivät saa olla despoottisia, kuten Hruštšev, eivätkä loukata puolueen demokraattista sentralismia, tehdä yllätyshyökkäyksiä tovereita vastaan tai toimia mielivaltaisesta ja diktatorisesta.

Heidän on oltava vaatimattomia ja harakitsevia sekä varottava pöyhkeyttä ja kiivautta; heidän on oltava itsekritiikin hengen täyttämiä ja rohjettava oikaista virheitä ja puutteellisuuksia työssään. He eivät saa koskaan peitellä virheitään, kuten Hruštšev, eivätkä vaatia kaikkea kunniaa itselleen ja sysätä kaikkia syitä muitten harteille.

Proletariaatin vallankumouksellisen asian seuraajia tulee esiin joukkotais- teluissa ja karaistuu vallankumouksen suurissa myrskyissä. On välttämätöntä koetella ja arvioida kaadereita sekä valita ja kouluttaa seuraajia pitkän joukko- taistelun kuluessa.

Esitetty lainauksena kirjoituksessa
"On Khrushchov's Phoney Commu-

nism and Its Historical Lessons for the World" (14.7.1964), s. 72–74.*

Puoluejärjestömme on ulotettava kaikkialle maahan, ja meidän on määrätietoisesti koulutettava kymmeniä tuhansia kaadereita ja satoja ensiluokkaisia johtajia. Heidän on oltava marxismiin ja leninismiin perehtyneitä, poliittisesti kaukokatseisia, työssään päteviä, uhrautumisen hengen täyttämiä, omin neuvoin ongelmien ratkomiseen pystyviä, vaikeuksien keskellä järkkymättömiä sekä kansakunnan, luokan ja puolueen palvelemisessa uskollisia ja sille omistautuneita kaadereita ja johtajia.

Näihin kaadereihin ja johtajiin puolue nojautuu yhteyksissään jäsenistöön ja kansanjoukkoihin, ja nojautumalla heidän lujaan kansanjoukkojen johtoonsa puolue voi onnistua lyömään vihollisen.

Tällaisten kaadereitten ja johtajien tulee olla vailla itsekkyyttä, individualistista sankarillisuutta, rehentelyä, velttoutta, passiivisuutta ja pöyhkeätä lahkokuntalaisuutta, ja heidän tulee olla epäitsekkäitä kansallissankareita ja luokka-

sankareita; tällaisia ovat puolueemme jäseniltä, kaadereilta ja johtajilta vaadittavat ominaisuudet ja tällainen tulee olla heidän työtyylinsä.

”Voittakaa miljoonapäiset joukot japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman puolelle” (7.5.1937), *Selected Works*, I osa, s, 291.*

Kaaderit ovat ratkaiseva tekijä niin pian kuin poliittinen linja on määritelty. Sen vuoksi taistelutehtävänäemme onkin kouluttaa suunnitelmallisesti ja suurin joukoin uusia kaadereita.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 202.

Kommunistisen puolueen olisi käytettävä kaaderipolitiikassaan kriteerinä sitä, onko kaaderi päättäväinen puolueen linjan toteuttamisessa, noudattaako hän puoluekuria, onko hänellä läheiset suhteet kansanjoukkoihin, kykyä suunnan löytämiseen itsenäisesti ja onko hän aktiivinen, uttterasti työskentelevä ja epäitsekäs. Tätä tarkoitetaan »ihmisten nimittämällä virkaan ansioittensa mukaan».

Sama.

On välttämätöntä säilyttää järjestelmä, joka edellyttää kaadereiden osallistumista kollektiiviseen tuotannolliseen työhön. Puolueemme ja valtiomme kaaderit ovat tavallisia työläisiä eivätkä kansan selässä istuvia valtaherroja. Osallistumalla kollektiiviseen tuotannolliseen työhön kaaderit ylläpitävän laajoja, jatkuvia ja läheisiä siteitä työtätekevään kansaan. Tämä on sosialistisen järjestelmän kannalta perusluonteisen tärkeä päätoimenpide; se auttaa voittamaan byrokratian ja estämään revisionismin ja dogmatismia.

Esitetty lainauksena kirjoituksessa
"On Khrushchov's Phoney Communism and Its Historical Lessons for the World" (14. 7. 1964), s. 68–69.*

Meidän on osattava arvioida kaadereita. Emme saa rajoittaa arviointiamme lyhyeen kauteen tai yhteen ainoaan tapahtumaan kaaderin elämässä, vaan meidän olisi otettava huomioon hänen elämänsä ja työnsä kokonaisuudessaan. Tämä on kaadereitten arvioimisen päämenetelmä.

"Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa" (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 202.

Meidän on osattava käyttää kaadereita oikein. Loppujen lopuksi johtajuuteen sisältyy kaksi vastuullista päätehtävää: ajatusten kehittäminen ja kaadereitten oikea käyttäminen. Suunnitelmien laatiminen, päätösten tekeminen sekä käskyjen ja ohjeitten antaminen ym. kuuluvat kaikki »ajatusten kehittämiseen». Ajatusten toteuttamiseksi käytännössä meidän on liitettävä kaaderit kiinteästi yhteen ja kannustettava heitä ryhtymään toimintaan; tämä kuuluu »kaadereitten oikeaan käyttämiseen».

Sama.

Meidän on osattava pitää hyvää huolta kaadereista. Tässä käytetään useita tapoja. Ensiksikin heille annetaan opastusta. Tämä merkitsee sitä, että heille annetaan vapaat kädet työssään, jotta he rohkenevat ottaa vastuun itselleen, ja samalla heille annetaan ajankohtaisia ohjeita, jotta he puolueen poliittisen linjan opastamina saattavat käyttää aloitekykynsä täysin hyväksi.

Toiseksi kohotetaan heidän tasoaan. Tämä merkitsee heidän kasvattamistaan

antamalla heille tilaisuus opiskeluun, jotta he voivat lisätä teoreettista ymmärrystä ja työkykyään.

Kolmanneksi tarkistetaan heidän työtään ja autetaan heitä tekemään yhteenvetoja kokemuksistaan, viemään saavutuksiaan eteenpäin ja oikaisemaan virheitään. Työn antaminen tehtäväksi ilman tarkistusta ja huomion kiinnittäminen siihen vasta sitten kun vakavia virheitä on tehty – sillä lailla ei huolehdita kaadereista.

Neljänneksi käytetään yleensä vakuuttamisen menetelmää virheitä tehneisiin kaadereihin ja autetaan heitä oikaisemaan virheensä. Taistelun menetelmä olisi rajoitettava vain niihin, jotka tekevät vakavia virheitä ja kuitenkin kieltäytyvät ottamasta vastaan opastusta. Kärsivällisyys on tässä välttämätöntä. On väärin leimata kevyesti ihmisiä »oportunisteiksi» tai alkaa kevyesti »käydä taisteluja» heitä vastaan.

Viidenneksi autetaan heitä heidän vaikeuksissaan. Kun kaadereita on vaikeuksissa sairauden, taloudellisen ahdingon

tai perhe- ym. huolien vuoksi, meidän on pidettävä heistä niin hyvää huolta kuin mahdollista.

Tällä tavalla pidetään hyvää huolta kaadereista.

Sama, s. 203.

Todella yksimielinen ja kansanjoukkoihin yhdistynyt johtoryhmä voi muodostua asteittain vain joukkotaistelun prosessissa eikä siitä erillään. Suuren taistelun prosessissa useimmissa tapauksissa johtoryhmän kokoonpanon ei tulisi eikä se voi jäädä kokonaan muuttumattomaksi koko alku-, keski- ja loppuvaiheen ajaksi; aktiivisia henkilöitä, joita astuu esiin taistelun kuluessa, on jatkuvasti ylennettävä niiden johtoryhmän alkuperäisten jäsenten paikalle, jotka ovat heihin verrattuna huonompia tai jotka ovat rappeutuneet.

”Eräitä johtamismenetelmiä koskevia kysymyksiä” (1.6.1943), *Selected Works*, III osa, s. 118.*

Jos puolueellamme ei ole laajaa joukkoa uusia kaadereita työskentelemässä yhtenäisyydessä ja yhteistyössä vanhojen kaa-

dereitten kanssa, asiamme tulee pysähtymään, Kaikkien vanhojen kaadereitten olisikin sen vuoksi toivotettava erittäin innostuneina uudet kaaderit tervetulleiksi ja pidettävä heistä mitä lämpimimmän huolta. Tosin uusilla kaadereilla on puutteellisuutensa. He eivät ole olleet kauan vallankumouksessa ja heiltä puuttuu kokemusta, ja eräät heistä ovat väistämättömästi tuoneet mukanaan vanhan yhteiskunnan epäterveen ideologian merkkejä, pikkuporvarillisen individualismin jäännöksiä. Mutta tällaiset puutteellisuudet voidaan asteittain poistaa kasvatuksen ja vallankumouksessa karaistumisen avulla. Kuten Stalin on sanonut, uusien kaadereitten vahvana puolena on se, että he ovat tarkan vastaanottavaisia kaikelle uudelle ja sen vuoksi erittäin innostuneita ja aktiivisia – juuri nämä ominaisuudet puuttuvat eräiltä vanhoilta kaadereilta. Kaadereitten, niin uusien kuin vanhojenkin, olisi kunnioitettava toisiaan, otettava oppia toisistaan ja voitettava omat puutteellisuutensa ottamalla opikseen toistensa vahvoista puolista liittyäkseen

yhdeksi yhteisessä asiassa ja varoakseen lahkokuntalaisia taipumuksia.

”Oikaiskaa puolueen työtyyli” (1.2. 1942), *Selected Works*, III osa, s. 47.

Huolenpitomme tulisi ulottua puolueeseen kuulumattomiin kaadereihin samoin kuin puolueen kaadereihin. Puolueen ulkopuolella on monia kyvykkäitä ihmisiä, joita emme saa jättää huomioon ottamatta. Jokaisen kommunistin velvollisuus on päästä eroon välinpitämättömyydestä ja pöyhkeydestä ja työskennellä hyvin puolueeseen kuulumattomien kaadereitten kanssa, antaa heille vilpitöntä apua, suhtautua heihin lämpimän toverillisesti ja saada heidän aktiivisuutensa suunnatuksi Japanin vastustamisen ja valtakunnan jälleenrakentamisen suureen asiaan.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 202.

XXX – NUORISO

Maailma on teidän samoin kuin meidänkin; mutta loppujen lopuksi se on teidän. Te nuoret, täynnä tarmoa ja elinvoimaa, olette elämän kukoistuskaudessa, kuin aurinko kahdeksalta tai yhdeksältä aamulla. Toivomme on asetettu teihin.

— — —

Maailma kuuluu teille. Kiinan tulevaisuus kuuluu teille.

Puhe kiinalaisten opiskelijoiden ja harjoittelijoiden tapaamistilaisuudessa Moskovassa (17. 11. 1957).

Meidän on autettava kaikkia nuoriamme ymmärtämään, että maamme on vielä hyvin köyhä maa, että me emme voi muuttaa tätä tilannetta radikaalisti lyhyessä ajassa ja että vain omin käsin työtä tekevän nuoremman polvemme ja koko kansamme yhteisin ponnistuksin Kiinasta voidaan tehdä voimakas ja vau-

ras useiden vuosikymmenien kuluessa. Sosialistisen järjestelmämme perustaminen on avannut tulevaisuuden ihanneyhteiskuntaan johtavan tien, mutta tämän ihanteen muuttamisessa todellisuudeksi tarvitaan kovaa työtä,

On the Correct Handling of Contradictions Among the People, (27. 2. 1957),
1. taskupainos, s. 44.

Poliittisen ja yhteiskunnallisen kokemuksen puutteensa vuoksi varsin monet nuoret eivät pysty näkemään jyrkkää erotusta vanhan ja uuden Kiinan välillä eikä heidän ole helppo täysin käsittää, millaisia vaikeuksia kansamme joutui kokemaan taistelussa vapautuakseen imperialistien ja kuomintangilaisten taantumuksellisten sorrosta tai miten pitkä vaativan työn kausi tarvitaan, ennen kuin onnellinen sosialistinen yhteiskunta saadaan perustetuksi. Tämän vuoksi meidän on alituisesti harjoitettava elävää ja tehokasta poliittista kasvatusta kansanjoukkojen keskuudessa ja meidän tulisi aina kertoa niille totuus vaikeuksista, joita tulee esiin, ja keskustella nii-

den kanssa,, miten nämä vaikeudet saadaan voitetuiksi.

Sama, s. 63.

Nuoret ihmiset ovat aktiivisin ja vitaalisin voima yhteiskunnassa. He ovat kaikkein innokkaimpia oppimaan ja vähiten vanhoillisia ajattelussaan. Näin on asia erityisesti sosialismin aikakaudella. Toivomme, että eri paikkakuntien puoluejärjestöt auttavat nuorisoliiton järjestöjä ja työskentelevät niiden kanssa sekä paneutuvat kysymykseen, miten erityisesti nuorisomme tarmo saadaan vaikuttamaan koko teholtaan. Puoluejärjestöjen ei tulisi käsitellä nuoria samoin kuin kaikkia muita ja jättää huomioon ottamatta heidän erityispiirteitään. Tietenkin nuorten tulisi ottaa oppia vanhoista ja muista aikuisista sekä pyrkiä niin paljon kuin mahdollista mukaan kaikenlaiseen hyödylliseen toimintaan heidän kanssaan asiasta sopien.

Johdattava huomautus kirjoitukseen
”Maataloustuottajain osuuskunnan n:o
9 nuorison iskuprikaati Hsinpingin
kaupunkikunnassa, Tshungshanin

piirikunnassa” (1955), *Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla*, kiinankielinen painos, III osa.

Miten meidän tulee arvioida, onko joku nuori vallankumouksellinen? Miten voimme sen todeta? On vain yksi kriteeri, nimittäin se, onko hän halukas yhtymään työläisten ja talonpoikien laajoihin joukkoihin ja tekee niin käytännössä. Jos hän on halukas tekemään niin ja tekee niin todellisuudessa, hän on vallankumouksellinen; muussa tapauksessa hän on ei-vallankumouksellinen tai vastavallankumouksellinen. Jos hän yhtyy tänään työläis- ja talonpoikaisjoukkoihin, silloin hän on tänään vallankumouksellinen; jos hän huomenna ei enää yhdy niihin tai kääntyy ympäri ryhtyen sortamaan tavallista ihmistä, silloin hänestä tulee ei-vallankumouksellinen tai vastavallankumouksellinen.

”Nuorisoliikkeen suunta” (4. 5. 1939), *Selected Works*, II osa, s. 246.

Sivistyneistöön kuuluvilla on usein taipumus olla subjektiivisia ja individualistisia, epäkäytännöllisiä ajattelussaan ja

horjuvia toiminnassaan ennen kuin he ovat heittäytyneet koko sydämeästään ja sielustaan vallankumouksellisiin joukkotaisteluihin tai päättäneet palvella kansanjoukkojen etuja ja liittyä yhdeksi niiden kanssa. Tästä johtuen, vaikka vallankumouksellinen sivistyneistöjoukko Kiinassa voikin esittää etujoukon osaa ja olla yhdyssiteenä kansanjoukkoihin, kaikki siihen kuuluvat eivät pysy loppuun saakka vallankumouksellisina. Jotkut jäävät pois vallankumouksellisten riveistä kriittisillä hetkillä ja muuttuvat passiivisiksi, kun taas muutamista saattaa tulla jopa vallankumouksen vihollisia. Sivistyneistö voi päästä puutteellisuuksistaan vain joukkotaistelun pitkän ajanjakson kuluessa.

”Kiinan vallankumous ja Kiinan kommunistinen puolue” (joulukuu 1939),
Selected Works, II osa, s. 322.*

Paitsi koordinoitun toiminnan jatkamista puolueen kanssa sen keskeisessä toiminnassa nuorisoliiton olisi tehtävä omaa nuorison erityispiirteitten mukaista työtään. Uuden Kiinan on pidettävä

huolta nuorisostaan ja huolehdittava nuoren sukupolven kasvamisesta. Nuorten on opiskeltava ja tehtävä työtä, mutta he ovat fyysisesti kasvuiässä. Sen vuoksi onkin kiinnitettävä täydellistä huomiota sekä heidän työhönsä ja opiskeluunsa että heidän virkistykseensä, urheiluunsa ja lepoonsa.

Puhe nuorisoliiton II valtakunnallisen edustajakokouksen puhemiehistölle pidetyllä vastaanotolla (30. 6. 1953).

XXXI – NAISET

Mies on Kiinassa tavallisesti kolmen valtajärjestelmän (poliittisen vallan, sukuvallan ja uskonnollisen vallan) hallitsema... Mitä naiseen tulee, näiden kolmen valtajärjestelmän hallinnan alaisuuden lisäksi he ovat myös miesten hallitsemia (aviomiehen valta). Nämä neljä valtaa – politiikan, suvun, uskonnon ja aviomiehen valta – ovat ilmentymä koko feodaalipatriarkaalisesta ideologiasta ja järjestelmästä ja muodostavat neljä paksua köyttä, jotka sitovat Kiinan kansaa, varsinkin talonpoikia. Yllä on kuvattu, miten talonpojat ovat kukistaneet tilanherrojen poliittisen vallan maaseudulla. Tilanherrojen poliittinen valta on kaikkien muiden valtajärjestelmien selkäranka. Sen tultua kumotuksi myös sukuvalta, uskonnollinen valta ja aviomiehen valta alkavat horjua... Mitä aviomiehen valtaan tulee, tämä on ollut aina heikompi köyhien talonpoikien keskuudessa, koska taloudellisesta pakosta heidän naisvä-

kensä on tehtävä enemmän ruumiillista työtä kuin rikkaampien luokkien naisten ja sen vuoksi heillä on enemmän sananvaltaa ja suurempi päätösvalta perheasioissa. Maaseudun talouden jouduttua viime vuosina yhä suuremmassa määrin vararikkotilaan miesten ylivallan perusta naisiin nähden on jo horjunut. Talonpoikaisliikkeen nousun myötä naiset ovat nyt alkaneet monilla paikkakunnilla järjestää maaseutunaisten liittoja; he ovat saaneet tilaisuuden nostaa päänsä, ja aviomiehen valta horjuu päivä päivältä. Lyhyesti sanoen: koko feodaalispatriarkaallinen ideologia ja järjestelmä horjuu talonpoikien vallan kasvun myötä.

”Selostus talonpoikaisliikkeen tutkimuksesta Hunanissa” (maaliskuu 1927), *Selected Works*, 1 osa, s. 44–46.*

Liittykää yhteen ja osallistukaa tuotantoon ja poliittiseen toimintaan naisten taloudellisen ja poliittisen aseman parantamiseksi.

Omistus aikakauslehdelle ”Uuden Kiinan naisia”, painettuna sen ensimmäisessä numerossa 20. 7. 1949.

Suojelkaa nuorison, naisten ja lasten etuja – antakaa apua nuorille opiskelijoille, joilla ei ole varaa jatkaa opintojaan, auttakaa nuorisoa ja naisia järjestäytymään osallistuakseen tasavertaisesti kaikkeen sotaponnistusta ja yhteiskunnallista edistystä hyödyttävään työhön, turvatakaa avioliiton vapaus ja miesten ja naisten välinen tasa-arvoisuus ja antakaa nuorille ja lapsille hyödyllistä kasvatus- ta...

”Kokoomushallituksesta” (24. 4. 1945), *Selected Works*, III osa, s. 288.*

(Maataloustuotannossa) perustehtävänä on järjestää työvoiman käyttö järkipäisesti ja kannustaa naisia tekemään maataloustyötä.

”Talouspolitiikkamme” (23. 1. 1934), *Selected Works*, I osa, s. 142.*

Suuren sosialistisen yhteiskunnan rakentamiseksi on äärimmäisen tärkeätä saada naisten laajat joukot herätetyiksi ryhtymään tuotannolliseen toimintaan. Miesten ja naisten on saatava sama palkka samasta työstä tuotannossa. Suku-

puolten välinen todellinen tasa-arvoisuus voi toteutua vain koko yhteiskunnan sosialistisen muutoksen prosessissa.

Johdattava huomautus kirjoitukseen ”Naiset ovat lähteneet työrintamalle” (1955), Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulta, kiinankielinen painos, I osa.

Maatalouden osuustoiminnan toteuduttua monet osuuskunnat toteavat työvoimansa riittämättömäksi. On käynyt välttämättömäksi herättää se suuri joukko naisia, jotka eivät ennen työskennelleet vainioilla, ottamaan paikkansa työrintamalla... Kiinan naiset muodostavat valtaavan työvoimareservin. Tätä reserviä olisi käytettävä hyväksi kamppailussa suuren sosialistisen maan rakentamiseksi.

Johdattava huomautus kirjoitukseen ”Työvoiman riittämättömyyden ratkaiseminen herättämällä naiset ryhtymään tuotantoon” (1955), Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla, kiinankielinen painos, II osa.

Antakaa jokaiselle työkykyiselle naiselle mahdollisuus ottaa paikkansa työrin-

tamalla »sama palkka samasta työstä»-periaatteen mukaan. Tämä olisi tehtävä niin nopeasti kuin mahdollista.

Johdattava huomautus kirjoitukseen ”Naisten työajan laajentamisesta maataloudellisessa osuustoimintaliikkeessä” (1955), *Sosialistinen nousukausi Kiinan maaseudulla*, kiinankielinen painos, 1 osa.

XXXII – KULTTUURI JA TAIDE

Tämän päivän maailmassa kaikki kulttuuri, kaikki kirjallisuus ja taide kuuluvat tietyille luokille ja kytkeytyvät tiettyihin poliittisiin linjoihin. Taidetta taiteen vuoksi, luokkien yläpuolella olevaa taidetta, politiikasta erillään olevaa tai siitä riippumatonta taidetta ei itse asiassa ole olemassa. Proletaarinen kirjallisuus ja taide ovat osa koko proletariaatin vallankumouksellista asiaa; kuten Lenin sanoi, ne ovat hammasrattaita ja ruuveja koko vallankumouksen koneistossa.

”Puheet kirjallisuuden ja taiteen kysymyksiä käsitelleessä Jenanin neuvottelukokouksessa” (toukokuu 1942), *Selected Works*, III osa, s. 86.*

Vallankumouksellinen kulttuuri on laajoille kansanjoukoille voimakas vallankumouksen ase. Se valmistaa maaperää ideologisesti ennen vallankumouksen tuloa ja on tärkeä, todella välttämätön

taistelurintama yleisessä vallankumouksellisessa rintamassa vallankumouksen aikana.

”Uudesta demokratiasta” (tammikuu 1940), *Selected Works*, II osa, s. 382.

Koko kirjallisuutemme ja taiteemme palvelevat kansanjoukkoja ja ennen kaikkea työläisiä, talonpoikia ja sotilaita; ne luodaan työläisiä, talonpoikia ja sotilaita varten ja ovat heidän käyttöönsä tarkoitettuja.

”Puheet kirjallisuuden ja taiteen kysymyksiä käsitelleessä Jenanin neuvottelukokouksessa” (toukokuu 1942), *Selected Works*, II osa, s. 84.*

Kirjallisuutemme ja taiteemme työntekijäin on toteutettava tämä tehtävä ja muutettava kantaansa; heidän on vähitellen siirryttävä työläisten, talonpoikien ja sotilaiden puolelle, proletariaatin puolelle, menemällä aivan heidän keskuuteensa ja käytännön taistelujen tuoksinaan sekä opiskelemalla ja tutkimalla marxismia ja yhteiskuntaa. Vain tällä tavalla voimme saada kirjallisuutta ja taidetta, jotka todella palvelevat työläisiä, talonpoikia ja

sotilaita, todella proletaarista kirjallisuutta ja taidetta.

Sama, s. 78.

(Tarkoituksemme on) varmistaa, että kirjallisuus ja taide sopeutuvat hyvin osiksi vallankumouksen koko koneistoon, että ne toimivat voimakkaina aseina kansan yhdistämiseksi ja kasvattamiseksi sekä hyökkäyksen tekemiseksi vihollista vastaan ja sen tuhoamiseksi ja että ne auttavat kansaa taistelemaan vihollista vastaan yksimielisesti.

Sama, s. 70.

Kirjallisuuden ja taiteen arvostelussa on kaksi kriteeriä, poliittinen ja taiteellinen...

On siis poliittinen kriteeri ja taiteellinen kriteeri; millainen on näiden kahden välinen suhde? Yhtäläisyysmerkkiä ei voi panna politiikan ja taiteen välille eikä yhtäläisyysmerkkiä voi myöskään panna yleisen maailmankatsomuksen ja taiteellisen luomistyön ja taidearvostelun menetelmän välille. Me emme kiistä ainoastaan abstraktista ja ehdottomas-

ti muuttumatonta poliittista kriteeriä, vaan myös abstraktisen ja ehdottomasti muuttumattoman taiteellisen kriteerin; jokaisella luokalla jokaisessa luokkayhteiskunnassa on omat poliittiset ja taiteelliset kriteerinsä. Mutta kaikki luokat kaikissa luokkayhteiskunnissa asettavat poliittisen kriteerin ensimmäiselle sijalle ja taiteellisen kriteerin toiselle... Me vaadimme politiikan ja taiteen ykseyttä, sisällön ja muodon ykseyttä, vallankumouksellisen poliittisen sisällön ja mahdollisimman täydellisen taiteellisen muodon ykseyttä. Taiteelliselta laadultaan puutteellisilla taideteoksilla ei ole tehoa, olivatpa ne sitten poliittisesti miten edistyksellisiä tahansa. Sen vuoksi me vastustammekin sekä poliittiselta näkökannaltaan virheellisiä taideteoksia että taipumusta »juliste- ja iskulausetyyliin», joka on poliittiselta näkökannaltaan oikeaa, mutta taiteelliselta voimallaan puutteellista. Kirjallisuuden ja taiteen kysymyksissä meidän on käytävä taistelu kahdella rintamalla.

Sama, s. 88-90.*

Politiikan, joka antaa sadan kukan kukkia ja sadan koulukunnan kilpailla, tarkoituksena on edistää taiteiden ja tieteiden kehitystä ja sosialistisen kulttuurin kukoistusta maassamme. Erilaisten taitteen muotojen olisi kehityttävä vapaasti ja erilaisten tieteen koulukuntien olisi kilpailtava vapaasti. Mielestämme taitteen ja tieteen kehitykselle on vahingoksi, jos hallinnollisin toimin määrätään yksi nimenomainen taidetyyli tai koulukunta hallitsevaksi ja toinen kielletään. Kysymykset oikeasta ja väärästä taiteiden ja tieteiden alalla on ratkaistava taiteellisissa ja tieteellisissä piireissä käytävän vapaan keskustelun ja näillä aloilla tehtävän käytännöllisen työn avulla. Niitä ei pidä ratkaista summittaisesti.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27. 2. 1957),
1. taskupainos, s. 49-50.

Armeija ilman kulttuuria ori tyhmä armeija, eikä tyhmä armeija pysty lyömään vihollista.

”Yhteisrintama sivistystyössä”,
(30.10. 1944), *Selected Works*, III osa,
s. 235.

Voimme oppia sen mitä emme ole tietäneet. Emme ole taitavia ainoastaan vanhan maailman hävittämisessä, olemme taitavia myös uuden rakentamisessa.

”Selostus Kiinan kommunistisen puolueen VII keskuskomitean II täysistunnolle” (5.3.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 374.

Toisilta otettavaan oppiin voidaan suhtautua kahdella eri tavalla. Toinen on dogmaattinen suhtautuminen, kaiken siirtäminen sellaisenaan, sopipa se tai ei meidän oloihimme Tämä ei ole hyvä tapa. Toinen suhtautumistapa on oman järkemme käyttäminen ja opin ottaminen niistä asioista, jotka sopivat oloihimme, ts. kaiken meille hyödyllisen kokemuksen omaksuminen. Sen tulisi olla suhtautumistapanamme.

On the Correct Handling of Contradictions Among the People (27.2.1957), 1. taskupainos, s. 75.

XXXIII – OPISKELU

Takapajuisen maatalousvaltaisen Kiinan muuttamisessa pitkälle kehittyneeksi teollisuusmaaksi meillä on edessämme vaativia tehtäviä eikä kokemuksemme ole läheskään riittävä. Niinpä meidän tuleekin olla taitavia oppimaan.

”Avajaispuhe Kiinan kommunistisen puolueen VIII valtakunnallisessa edustajakokouksessa” (15.9.1956).

Olosuhteet ovat kaiken aikaa muuttumassa, ja mukauttaakseen ajatuksensa uusiin olosuhteisiin ihmisen on opiskeltava. Niidenkin, jotka hallitsevat paremmin marxismin ja ovat verrattain lujia proletaarisessa kannassaan, on jatkettava opiskelua, omaksuttava uutta ja tutkittava uusia ongelmia,

Speech at the Chinese Communist Party's National Conference on Propaganda Work (12.3.1957),
1. taskupainos, s. 8.*

Marxin, Engelsin, Leninin ja Stalinin teoria on yleismaailmallisesti käyttökelpoinen. Meidän ei tulisi pitää sitä dogmina, vaan toimintaohjeena. Sen opiskelemisessa ei ole kysymys pelkästään termien ja fraasien oppimisesta, vaan marxismi-leninisin oppimisesta vallankumouksen tieteenä. Kysymys ei ole vain niiden yleisten lainmukaisuuksien ymmärtämisestä, joita Marx, Engels, Lenin ja Stalin johtivat todellista elämää ja vallankumouksellista kokemusta koskevan laajan tutkimuksensa nojalla, vaan heidän näkökantansa ja menetelmänsä oppimisesta ongelmien tarkastelemisessa ja ratkaisemisessa.

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa”
(lokakuu 1938), *Selected Works*,
II osa, s. 208–209.

Jos meillä on oikea teoria, mutta me vain jaarittelemme siitä, panemme sen sivuun emmekä toteuta sitä käytännössä, silloin tuolla teorialla ei ole mitään merkitystä, olkoon se kuinka hyvä tahansa.

”Käytännöstä” (heinäkuu 1937),
Selected Works, 1 osa. s. 304.

On välttämätöntä hallita marxilainen teoria ja soveltaa sitä, hallita se ainoana tarkoituksena sen soveltaminen, Jos osaatte soveltaa marxilais-leniniläistä katsantokantaa yhden tai kahden käytännöllisen ongelman selvittelemisessä, teitä tulisi kiittää ja katsoa saavutuksenne melkoiseksi. Mitä enemmän ongelmia selvittelette ja mitä laajemmin ja syvällisemmin sen teette, sitä suurempi on saavutuksenne oleva.

”Oikaiskaa puolueen työtyyli”
(1. 2. 1942), *Selected Works*,
III osa, s. 38.

Miten marxilais-leniniläinen teoria on yhdistettävä Kiinan vallankumouksen käytäntöön? Yleistä ilmausta käyttäaksimme, »ampumalla nuoli maaliin». Marxismi-leninismi on Kiinan vallankumoukselle kuin nuoli maalille. Eräät toverit kuitenkin »ampuvat ilman maalia», ammuskelevat umpimähkään, ja tällaiset ihmiset saattavat helposti vahingoittaa vallankumousta.

Sama, s. 42.

Työssä kokemusta saaneiden on ryhdyttävä opiskелеmaan teoriaa ja luettava vakavasti; vasta sitten he pystyvät systematisoimaan ja syntetisoimaan kokemuksensa ja kohottamaan sen teorian tasolle, vasta sitten he eivät erehdy pitämään osittaista kokemustaan yleisenä totuutena eivätkä tee empiristisiä erehdyksiä.

Sama.

Lukeminen on oppimista, mutta soveltaminen on myös oppimista ja vielä tärkeämpi oppimisen laji. Päämenetelmänämme on oppia sodankäyntiä sodankäynnin avulla. Henkilö, jolla ei ole ollut tilaisuutta käydä koulua, voi myös oppia sodankäyntiä – hän voi oppia sitä taistelemalla sodassa. Vallankumouksellinen sota on joukkoyritys; usein kysymyksessä ei ole ensin oppiminen ja sitten tekeminen, vaan tekeminen ja sitten oppiminen, sillä tekeminen on sinänsä oppimista.

”Strategian ongelmia Kiinan vallankumouksellisessa sodassa” (joulukuu 1936), *Selected Works*, I osa, s. 189–190.

Tavallisen siviilihenkilön ja sotilaan välillä on tietty välimatka, mutta se ei ole mikään Kiinan muuri ja se saadaan nopeasti poistetuksi, ja sen poistamiskeinona on osallistuminen vallankumoukseen, sotaan. Sanoessamme, ettei oppiminen ja soveltaminen ole helppoa, me tarkoitamme, että on vaikea oppia perusteellisesti ja soveltaa taitavasti. Sanoessamme, että siviilihenkilöistä voi hyvin nopeasti tulla sotilaita, me tarkoitamme, että kynnyksen ylittäminen ei ole vaikeata. Yhdistääksemme nämä kaksi toteamusta voimme lainata kiinalaista sananpartta: »Mikään maailmassa ei ole vaikeata sille, joka paneutuu asiaan päättäväisesti.» Kysymyksen ylittäminen ei ole vaikeata, ja asian täydellinen hallintakin on mahdollista, mikäli tehtävään paneudutaan päättäväisesti ja ollaan taitavia oppimisessa.

Sama, s. 190.

Meidän on opittava tekemään taloudellista työtä kaikilta, jotka sen osaavat, ovatpa he keitä tahansa. Meidän on pidettävä

heitä arvossa opettajina ja otettava heiltä oppia kunnioittavasti ja tunnontarkasti. Emme saa teeskennellä tietävämme silloin kun emme tiedä.

”Kansan demokraattisesta diktatuurista” (30.6.1949), *Selected Works*, IV osa, s. 423.

Tiedoissa on kysymys tieteestä, eikä minikäänlainen epärehellisyys tai itserakkaus ole luvallista. Tässä tarvitaan nimenomaan päinvastaista – rehellisyyttä ja vaatimattomuutta.

”Käytännöstä” (heinäkuu 1937), *Selected Works*, 1 osa, s, 300.

Itsetyytyväisyys on opiskelun vihollinen. Emme voi todellakaan oppia mitään ennen kuin pääsemme eroon itsetyytyväisyydestä. Asenteenamme itseämme kohtaan tulisi olla »kylyttämättömyys oppimisessa» ja toisia kohtaan »väsymättömyys opettamisessa».

”Kiinan kommunistisen puolueen osuus kansallisessa sodassa” (lokakuu 1938), *Selected Works*, II osa, s. 210.

Eräät ovat lukeneet muutamia marxilai-

sia kirjoja ja arvelevat olevansa varsin oppineita, mutta se, mitä he ovat luke-
neet, ei ole tunkeutunut, ei ole juurtunut
heidän mieleensä, joten he eivät osaa
käyttää sitä ja heidän luokkatunteensa
pysyvät samanlaisina kuin ennenkin.
Toiset taas ovat hyvin itserakkaita ja
joitakin kirjafraaseja opittuaan he arve-
levat olevansa valtavan päteviä ja ovat
pakahtua ylpeydestä; mutta myrskyn
alkaessa puhaltaa he omaksuvat kan-
nan, joka eroaa hyvin paljon työläisten
ja talonpoikien enemmistön kannasta.
He horjuvat, kun taas nämä pysyvät luji-
na, he puhuvat epämääräisesti, kun taas
nämä ovat mutkattomia.

*Speech at the Chinese Communist
Party's National Conference on
Propaganda Work (12.3.1957),
1. taskupainos, s. 7–8.*

Marxismin hallitsemiseksi todella pe-
rusteellisesti sitä on opittava ei aino-
astaan kirjoista, vaan pääasiassa luok-
kataistelun avulla, käytännön avulla
ja läheisessä kosketuksessa työläis- ja
talonpoikaisjoukkoihin. Kun eräiden

marxilaisten kirjojen lukemisen lisäksi sivistyneistömme on lisännyt ymmärrystään läheisessä kosketuksessa työläis- ja talonpoikaisjoukkoihin ja oman käytännöllisen työnsä avulla, silloin me kaikki puhumme samaa kieltä, ei ainoastaan isänmaallisuuden yhteistä kieltä ja sosialistisen järjestelmän yhteistä kieltä, vaan todennäköisesti jopa kommunistisen maailmankatsomuksen yhteistä kieltä. Jos näin tapahtuu, silloin me kaikki työskentelemme varmasti paljon paremmin.

Sama, s. 12.

**Lähdeviitteissä mainittujen englan-
ninkielisten teosten nimet suomeksi:**

Selected Works – Valitut teokset

On the Question of Agricultural Cooperation – Maatalousosuustoimintaa koske-
vasta kysymyksestä

*Speech at the Chinese Communist Party's
National Conference on Propaganda
Work* – Puhe valistustyötä käsitellees-
sä Kiinan kommunistisen puolueen
valtakunnallisessa konferenssissa

*People of the World, Unite and Defeat the
U.S. Aggressors and All Their Lackeys*
– Maailman kansat, liittykää yhteen
ja lyökää amerikkalaiset hyökkääjät
ja kaikki heidän lakeijansa

*To be Attacked by the Enemy Is Not a Bad
Thing but a Good Thing* – Vihollisen
hyökkäilyn kohteeksi joutuminen ei
ole paha, vaan hyvä asia

*On the Correct Handling of Contradic-
tions Among the People* – Kansan kes-
kuudessa esiintyvien ristiriitojen oi-
keasta käsittelystä

*On Khrushchov's Phoney Communism
and Its Historical Lessons for the World*
– Hruštševin valekommunismista ja
sen historiallisista opetuksista maail-
malle

Selected Military Writings – Valittuja
kirjoituksia sotilasasioista

Where Do Correct Ideas Come from? –
Mistä oikeat ajatukset ovat peräisin?

